

EXERCİȚIUL SPIRITUAL

Juniorii B4
octombrie – noiembrie – decembrie

O publicație a Departamentului Școala de Sabat/Slujire personală
Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea
12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, MD 20904-6600, USA

Autorii studiilor:

Lauren Brendel – Washington, SUA

Troy Fitzgerald – Washington, SUA

Andrew Hoehn – Washington, SUA

Andrea King – California, SUA

Fylvia Kline – Kathmandu, Nepal

Jezaniah Kline – Kathmandu, Nepal

Nikki Williams – California, SUA

Ghidul instructorului de la secțiunea Juniori – material editat de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, Departamentul Școala de Sabat.

Tehnoredactare: Irina Toncu

Traducere: Oana Ghiga

Redactare: Adela Băncău-Burcea

Cuprins

1. Exercițiul spiritual	4
2. Studiul biblic și rugăciunea	14
3. Slujirea creștină	22
4. Închinarea autentică	32
5. Supunerea	41
6. Bunătatea discretă	49
7. Postul, curăția și simplitatea	57
8. Sacrificiul creștin și săritura în credință	67
9. Creștinul și banii	77
10. A vorbi cu tact	86
11. Cum ne exprimăm sentimentele	94
12. Cineva cu care să vorbești	102
13. O chestiune de timp	110

Exercițiul spiritual

Alergare de antrenament

1

Pregătire

A. Sursa

Matei 6,1

„Luați seama să nu vă îndepliniți neprihănirea voastră înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei; altminteri, nu veți avea răsplată de la Tatăl vostru care este în ceruri.”

Filipeni 3,17-21

„Urmați-mă pe mine, fraților, și uitați-vă bine la cei ce se poartă după pilda pe care o aveți în noi. Căci v-am spus de multe ori și vă mai spun și acum, plângând: sunt mulți care se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos. Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeu lor este pântecul și slava lor este în rușinea lor și se gândesc la lucrurile de pe pământ. Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos. El va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile.”

2 Corinteni 3,17,18

„Căci Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia. Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”

Romani 12,1,2

„Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”

Luca 11,39-41

„Dar Domnul i-a zis: 'Voi, fariseii, curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar lăuntru vostru este plin de jefuire și de răutate. Nebunilor, oare Acela care a făcut partea de afară, n-a făcut și pe cea dinăuntru? Dați mai bine milostenie din lucrurile dinăuntru, și atunci toate vor fi curate.'”

Luca 14,12-14

„A zis celui ce-L poftise: 'Când dai un prânz sau o cină, să nu chemi pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe neamurile tale, nici pe vecinii bogați, ca nu cumva să te cheme și ei la rândul lor pe tine și să iei astfel o răsplată pentru ce ai făcut. Ci, când dai o masă, cheamă pe săraci, pe schilozi, pe șchiopi, pe orbi. Și va fi fericit de tine, pentru că n-au cu ce să-ți răsplătească; dar ți se va răsplăti la învierea celor neprihăniți.'”

1 Corinteni 13,3

„Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.”

2 Corinteni 9,6-15

„Să știți: Cine seamănă puțin, puțin va secera; iar cine seamănă mult, mult va secera. Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă, căci 'pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu'. Și Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, pentru ca, având totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisoșiți în orice faptă bună, după cum este scris: 'A împrăștiat, a dat săracilor, neprihănirea lui rămâne în veac'. 'Cel ce dă sămânță semănătorului și pâine pentru hrană' vă va da și vă va înmulți și vouă sămânța de semănat și va face să crească roadele neprihănirii voastre. În chipul acesta veți

fi îmbogățiți în toate privințele, pentru orice dărniciie, care, prin noi, va face să se aducă mulțumiri lui Dumnezeu. Căci ajutorul dat de darurile acestea nu numai că acoperă nevoile sfinților, dar este și o pricină de multe mulțumiri către Dumnezeu. Așa că dovada dată de voi prin ajutorul acesta îi face să slăvească pe Dumnezeu pentru ascultarea pe care mărturișiți că o aveți față de Evanghelia lui Hristos și pentru dărniciia ajutorului vostru față de ei și față de toți; și-i face să se roage pentru voi și să vă iubească din inimă, pentru harul nespus de mare al lui Dumnezeu față de voi. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui nespus de mare!”

Evrei 11,6

„Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.”

Apocalipsa 3,1-3

„Iată ce zice Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: ‘Știu faptele tale: că îți merge numele că trăiești, dar ești mort. Veghează și întărește ce rămâne, care e pe moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu. Adu-ți aminte dar cum ai primit și auzit! Ține și pocăiește-te! Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț și nu vei ști în care ceas voi veni peste tine.’”

(Vezi pasajele suplimentare din materialul de studiu pentru elevi.)

B. Ce trebuie să se spună despre subiectul „Exercițiul spiritual”

Nu este ușor să discutăm despre creșterea spirituală fără să ne temem că vom fi catalogați drept legaliști. Cu toate acestea, toți se așteaptă să crească în Hristos după ce și-au predat firea omenească în mâinile Sale. Există întotdeauna lucruri de învățat, experiențe de trăit, înclinații păcătoase de biruit și obiceiuri bune de clădit. Le vom numi pe toate acestea exerciții. Nimeni nu se așteaptă să facă mușchi doar admirând o sală de fitness. Țesutul gras nu se topește doar pentru că ai cumpărat un aparat de sport, iar inima nu devine mai puternică doar pentru că

înțelegi importanța alergării ușoare. Exercițiu. Cu cât faci mai mult, cu atât devii mai puternic. Același adevăr este valabil și pentru viața spirituală. Isus vorbește despre legătura cu viața și despre creșterea care duce la rodire (Ioan 15). Ce facem noi pentru a fi în legătură cu El? Sunt multe exerciții care ne ajută să primim transformarea Duhului Sfânt. Exercițiul necesită disciplină. În Predica de pe Munte, Isus înserează acest concept chiar în centrul mesajului Său despre Împărăția lui Dumnezeu. Fără îndoială, Împărăția Sa este plină de păcătoși zdrobiți, de păcătoși care luptă. Însă acești cetățeni sunt hotărâți să-L cunoască și, pentru aceasta, ei se implică în exercițiul spiritual care le întărește legătura cu Împăratul și care Îi permite Duhului Sfânt să acționeze în viața lor. Lecția aceasta urmărește rolul disciplinei și al exercițiului în viața unui creștin. Care este scopul rugăciunii, al studiului biblic, al dăruirii pentru cei săraci, al postului etc.? Lecția aceasta studiază în paralel ideea antrenamentului în viața spirituală, pe de o parte, și strădania de a fi spiritual, de cealaltă parte. Ceea ce nu putem realiza prin strădanii intense, putem face printr-un antrenament adecvat și prin legătura cu Cerul. În următoarele săptămâni vom avea ocazia să exersăm cu seriozitate.

C. Încotro ne îndreptăm cu subiectul „Exercițiul spiritual”

Ca urmare a acestei lecții, am dori ca elevii:

1. Să considere că a crește spiritual este un rod al unei vieți disciplinate.
2. Să își însușească ideea că oamenii au fost creați pentru a crește.
3. Să exploreze exerciții ce duc la dezvoltarea spirituală.

D. Materiale necesare

Introducere

Activitatea A: Haltere, frânghie, cărămidă, băț gros.

Activitatea B: Coli de hârtie, pixuri sau creioane.

Conexiuni

Biblie, materialul de studiu pentru elevi, creioane sau pixuri, formularul de la pagina 10.

Aplicație

Bibliei.

2 O punte de legătură**A. Ce știm deja**

Pe parcursul celor zece minute în care se adună elevii:

- 1) Întrebați-i ce verset au ales să învețe de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Dați-le ocazia de a spune textul din memorie.
- 2) Oferiți-le ocazia de a se autocita, folosind ce au scris la secțiunea pentru luni a lecției. Întrebați-i care sunt pasajele care nu reflectă viața creștinului. Totuși citatele de această natură nu apar în fiecare lecție.
- 3) Recapitulați răspunsurile pe care le-au dat la scenariul propus la secțiunea pentru duminică a lecției. Discutați asupra unor răspunsuri cât mai variate, încheind cu gânduri de la secțiunea „Ce trebuie să se spună despre...” din studiul trecut pentru instructori.

Dacă aveți un colectiv mare, invitați niște adulți care să parcurgă această secțiune în grupe mai mici de elevi.

B. Alte elemente ale Școlii de Sabat

- Cântare.
- Momentul veștilor misionare.
- Raportul Școlii de Sabat.

3 Introducere

Notă: Construiți-vă propriul program, folosind opțiunile din categoriile următoare: Introducere, Conexiuni, Aplicație și Încheiere. Nu uitați că elevii au nevoie de interacțiune (să participe activ și în raport unii cu alții) și de studierea Cuvântului lui Dumnezeu. La un moment dat, faceți trimitere la materialul din broșura lor.

A. Activitate introductivă**Pe locuri**

Scopul acestei activități este să-i ajute pe elevi să facă legătura între modul cum se exersează mușchii și creșterea în viața spirituală. Elevii vor încerca niște exerciții prin care sunt lucrați anumiți mușchi sau grupe de mușchi. Împărțiți colectivul în grupe de doi-trei elevi. Fiecare grupă va încerca un anumit exercițiu, conceput pentru o anumită parte din corp. Elevii vor exersa până ce manifestă oboseală (durere, gâfâit etc.). Alegeți exerciții moderate, astfel încât și fetele, indiferent de ținuta lor, să le poată practica.

Fiți gata

Spuneți: **În această dimineață, aș dori să faceți câteva exerciții. Vreau să le executați corect, atât timp cât puteți. Gândiți-vă la mușchii pe care îi lucrați și la efectul acestor exerciții asupra lor.** Împărțiți clasa în grupe și spuneți-le ce exercițiu are de făcut fiecare.

Start

Dați-le de făcut câte unul dintre următoarele exerciții:

1. Stați pe vârfurile picioarelor și reveniți încet la poziția inițială.
2. Alergați pe loc.
3. Întindeți brațele în lateral și executați niște cercuri energice spre înapoi. Vă opriți atunci când nu mai puteți ține brațele la nivelul umerilor.
4. Opțional: Ridicați o halteră relativ grea.
5. Opțional: Luați o sfoară care are legate o cărămidă la un capăt și un băț la celălalt capăt. Rulați bățul, astfel încât sfoara să se scurteze și să urce cărămida. Apoi coborâți cărămida încetul cu încetul.

Concluzie

Întrebați: **În ce zonă ați simțit că lucrează mușchii voștri mai mult? Ce beneficii decurg din exersarea acestor mușchi? Ce nivel de fitness ați avea dacă ați lucra numai acești mușchi la nesfârșit? Ce aplicații puteți face între acest exercițiu și creșterea în viața spirituală? Ce s-ar întâmpla dacă singurul vostru exercițiu spiritual ar fi ascultarea unei muzici potrivite pentru**

biserică? Credeți că ați crește spiritual dacă ați lucra pentru oameni, dar nu v-ați face niciodată timp să vorbiți cu Dumnezeu sau să citiți din Biblie? Ce ne spun aceste exerciții despre o viață spirituală bine lucrată?

B. Activitate introductivă

Pe locuri

Această activitate este o modalitate de a-i face pe elevi să se gândească la antrenamentul necesar pentru maraton, comparându-l cu dezvoltarea forței și rezistenței în viața spirituală.

Fiți gata

În grupe de doi sau trei, elevii să întocmească un program de antrenament pentru un om sedentar, care în șase luni trebuie să participe la un maraton. Întrebați: **Ce exerciții și activități i-ați prescrie? Cât de mult i-ați cere să alerge? Cât de des ar trebui să alerge? Cum i-ați sugera să înceapă? Cum ar putea să-și sporească tonusul? Dați amănunte. Notați planul pe o coală de hârtie și pregătiți-vă să prezentați ce ați lucrat.**

Start

După ce elevii și-au scris programul, cereți-le să își prezinte abordarea în clasă. Observați asemănările și deosebirile dintre soluțiile grupelor.

Concluzii

Întrebați: **Ce ați învățat acum despre antrenamentul pentru maraton?** (Odihră este importantă. Ea își are locul ei.) **În ce privește s-a deosebit planul vostru pentru rezistență de cel sugerat de profesioniști?** (Noi încercăm să alergăm prea mult și prea repede. Nu ne rămâne timp pentru odihnă.) **În ce privește s-au asemănat?** (Știm că există momente în care trebuie să dai tot ce poți.) **De ce credeți că ar fi potrivit să privim creșterea spirituală prin prisma antrenamentului fizic?** (În general, toți își doresc să fie în bună formă fizică.) **La ce aspecte trebuie să fim atenți?** (Dacă ne lăsăm prinși de rigoare și rutină, putem pierde din vedere scopul.)

C. Ilustrație introductivă

În propriile cuvinte, relatați următoarele:

Coasta nordică a Australiei este renumită pentru recifurile sale multicolore de corali, care se întind pe sute de kilometri. Interesant este faptul că tocmai coralul apropiat de țărm este mai puțin colorat față de cel mai îndepărtat. De ce credeți că se întâmplă acest lucru?

Coralul care trăiește aproape de coastă se află, în mare parte, în apă liniștită. Efortul și lupta pentru supraviețuire nu sunt duse la extrem, pe când coralul care trăiește mai departe de coastă este supus în mod constant unor atacuri puternice din partea valurilor și a furtunii. Coralul acesta din urmă este nevoit să se adapteze, să se schimbe și să crească pentru a supraviețui. Această luptă constantă pentru viață determină o creștere sănătoasă și vibrantă a coralului.

La fel se întâmplă și cu oamenii. Când suntem provocați și puși la încercare, parcă ne trezim la viață. Asemenea coralului lovit de mare, noi creștem. Creșterea noastră este înlesnită de participarea la exercițiile vieții spirituale, sub presiunea constantă a lumii. Se pare că există mereu un flux sau un reflux care ne îndepărtează de rugăciune și de studierea Bibliei, de slujire și de renunțare de sine. Uneori, percepem această presiune ca un val zdrobitor, care ne împiedică să fim liniștiți și singuri sau bucuroși și activi în biserică. De remarcă că aceia care au ajuns să radieze strălucire în jur au trecut mai întâi prin lupte.

Concluzie

Întrebați: **Vă amintiți de vreo ocazie în viață când lupta v-a făcut mai puternici? Ce alte exemple demonstrează sau ilustrează acest principiu?**

4

Conexiuni

A. Conexiunea cu Împărăția

În propriile cuvinte, relatați următoarele:

Cum v-ați simți dacă ați vedea că elevii studiază din Biblie pe coridoarele școlii sau se roagă împreună pe terenul de sport? Vi s-ar părea deplasat ca un elev să anunțe în clasă că se luptă cu ispita copiatului și că ar dori să fie

ajutat de cineva? Vi s-ar părea normal să vedeți elevi retrași pentru câteva momente ca să stea de vorbă cu Dumnezeu? Vi s-ar părea normal să cânte fără jenă, cât îi țin plămânii, imnuri de slavă la întruniri, în biserică sau chiar la Școala de Sabat? Uneori, când vedem că cineva se roagă sau își manifestă credința, avem impresia că o face de ochii lumii.

Spuneți: **Vă rog să ascultați două texte pe care le voi citi, apoi să răspundeți la următoarele întrebări. Vi se pare că textele se contradic? În ce fel? Cum urmăresc ele același scop?** (Un text îndeamnă să acționăm în văzul altora. Celălalt atenționează ca faptele ce țin de creșterea spirituală să nu fie văzute de oameni. Textele nu sunt în contradicție, pentru că primul text îndeamnă ca faptele noastre de neprihănire să fie astfel făcute încât să-l aducă slavă lui Dumnezeu. Celălalt text spune că faptele noastre nu trebuie făcute cu scopul de a fi văzuți de alții.)

Matei 5,14-16

„Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. Și oamenii n-aprind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeșnic și luminează tuturor celor din casă. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.”

Matei 6,1

„Luați seama să nu vă îndepliniți neprihănirea voastră înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei; altminteri, nu veți avea răsplătă de la Tatăl vostru care este în ceruri.”

Prezentați următoarele în propriile cuvinte:

Este esențial să ne amintim că faptele care ne ajută să creștem nu îl fac pe Dumnezeu să ne iubească și să ne primească în mai mare măsură. Trebuie să ne amintim că, atunci când credem și îl primim pe Dumnezeu ca Tată și Mântuitor, noi intrăm în Împărăția Sa. Gândiți-vă, de exemplu, că un copil se naște într-o familie. Chiar dacă face și el treabă prin casă, nu acesta este motivul pentru care el este un membru al familiei. În schimb, pe măsură ce crește și se maturizează, înconjurat de dragostea familiei, el învață să lucreze cot la cot cu restul familiei.

B. Conexiunea cu ilustrația lecției

Din timp, rugați pe cineva să citească sau să relateze povestirea de la secțiunea pentru Sabat din materialul pentru elevi.

Spuneți: **În această ilustrație, este zugrăvită frustrarea pe care o resimți atunci când aștepti să crească ceva, iar aceasta nu se întâmplă. Dumnezeu a intenționat ca noi nu doar să creștem, ci și să înflorim și să prosperăm.**

Atrageți-le atenția elevilor asupra pasajelor biblice din lecția lor. Întrebați: **Care dintre textele biblice arată cum ar trebui să creștem noi? Cum se face că unii oameni nu cred în posibilitatea de a crește? (Mulți nu cred că vor fi vreodată perfecți. De aceea probabil că nici nu se străduiesc prea mult să facă ce este bine. Cine vrea să dea greș, să fie un netrebnic? Unii oameni spun că, de fapt, nu vor să se schimbe.) Cum ați explica deosebirea între antrenamentul pentru creștere și strădania de a fi bun prin propriile forțe?**

C. Conexiunea cu viața

Prezentați următoarea situație:

Mihaela a mers la biserică de când era mică. În ultima vreme simte că încrederea ei copilărească în Dumnezeu s-a schimbat și dorește să se apropie în mod voluntar de El. Simte că a pierdut ceva, dar nu știe cum să își restabilească legătura cu Dumnezeu. Are impresia că rugăciunile ei reproduc cuvinte auzite în altă parte. Încearcă să citească din Biblie, dar parcă nu reține nimic. Nu se manifestă nicio energie în relația ei cu Dumnezeu și ar vrea să schimbe această situație. V-ați simțit vreodată în felul acesta?

(Notă pentru instructor: Aceasta este una dintre luptele cu care adolescenții se confruntă atunci când trec de la gândirea concretă la lumea abstractizărilor. Credința lor, atunci când erau copii, era vie și măsurabilă. Acum lumea, ideile, relațiile, contradicțiile și tensiunile le umplu viața cu incertitudine vizavi de modul în care își construiesc relația cu Dumnezeu. Este de ajutor să fie asigurați că nu trec printr-un eșec, ci că aceasta este dovada că se află în creștere. Acum au nevoie de exercițiu.)

Împărțiți formularul de la pagina 10.

Spuneți: **Oricine dorește să se apropie de Dumnezeu își poate analiza viața și poate descoperi care sunt părțile sale tari și părțile sale slabe. Uitați-vă pe formularul acesta, care înșiruie aspecte de disciplină și exercițiu în viața spirituală, și ordonați-le în ordinea corespunzătoare. Prima va fi activitatea în care vă implicați cel mai des. A șaptea va fi activitatea în care vă implicați rareori sau niciodată sau la care nici măcar nu v-ați gândit.**

5 Aplicație

A. Activitate aplicativă

Spuneți: **În grupe de doi-trei elevi (atunci când este posibil, împreună cu un adult), citiți Matei, capitolul 6, și determinați care sunt exercițiile de viață spirituală, așa cum reies ele din învățăturile lui Isus. Gândiți-vă la exercițiile pe care le practicați și voi.**

Concluzii

Întrebați: **Ce spune Isus despre ajutorarea sau slujirea celor săraci (vers. 2)? Ce spune Isus despre rugăciune (vers. 5-15)? Ce spune Isus despre post (vers. 16-18)? Ce spune Isus despre simplitate în privința banilor și a altor resurse (vers. 19-21.24)? Ce spune Isus despre puritate (vers. 22.23)? Ce spune Isus despre credință și despre îngrijorare (vers. 25-34)?**

În ce privește formularul, invitați-i pe elevi să spună care sunt exercițiile cărora ar dori să le acorde mai mult timp și energie în viața lor. Încurajați-i să aleagă trei exerciții pe care să le practice în săptămâna următoare. La secțiunea pentru vineri din materialul de studiu al elevilor, există o urmă cu o cruce la ambele capete. Invitați-i să citească secțiunea „Ce importanță are pentru mine?”, apoi să discute cum ar putea pune în practică unele exerciții în această săptămână. Subliniați că este esențial să își rezerve un timp în care să mediteze la Calvar și la ce a făcut Dumnezeu pentru ei.

Întrebați: **Ce exerciții ați ales să experimentați? Care credeți că va fi exercițiul cel mai solicitant pentru voi?**

B. Întrebări aplicative

1. Ce exerciții credeți că sunt cele mai importante pentru a fi incluse într-un program regulat?
2. Ce exerciții sunt recomandabile ocazional? De ce?
3. Ce exerciții credeți că ar schimba cel mai mult lumea dacă ar fi practicate de majoritatea oamenilor? De ce?
4. Ce persoană cunoscută de voi are un program constant de exercițiu spiritual? Ce impact are acesta asupra vieții sale? Cum sunt influențați cei din jur?
5. Gândiți-vă la personaje biblice renumite pentru antrenamentul lor spiritual. Nu toți sunt renumiți pentru toate aspectele, însă, pentru Ilie, Estera, Daniel sau David, care aspecte credeți că sunt proeminente în viața lor? (Pentru David, închinarea; pentru Daniel, rugăciunea; pentru Estera, credința etc.)

6 Încheiere

Rezumat

În propriile cuvinte, concluzionați cu următoarele idei:

Domnul Isus este cel mai mare visător! Chiar credeți că El era convins că vom crește în unirea cu Dumnezeu asemenea Lui atunci când a fost pe pământ? Pe Isus nu îl ținea legat de Tatăl vreo conștiință supraomenească. Factorii care L-au apropiat de Cer nu au fost nici genetica, nici rezultatul unei educații părintești fără cusur, nici viața lipsită de griji. Credeți că Isus a avut atâta putere în lucrarea lui Dumnezeu datorită unor rezultate școlare excepționale? Dacă citim în Evanghelii, descoperim că Isus, încă din copilărie, cerceta Scripturile și vorbea cu învățătorii despre aplicația lor. Luca spune că oamenii erau plăcut impresionați de felul cum creștea. Găsim aici vreun indiciu că ar fi fost o persoană retrasă sau un șoarece de bibliotecă?

El S-a dus în pustie pentru a Se pregăti în vederea lucrării, postind și căutându-L pe Dumnezeu. A pășit cu încredere pe un teritoriu necunoscut, scoțând demonii din oamenii

neajutorați. Se strecura noaptea pentru a fi liniștit în comuniune cu Dumnezeu, iar următoarea zi și-o petrecea în mijlocul multimilor. Mânca și bea la masă cu păcătoșii. Mușchii Săi spirituali nu au fost înnăscuți, ci dezvoltăți prin exercițiu și conexiune voluntară cu Tatăl ceresc. El a trăit o viață disciplinată, din fericire pentru tine și pentru mine, fiindcă a dat dovadă de o mare disciplină

de Sine atunci când, în Ghetsemani, S-a supus Tatălui, în loc să aleagă varianta ușoară și să nu moară. Deci, cu durere și trudă, sortit celei mai cumplite experiențe, El a pășit spre Calvar. Era misiunea pentru care se antrenase. Voi pentru ce vă antrenați? Gândiți-vă la aspectele în care doriți să vă antrenați pentru viața spirituală. Începeți să exersați.

Pentru Lecția 1:

Acest formular se folosește la secțiunea *Conexiuni*.

Disciplină și exercițiu spiritual

Instrucțiuni: Notați cu 1 activitatea în care vă implicați cel mai des, cu 2 activitatea următoare în rang ș.a.m.d.

Notați cu 7 activitatea în care vă implicați cel mai rar sau niciodată, sau la care nici măcar nu v-ați gândit.

- ☐ Slujire creștină (Lucru într-un scop tangibil pentru ajutorarea altora.)
- ☐ Rugăciune și studiu biblic (Timp regulat în care Îl caut pe Dumnezeu în aceste moduri.)
- ☐ Închinare autentică (Îmi exprim adorarea și lauda față de Dumnezeu împreună cu alții.)
- ☐ Supunere (Să fiu sincer și deschis cu alții pentru depășirea slăbiciunilor.)
- ☐ Fapte de bunătate secrete (Fac fapte bune și singurul martor este Dumnezeu.)
- ☐ Post, curăție, simplitate (Îmi stăpânesc dorințele și mă concentrez asupra unui lucru.)
- ☐ Sacrificiu creștin, creștere în credință (Învăț să mă încred în Dumnezeu atunci când nu am certitudini.)

Cu privire la exercițiile pe care le practici cel mai puțin, de ce crezi că le eviți? De ce crezi că te concentrezi asupra unor exerciții în detrimentul celorlalte?

Exercițiul spiritual

Alergare de antrenament

(Aceasta este o ilustrare. Numai o ilustrare. Ce legătură crezi că are cu textele biblice din materialul de studiu?)

Fiind copil, urmăream cum crește mandarinul. Pomul nostru nu doar creștea, ci îi uimea pe cei de-ai casei printr-o recoltă îmbelșugată. Mândria mea se umfla cu fiecare anotimp, până acolo încât am ajuns să cred că aveam eu ceva genetic ce stimula creșterea pomilor fructiferi. Intenționeam să mă fac agricultor.

Când a sosit timpul să îmi plantez proprii pomi în propria livadă, am ales un mandarin, pentru a reitera succesul din copilăria mea. L-am plantat, i-am pus îngrășământ, l-am tratat, l-am protejat și m-am rugat. Săptămână după săptămână, urmam un întreg ritual de îngrijire. Ajunsesem să îi vorbesc frumos în timp ce lucram prin curte. Odată, chiar i-am cântat. Însă pomul nu a crescut.

Mi-am pierdut răbdarea și am început să mustru copacul:

– Buruiană netrebnică și scofâlcită! Spune-mi și mie: Ce nu-ți convine? I-am dojenit eu. Toți ceilalți pomi o duc foarte bine. M-ai dezamăgit total!

Strângeam niște frunze uscate de la rădăcina mandarinului când grebla mi s-a încălzit în ceva. M-am uitat cu atenție și am descoperit că, la baza trunchiului, era încă atașată eticheta cu care îl cumpărasem. Am citit-o: „Mandarin pitic”...

Aș fi vrut să-mi retrag toate cuvintele urâte pe care i le adresasem. Am privit copăcelul și mi-am prezentat scuzele:

– Iartă-mă! Nu mi-am dat seama că ești făcut să nu crești.

Copacii pitici nu pot atinge proporții impresionant de mari. Însă tu și eu nu ne confruntăm cu această problemă. Hristos spune că suntem făcuți în așa fel, încât să ne putem dezvolta depășind orice așteptări. Trebuie să ne asigurăm

doar ca dezvoltarea noastră spirituală să se bucure de aceeași atenție pe care a primit-o și copăcelul din povestire. Avem nevoie de îngrijire și exercițiu – un exercițiu spiritual. Un antrenament în toată regula. – Pastorul Troy

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

1. Duminică

Întălmirea mea

➤ George s-a hotărât să își aprofundeze relația cu Dumnezeu printr-un program constant de studiu biblic și rugăciune. În prima săptămână, s-a ținut de program, însă, în a doua, a pierdut din constanță. A fost dezamăgit de faptul că nu putea rezista mai mult decât o săptămână. Acum se întreabă dacă mai merită să se roage. I se pare mai greu decât oricând. „La ce bun?” se întreabă el.

Dacă l-ai putea încuraja cu un gând din această lecție, care te-a ajutat, ce i-ai spune lui George? Ce crezi că ar vrea să-i spună Dumnezeu?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

➤ „O Biblie care se dezintegrează aparține, probabil, cuiva care nu există.” – Christian Johnson

➤ „Viața spirituală nu poate fi împinsă într-o periferie. Ea reprezintă mereu o frontieră, iar noi, cei care trăim în ea, trebuie să acceptăm și să ne bucurăm că rămâne necucerită.” – Howard Macy, autor și profesor de religie american din secolul XX

➤ „În darul neegalat al Fiului Său, Dumnezeu a cuprins întreaga lume într-o atmosferă de har la fel de reală precum aerul ce învelește pământul. Toți cei care aleg să respire din această atmosferă dătătoare de viață vor trăi și vor crește până la statura unor oameni în Hristos. Așa cum floarea se întoarce după soare..., tot așa ar trebui să ne întoarcem noi spre Soarele neprihănitii..., astfel încât caracterul nostru să se dezvolte după asemănarea cu Hristos.” – Ellen White, scriitoare inspirată din secolul XIX și fondatoarea unei confesiuni

➤ Piscurile munților sunt o priveriște și o inspirație, însă fructele cresc în văi.” – Billy Graham, evanghelist american din secolul XX

➤ „De atâtea ori nu observi că s-ar întâmpla ceva de la o săptămână la cealaltă. Creșterea spirituală are loc dincolo de suprafață.” – Stuart Briscoe, pastor britanic din secolul XX

➤ „Dumnezeu ne iubește așa cum suntem, însă ne iubește prea mult ca să ne lase să rămânem așa.” – Leighton Ford, autor american din secolul XX

Notează propriul citat Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Hotărârile luate cu ocazia Anului Nou se aseamănă în mare măsură cu exercițiile vieții spirituale. Într-un moment de convingere, ne exprimăm speranțele sub forma unor hotărâri de a schimba ceva. Însă angajamentele noastre se aseamănă unor „funii de nisip”, după cum spune Ellen White în *Calea către Hristos*. Intențiile bune te conduc doar la rostirea unor pro-

misiuni. Atunci când dai greș în împlinirea lor, simți că întreaga ta relație cu Dumnezeu este una nereușită. Însă noi nu creștem prin promisiuni, ci prin exersarea unei deschideri față de Duhul Sfânt. Aproximarea de Dumnezeu nu este o chestiune de strădanie – este o lucrare de antrenare a inimii și a minții în legătura cu El. Dacă îți dorești mușchi, începi să ridici greutăți – nu doar o dată, ci din nou și din nou. Dacă vrei să cânti la pian, studiezi un set de partituri, apoi încă unul și încă unul, până când faci progrese. Vrei să poți alerga 15 kilometri? Începe antrenamentul. Dacă lași de dorit, dacă te împiedici și ostenești, bucură-te că ești om ca noi toți. Singura clipă în care înregistrezi eșecul este aceea în care renunți total la Dumnezeu. Petru a scris aceste cuvinte pentru cei dintre noi care, pe parcursul călătoriei, se împiedică.

➤ Mai întâi, amintește-ți că Dumnezeu ți-a oferit harul de a face parte din Împărăția Sa – este ceva sigur și fără plată! (Citește 1 Petru 1,3.4.)

➤ În al doilea rând, te poți antrena prin exerciții care să îți consolideze relația cu Dumnezeu. (Vezi 1 Petru 1,5-7.)

➤ În al treilea rând, dacă în antrenamentul tău te împiedici și dai de greu, nu renunța. Nu uita că ești un copil al Împăratului. Nu pierde din vedere locul tău în familia Sa. Amintește-ți de Calvar și de modul cum ai început această călătorie. Prin harul lui Dumnezeu, continuă de unde ai pășit în afară. (Vezi 1 Petru 1,8.9.)

➤ Și încă un gând: Petru, cel care a scris această primă epistolă, avea multă experiență în a rosti angajamente și făgăduințe, în a hotărî începuturi și renunțări. Poți să-l crezi pe cuvânt și să începi și tu antrenamentul.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ Coloseni 2,6.7

„Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El, fiind înrădăcinați și zidiți în El, întăriți prin credință, după învățăturile care v-au fost date, și sporind în ea cu mulțumiri către Dumnezeu.”

➤ Coloseni 3,16.17

„Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfă-

tuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră. Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.”

➤ **Coloseni 1,6**

„... (Cuvântul adevărului Evangheliei), care a ajuns până la voi și este în toată lumea, unde dă roade și merge crescând, ca și între voi. Și aceasta, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut harul lui Dumnezeu, în adevăr.”

➤ **Coloseni 1,9-12**

„De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească; pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-l fiți plăcuți în orice lucru: aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu: întăriți cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie, mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină.”

➤ **2 Petru 1,3-8**

„Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui... De aceea, dați-vă și voi toată silința ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos.”

➤ **Ioan 15,16**

„Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roadă, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.”

➤ **Ioan 15,5-8**

„Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă; căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic. Dacă nu rămâne cineva în Mine, este

aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă; apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc, și ard. Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da. Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi astfel ucenicii Mei.”

➤ (Mai mult: Coloseni 1,3-5)

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Gândește-te cât de ciudat ți s-ar părea dacă, dimineață, ai citi din Biblie și te-ai ruga, apoi te-ai uita în oglindă să vezi ce s-a schimbat. Ai fi ca băiețelul acela care a plantat boabe de porumb și, în fiecare zi după aceea, săpa și dezgolea boabele, ca să vadă dacă au încolțit. Boabele nu încolțesc dacă le săpăm mereu. Soarele, ploaia și solul ajută să crească boabele în timp. Același adevăr este valabil și pentru creșterea noastră spirituală. Disciplina și exercițiile spirituale te întăresc pentru slujire, însă nu te califică pentru cer. Singura recomandare pentru cer este o încredere totală în lucrarea pe care Hristos a îndeplinit-o pe Calvar (Ioan 1,10-12). Orice om născut din nou urmează să crească dacă păstrează legătura cu Dumnezeu prin Duhul Său cel Sfânt (Ioan 1,5.16).

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Secțiunea „Ce importanță are pentru mine?” indică începutul și sfârșitul prevăzut de Petru prin harul lui Dumnezeu. Planifică-ți antrenamentul pentru o săptămână de experiment. Rezervă-ți timp, la începutul și la sfârșitul săptămânii, pentru a medita la darul pe care ți-l oferă Dumnezeu în harul Său. Notează câteva exerciții pe care dorești să le practici în viața ta spirituală din săptămâna următoare. Poți citi un fragment din Biblie sau poți petrece timp cu Dumnezeu, retrăgându-te într-un loc liniștit. Poți face un gest de slujire pentru cineva. Așadar, fă un plan pentru săptămâna următoare și du-l la îndeplinire.

Studiul biblic și rugăciunea

Ai primit un mesaj

1 Pregătire

A. Sursa

În urma unui studiu, s-a descoperit că 82% dintre americani cred că Biblia este, fie literal, fie în mod inspirat, Cuvântul lui Dumnezeu. Mai mult de jumătate dintre ei au spus că citesc din Biblie cel puțin o dată pe lună. Totuși jumătate dintre ei nu au putut numi nici măcar una dintre Evangheliile (Matei, Marcu, Luca, Ioan). Și mai puțini chiar au știut cine a rostit Predica de pe Muntele Fericirilor.

Ioan 20,31

„Dar pentru lucrurile acestea au fost scrise, pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și, crezând, să aveți viața în Numele Lui.”

Evrei 4,12

„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”

Ioan 21,24.25

„Ucenicul acesta este cel ce adevărește aceste lucruri și care le-a scris. Și știm că mărturia lui este adevărată. Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că nici chiar în lumea aceasta n-ar fi putut încăpea cărțile care s-ar fi scris. Amin.”

1 Tesaloniceni 2,13

„De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi, care credeți.”

1 Petru 5,12

„V-am scris aceste puține rânduri prin Silvan, care cred că este un frate credincios, ca să vă sfătuiască și să vă adevărească că adevăratul har al lui Dumnezeu este harul acesta, de care v-ați alipit.”

1 Ioan 1,3-5

„Deci ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtășie cu noi. Și părtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos. Și vă scriem aceste lucruri pentru ca bucuria voastră să fie deplină. Vestea pe care am auzit-o de la El și pe care v-o propovăduim este că Dumnezeu e lumină și în El nu este întuneric.”

1 Ioan 2,1.2

„Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuți. Dar, dacă cineva a păcătuțit, avem la tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.”

1 Ioan 2,21-25

„V-am scris nu că n-ați cunoaște adevărul, ci pentru că îl cunoașteți și știți că nicio minciună nu vine din adevăr. Cine este mincinosul, dacă

nu cel ce tăgăduiește că Isus este Hristosul? Acela este Antihristul, care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul. Oricine tăgăduiește pe Fiul n-are pe Tatăl. Oricine mărturisește pe Fiul, are și pe Tatăl. Ce ați auzit de la început, aceea să rămână în voi. Dacă rămâne în voi ce ați auzit de la început, și voi veți rămâne în Fiul și în Tatăl. Și făgăduința pe care ne-a făcut-o El este aceasta: viața veșnică.”

1 Ioan 2,26-27

„V-am scris aceste lucruri în vederea celor ce caută să vă rătăcească. Cât despre voi, ungerea pe care ați primit-o de la El rămâne în voi și n-aveți trebuință să vă învețe cineva; ci, după cum ungerea Lui vă învață despre toate lucrurile și este adevărată, și nu este o minciună, rămâneți în El, după cum v-a învățat ea.”

1 Petru 1,23-25

„Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac. Căci orice făptură este ca iarba și toată slava ei, ca floarea ierbii. Iarba se usucă și floarea cade, dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie.”

(Vezi pasajele suplimentare din materialul de studiu pentru elevi.)

B. Ce trebuie să se spună despre subiectul „Studiul biblic și rugăciunea”

Întrebați pe orice creștin cu vârsta între cinci și cincizeci de ani ce activități ne păstrează aproape de Dumnezeu. Răspunsul majoritar va fi: Studiul biblic și rugăciunea. Toate exercițiile spirituale pornesc din legătura cu Dumnezeu și cu Duhul Sfânt prin studiul biblic și rugăciune. Din moment ce știm că timpul în care vorbim cu Dumnezeu și cercetarea Cuvântului Său constituie inima unei vieți spirituale, de ce nu există mai mulți adepți? Una dintre probleme este că mulți nu știu cum să aplice Cuvântul lui Dumnezeu la viața de zi cu zi. Ca urmare, Cuvântul rămâne etichetat în categoria lucrurilor „important de știut, dar nu neapărat și folositoare”. Același lucru se întâmplă și cu rugăciunea. Repetăm cuvinte și fraze pentru că nu știm ce altceva să spunem. Lecția aceasta dorește să-i implice pe

juniori în studierea Bibliei ca parte a unei convorbiri cu Dumnezeu despre firea omenească, despre viața lor și despre rolul și scopul lor în Împărăția Sa. Studiul biblic și rugăciunea constituie un schimb, un drum cu două sensuri: Dumnezeu ne vorbește prin Scriptură și în rugăciune, iar noi Îi vorbim Lui.

C. Încotro ne îndreptăm cu subiectul „Studiul biblic și rugăciunea”

Ca urmare a acestei lecții, am dori ca elevii:

1. Să perceapă studiul biblic și rugăciunea ca parte constitutivă a conversației cu Dumnezeu.
2. Să aplice Scriptura în viața de zi cu zi.
3. Să aprofundeze dorința de a intra în comuniune cu Dumnezeu.

D. Materiale necesare

Introducere

Activitatea A: Doi adulți voluntari sau telefon mobil (opțional).

Activitatea B: Pâine, unt de alune, gem, cuțit, prosop de hârtie, coli de hârtie, pixuri.

Conexiuni

Biblie, materialul de studiu pentru elevi, cretă și tabla de scris.

Aplicație

Biblie, formularul de la pagina 18.

2 O punte de legătură

A. Ce știm deja

Pe parcursul celor zece minute în care se adună elevii:

- 1) Întrebați-i ce verset au ales să învețe de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Dați-le ocazia de a spune textul din memorie.
- 2) Oferiți-le ocazia de a se autocita, folosind ce au scris la secțiunea pentru luni a lecției. Întrebați-i care sunt pasajele care nu reflectă viața creștinului. Totuși citatele de această natură nu apar în fiecare lecție.

3) Recapitulați răspunsurile pe care le-au dat la scenariul propus la secțiunea pentru duminică a lecției. Discutați asupra unor răspunsuri cât mai variate, încheind cu gânduri de la secțiunea „Ce trebuie să se spună despre...” din studiul trecut pentru instructori.

Dacă aveți un colectiv mare, invitați niște adulți care să parcurgă această secțiune în grupe mai mici de elevi.

B. Alte elemente ale Școlii de Sabat

- Cântare.
- Momentul veștilor misionare.
- Raportul Școlii de Sabat.

3 Introducere

Notă: Construiți-vă propriul program, folosind opțiunile din categoriile următoare: Introducere, Conexiuni, Aplicație și Încheiere. Nu uitați că elevii au nevoie de interacțiune (să participe activ și în raport unii cu alții) și de studierea Cuvântului lui Dumnezeu. La un moment dat, faceți trimitere la materialul din broșura lor.

A. Activitate introductivă

Pe locuri

Cereți-le elevilor să se grupeze în echipe de trei-patru. Dați-le coli de hârtie și pixuri.

Fiți gata

Elevii vor nota și vor urma instrucțiuni pentru realizarea unui sendviș cu unt de alune și gem. Pe lângă coli de hârtie și pixuri, puneți la dispoziție ingredientele și cuțitul etc.

Start

Spuneți: **Notați detaliat cum se prepară un sendviș cu unt de alune și gem.**

După ce au terminat de notat instrucțiunile, strângeți foile. Uitați-vă rapid peste ele. Citiți-le cu glas tare și discutați despre asemănările și deosebirile ivite de la o grupă la alta.

O variantă de experiment este să hașurați cu o cariocă neagră jumătate dintre instrucțiuni, la întâmplare. Apoi cereți-le elevilor să încerce să prepare sendvișul pe baza instrucțiunilor răma-

se. (Lucrul acesta va ilustra modul cum încercăm noi să trăim citind din când în când câte un verset din Biblie. Cât la sută din Biblie ați citit?)

Concluzie

Întrebați: **Ce ne dezvăluie experiența scrierii acestor instrucțiuni despre comunicarea prin cuvinte? Cum se aseamănă urmarea unor instrucțiuni incomplete cu o aplicare limitată a Cuvântului lui Dumnezeu sau chiar cu o rugăciune rostită pe fugă?**

B. Ilustrație introductivă

În propriile cuvinte, relatați următoarele:

Rezervarea unui timp de comuniune cu Dumnezeu se aseamănă cu prepararea unui ceai. Viața ta este cana cu apă, iar exercițiul rugăciunii și al studiului Bibliei este săculețul cu ceai. Dacă pui săculețul în apă pentru numai câteva secunde, în apă se scurge numai puțină aromă. Cu cât stă mai mult săculețul de ceai în apă, cu atât mai puternică este aroma ceaiului. Și temperatura apei este importantă.

Concluzie

Întrebați: **Sunteți sau nu de acord cu această ilustrație? Dacă da, cum explicați similitudinile?** Cereți-le elevilor să discute asupra acestei ilustrații despre studiul biblic și rugăciune.

4 Conexiune

A. Conexiunea cu Împărăția

În propriile cuvinte, prezentați următoarele idei:

În orice carte despre cum să ai o căsnicie reușită, există un capitol sau două dedicate comunicării. În orice carte despre afaceri sau politică, se face trimitere la puterea sau necesitatea comunicării. Profesorii trebuie să știe cum să le comunice cât mai bine elevilor. Comunicarea este scheletul oricărei relații. De aceea o conversație în dublu sens cu Împăratul cerului nu este doar o sugestie, ci este o cerință. Scriptura are un scop și un mesaj pe care ni le comunică.

Invitați voluntari să citească următoarele texte sau grupați-i pe elevi în perechi și

cereți-le să citească în echipă. Spuneți-le să caute motivul pentru care acest mesaj a fost trimis cu multă vreme în urmă. Explicați că a ști de ce îți scrie cineva este foarte important pentru a înțelege ce încearcă să îți transmită. După lectură, invitați-i pe elevi să prezinte în clasă motivele descoperite. Puteți nota răspunsurile pe tablă sau pe o coală mare de hârtie, astfel încât să vadă toți.

Ioan 20,30 – 21,1

Ioan 21,24.25

1 Petru 5,12

1 Ioan 1,3-6

1 Ioan 2,1.2

1 Ioan 2,21

1 Ioan 2,26.27

Spuneți: **Scopul Scripturii este clar – comunicarea. Scriitorii biblici au scris pe măsură ce Dumnezeu îi îndruma să le transmită oamenilor un mesaj cu privire la relația lor cu El. Mesajul acesta nu este întotdeauna ușor de primit sau de înțeles.**

În secțiunea „Cum se întâmplă?” din materialul pentru elevi, există niște întrebări despre un pasaj din Scriptură. Posibil să ajute în conversația cu Dumnezeu. În grupe de doi-trei, elevii să urmeze pașii propuși, folosind un pasaj de la secțiunea „Dumnezeu spune...”

După ce au răspuns la întrebări, elevii să prezinte înțelegerea pe care au câștigat-o și situațiile dificile pe care le-au traversat. Este important să le amintiți că nu este întotdeauna ușor, ci, pe măsură ce exersează, ajung să înțeleagă mesajul.

B. Conexiunea cu ilustrația lecției

Din timp, invitați pe cineva să citească sau să relateze povestirea de la secțiunea pentru Sabat din materialul de studiu pentru elevi.

Ilustrația despre scrisoarea de dragoste pierdută reliefează un adevăr despre puterea rugăciunii și a studiului biblic pentru menținerea și întărirea relației noastre cu Dumnezeu. Deși personajele aveau o căsnicie bună, existau cuvinte nerostite. Întrebați: **Cum ilustrează această povestire rolul Scripturii în relația noastră cu Dumnezeu?** (Dacă nu o citești, nu îl cunoști pe Dumnezeu în aceeași măsură. Poți avea o oarecare imagine, dar s-ar putea să pierzi din

vedere aspecte importante.) **În ce privințe există deosebiri?** (Povestirea îi prezintă pe cei doi împreună, în ciuda scrisorii pierdute. În schimb, dacă nu avem o comunicare cu Dumnezeu, suntem pierduți. Scrisoarea este esențială!)

C. Conexiunea cu viața

Prezentați următoarea situație:

Ce s-ar întâmpla dacă ai afla că ești adoptat, iar părinții adoptivi ți-ar prezenta un plic mare cu fotografii, decupaje din ziar, un arbore genealogic și casete video cu întreaga istorie a familiei tale – chiar și cu evenimentele care au condus la adopția ta? Ce s-ar întâmpla dacă plicul ar conține instrucțiuni pentru cum să prezinzi drept de moștenitor sau cum să-ți cunoști rudele de sânge? Ce crezi că ai face cu plicul? L-ai pune deoparte până când ai considera că nu ai altceva mai bun de făcut decât să te uiți în el? Cum crezi că ai aborda o asemenea descoperire? Cum crezi că ar arăta experiența ta de rugăciune și studiu biblic dacă ai privi din această perspectivă?

5 Aplicație

A. Activitate aplicativă

Scopul acestui exercițiu este să indice diferite moduri de a ne ruga și subiecte despre care putem vorbi cu Dumnezeu.

Spuneți: **Unele dintre cele mai emoționante rugăciuni din Biblie sunt rostite, pur și simplu, de oameni care vorbesc cu Dumnezeu despre ce a spus sau a făcut El. Uneori, conversația este legată de ce nu a făcut El și despre ce se speră că va face.**

Împărțiți colectivul în șase grupe și dați-i fiecăreia un formular asemenea celui de la pagina 18. (Dacă aveți numai șase elevi, fiecare va primi câte un formular.) Elevii trebuie să citească o rugăciune din lista de mai jos. Apoi să răspundă la întrebările de pe formular.

1. Rugăciunea pentru Sodoma: Geneza 18,20-33
2. Rugăciunea pentru ocrotire în fața unei armate: 2 Regi 19,15-20.32-35
3. Rugăciunea din inimă a lui David: 1 Samuel 7,18-29

4. Rugăciunea celui copleșit de griji: Psalmi 1,1-6
5. Rugăciunea de pocăință: Psalmi 51,1-13
6. Rugăciunea de închinare: Psalmi 138,1-8

B. Întrebări aplicative

1. De ce credeți că oamenii nu studiază Biblia cu regularitate?
2. Ce este mai dificil: să vorbești sincer cu Dumnezeu sau să-L ascuți pe Dumnezeu cu inima deschisă? De ce?
3. Credeți că există părți din Biblie mai ușor sau mai necesar de studiat? Care sunt acestea și de ce?
4. Cum credeți că îi schimbă pe oameni studiul biblic? De ce?
5. Care este cel mai bun moment din zi pentru citirea Bibliei? De ce?
6. Ce vă ridică mai multe probleme cu privire la timpul rezervat pentru Cuvântul lui Dumnezeu: timpul pe care îl puneți deoparte, motivația sau efortul de a rămâne concentrați la ce citiți?

Cheia spre o viață spirituală mai puternică se află în comunicarea dintre tine și Dumnezeu. Cum comunici cu cei din jurul tău? În cartea *Ca-lea către Hristos*, ni se amintește că a te ruga înseamnă a vorbi cu Dumnezeu așa cum vorbești cu cel mai bun prieten. Știi despre ce să vorbești dacă vezi sau dorești să vezi ce face Dumnezeu în unele situații din viața ta sau în lumea din jurul tău.

Studiul biblic poate fi ciudat pentru că este greu să găsim un loc de unde să începem, mai ales când nu știm exact ce căutăm. Dacă nu simțim că se aprinde vreun becul, de obicei închidem Cartea. Trebuie să ne amintim că Biblia vorbește despre cei care îl caută pe Dumnezeu. Dacă îl cauți cu toată inima, atunci îl vei găsi. Biblia nu a avut niciodată scopul de a fi citită ca un roman. Trebuie să sapi în istorie și civilizație, căutând să înțelegi ce dorea Dumnezeu să le transmită oamenilor de atunci și cum se aplică aceasta la viața ta de acum.

Pe scurt, așa cum este cazul oricărui exercițiu, rezultatele nu apar peste noapte. Creșterea se va produce pe măsură ce îți rezervi timp pentru o conversație activă cu Dumnezeu, în care să vorbești, să ascuți și să răspunzi la ceea ce ascuți.

6

Încheiere

Rezumat

În propriile cuvinte, concluzionați cu următoarele idei:

Pentru Lecția 2

Acest formular este pentru *Activitatea aplicativă*.

Despre ce să vorbesc?

Întrebări pe care să ți le pui personal și împreună cu cei din grupa ta:

- **Ce este rugăciunea** (în acest pasaj)? Conform acestei rugăciuni, cum ai descrie sau cum ai defini rugăciunea?
- **Cine este cel care se roagă?** Ce știi despre persoana care se roagă? Care sunt trăsăturile de caracter, punctele sale tari sau slabe, mai ales atitudinea sa în rugăciune?
- **Care este principalul motiv de rugăciune?** De ce se roagă? De ce crezi că a fost scrisă în Biblie această rugăciune? (Evident, există multe rugăciuni care au fost rostite. De ce este menționată tocmai aceasta?)
- **Ce detalii, expresii sau cuvinte** din acest pasaj îți sugerează sensul unei rugăciuni adevărate?
- **Care este sensul și scopul rugăciunilor tale?** Pentru ce te rogi cel mai mult? Pentru ce te rogi cel mai puțin?
- **Despre ce poți începe să te rogi mai mult**, dacă nu ai făcut-o până acum? Te-ai rugat vreodată pentru un anume pasaj din Scriptură sau pentru ceva ce ai auzit într-o predică?
- **În ce măsură putem vorbi cu Dumnezeu** despre lucrurile pe care le auzim spuse de alții?

Studiul biblic și rugăciunea

Ai ceva în cutia de scrisori

(Aceasta este o ilustrare. Numai o ilustrare. Ce legătură crezi că are cu textele biblice din materialul de studiu?)

Se povestește că un soldat a fost chemat la datorie într-un loc la mii de kilometri distanță de logodnica sa. James își așternea sufletul pe hârtie, de parcă Sallie ar fi fost aieva lângă el. Nu aveau alt mijloc de comunicare, decât scrisorile. Uneori, poșta era deturnată, iar Sallie se întreba ce-o mai face și ce-o mai gândi James. Existau chiar momente când își punea problema dacă el o mai iubea. James îi scria cu credințioșie. Totuși scrisorile se rătăceau de multe ori sau erau trimise greșit. Odată, el i-a scris un angajament de dragoste, clocotind de pasiune și de certitudine. Însă această scrisoare, care le-ar fi putut aprofunda iubirea, s-a rătăcit în oficiul poștal din San Francisco. Cuvintele de dragoste au fost pierdute într-un loc îngust dintre rafturile cu scrisori.

James și Sallie s-au căsătorit. La a cincizecea lor aniversare, au vorbit despre cum, în timpul acelor ani de stat la distanță, se întreba-se dacă celălalt va scrie sau va reuși să dea vreun telefon. Au meditat la dezamăgirea pricinuită de tăcerea pe care o percepușeră din partea celuilalt.

Între timp, oficiul poștal a fost desființat, iar scrisoarea compusă cu cincizeci de ani în urmă a fost descoperită de un poștaș pe nume Bob. Acesta a căutat adresa actuală a destinatarului și s-a asigurat că scrisoarea este primită. Sallie a deschis-o și a izbucnit în lacrimi de bucurie citind-o. S-a uitat la dată și a înțeles că, și în momentele de aparentă tăcere, de fapt, James îi vorbea despre dragostea lui. Singura problemă era că scrisoarea nu ajunsese la ea.

În ce sens mesajul lui Dumnezeu pentru oameni, din Scriptură, se aseamănă cu această scrisoare de dragoste?

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

1. Duminică

Întă părerea mea

➤ Beniamin dorește să înceapă să studieze în mod regulat din Biblie și să pună în practică ceea ce învață. Nu a mai făcut lucrul acesta și este puțin neîncrezător în capacitatea lui de a se ține de hotărârea luată. Nu prea știe de unde să înceapă și cu cine să vorbească. Cei mai mulți dintre prietenii săi nu prezintă vreun interes pentru lucrurile spirituale. Familia lui merge la biserică doar ocazional. Cum să înceapă? Ce i-ai spune?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

➤ „Cerul este plin de răspunsuri pentru rugăciuni pe care nici nu ne-am oboșit să le înălțăm.” – Billy Graham, evanghelist american din secolul XX

➤ „Nu au înfăptuit Hristos și apostolii minuni? Același Mântuitor iubitor trăiește și astăzi și este la fel de doritor să asculte rugăciunea credinței ca în vremea când umbla printre oameni... Stă în planul lui Dumnezeu să ne

acorde, ca răspuns la o rugăciune făcută cu credință, ceea ce nu am primi fără să cerem.” – Ellen White, scriitoare inspirată din secolul XIX și cofondatoarea unei confesiuni

➤ „Unele gânduri sunt rugăciuni. Există momente în care, indiferent de ținuta trupului, sufletul se află pe genunchi.” – Victor Hugo, autor francez din secolul XIX

➤ „Ar trebui să investim toate eforturile cugetului în studiul Scripturii și să urmărim ca, atât cât este posibil pentru un muritor, înțelegerea noastră să pătrundă lucrurile profunde ale lui Dumnezeu. Totuși să nu uităm că ascultarea și supunerea de copil constituie adevăratul spirit al celui ce învață.” – Ellen White, scriitoare inspirată din secolul XIX și cofondatoarea unei confesiuni

➤ „Bărbații nu resping Biblia pentru că se contrazice în ea însăși, ci pentru că îi contrazice pe ei.” – E. Paul Hovey

➤ „Biblia nu este doar o carte pe care o pot înțelege. Este o carte care mă înțelege.” – Emile Caillet, scriitor și teolog francez din secolul XX

➤ „Nimeni nu depășește vreodată Scriptura. Cartea aceasta se lărgeste și se aprofundează odată cu anii.” – Charles Spurgeon, predicator britanic din secolul XIX

**Notează propriul citat
Ce spun eu...**

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Este la fel de important să-L ascuți pe Dumnezeu vorbind pe cât este să ai ceva de spus Lui. Partea cea mai grea a exercițiilor din viața spirituală sunt studiul biblic și rugăciunea. De ce? Pentru că, în mare măsură, suntem obișnuiți să comunicăm cu altcineva față către față. Dumnezeu înțelege această dificultate. Imaginează-ți că și pentru El este dificil să încerce să ne comunice în ciuda tuturor obstacolelor. Gândește-te cum ar fi să te străduiești să-i spui unei

persoane cât de mult o iubești, într-o limbă pe care nu o înțelege.

Însă Petru le spune unor credincioși care nu L-au cunoscut niciodată pe Isus față în față: „Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El fără să-L vedeți și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită, pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre” (1 Petru 1,8.9).

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **1 Petru 1,8.9**

„Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El fără să-L vedeți și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită, pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre.”

➤ **Ioan 16,12-15**

„Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta. Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare. El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi. Tot ce are Tatăl este al Meu; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.”

➤ **Romani 15,4**

„Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care le dau Scripturile, să avem nădejde.”

➤ **Matei 26,40.41**

„Apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind și a zis lui Petru: ‘Ce, un ceas n-ai putut să vegheai împreună cu Mine! Vegheai și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă’.”

➤ **Psalmi 119,4.5**

„Tu ai dat poruncile Tale ca să fie păzite cu sfințenie. O, de ar ținti căile mele la păzirea orânduirlor Tale!”

➤ **Romani 7,18.19**

„Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru

că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac. Căci binele, pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul, pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac!”

➤ **1 Samuel 12,23**

„Departe, iarăși, de mine să păcătuiesc împotriva Domnului, încetând să mă rog pentru voi!”

➤ **Romani 8,26.27**

„Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu sus-pine negrăite. Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Să luăm un exemplu cu săculețul de ceai și apa fiartă. Atunci când apa ajunge în săculeț, ceaiul din el ajunge în apă. Pe măsură ce asculți Scriptura și glasul Său în rugăciune, Dumnezeu are modalitatea Sa de a ajunge la tine. Cuvântul se strecoară spre inima ta, iar tu te cufunzi în el.

Gândește-te la oamenii cu har pe care îi cunoști și care se bucură în părtășia cu Dumnezeu. Se vede pe chipul lor că sunt plini de viață! Dumnezeu îți transmite iertarea Sa prin paginile Scripturii (1 Ioan 1,9). Faptul că nu va înceta niciodată să te iubească este scris în Carte (Ieremia 31,3; Psalmi 139; Isaia 1; Efeseni 1).

Biblia este plină de mesaje pentru tine. Acestea nu îți spun doar ce să faci, ci te încurajează și te întăresc (Romani 15,4). În Scriptură există un mesaj care îți amintește că ești copilul lui Dumnezeu. Este chiar acolo. Trebuie să ajungi la el și, făcând lucrul acesta, Dumnezeu ajunge la tine.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Următoarele întrebări te vor ajuta să pătrunzi în Biblie și să deschizi o conversație cu Dumnezeu, în rugăciune. Alege orice pasaj biblic sau dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. În săptămâna aceasta, cufundă-te în Cuvântul lui Dumnezeu.

Pasul 1

Rezervă-ți timp să te rogi și să-ți liniștești mintea și sufletul, pentru a-L auzi pe Dumnezeu vorbindu-ți. Invită-L să-ți vorbească.

Pasul 2

Când citești din Biblie, încearcă să descoperi mesajul textului. Ia în considerare fiecare cuvânt. Observă detaliile. Imaginează-ți că Pavel sau Moise a scris aceste cuvinte pentru cineva. Pune-ți câteva întrebări legate de text:

1. Există vreun sfat de urmat?
2. Există vreo făgăduință de invocat?
3. Mă îndeamnă textul să Îl laud sau să-l mulțumesc lui Dumnezeu pentru ceva?
4. Există vreun exemplu de urmat?
5. Există vreun adevăr de crezut?
6. Există vreo normă care să-mi călăuzească viața?
7. Există vreo provocare pentru mine?
8. Ce îți transmite pasajul cititorului? Formulează în cuvinte.

Pasul 3

Ce mesaj are Dumnezeu pentru mine în acest pasaj? Ce Îl aud spunându-mi?

Pasul 4

Cum pot trăi altfel astăzi în lumina conversației mele cu Dumnezeu?

Slujirea creștină

Se oferă recompensă

1 Pregătire

A. Sursa

Filipeni 2,5-11

„Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și L-a dat Numele care este mai presus de orice nume; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ și orice limbă să mărturisească spre slava lui Dumnezeu Tatăl că Isus Hristos este Domnul.”

Levitic 25,35

„Dacă fratele tău sărăcește și nu mai poate munci lângă tine, să-l sprijini, fie ca străin, fie ca venetic, ca să trăiască împreună cu tine.”

2 Timotei 1,16-18

„Dar am căpătat îndurare, pentru ca Isus Hristos să-Și arate în mine, cel dintâi, toată îndelunga Lui răbdare, ca o pildă celor ce ar crede în El, în urmă, ca să capete viața veșnică. A Împăratului veșnicilor, a nemuritorului, nevăzutului și singurului Dumnezeu să fie cinstea și slava în vecii vecilor! Amin. Porunca pe care ți-o dau, fiule Timotei, după prorociile făcute mai înainte despre tine, este ca, prin ele, să te lupți lupta cea bună.”

Evrei 13,1-3

„Stăruieți în dragostea frățească. Să nu dați uitării primirea de oaspeți, căci unii, prin ea, au

găzduit fără să știe pe îngeri. Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ca și cum ați fi și voi legați cu ei; de cei chinuiți, ca unii care și voi sunteți în trup.”

Iacov 2,15-17

„Dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de hrana de toate zilele, și unul dintre voi le zice: ‘Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!’ fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi? Tot așa și credința: dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși.”

Apocalipsa 14,13

„Și am auzit un glas din cer, care zicea: ‘Scrie: Ferice de acum încolo de morții care mor în Domnul!’ – ‘Da’, zice Duhul; ‘ei se vor odihni de ostenelile lor, căci faptele lor îi urmează!’”

1 Ioan 3,16-18

„Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea că El Și-a dat viața pentru noi; și noi deci trebuie să ne dăm viața pentru frați. Dar, dacă cine are bogățiile lumii acesteia vede pe fratele său în nevoie și își închide inima față de el, cum rămâne în el dragostea lui Dumnezeu? Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul.”

Galateni 6,2

„Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Hristos.”

1 Petru 5,5-7

„Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți în legăturile voastre să fiți împodobiți cu smerenie. Căci ‘Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har’.”

(Vezi pasaje suplimentare din materialul de studiu pentru elevi.)

B. Ce trebuie să se spună despre subiectul „Slujirea creștină”

Slujirea este bună. Cine poate contrazice această afirmație? Chiar și cei care nu cred în Dumnezeu cred totuși că a-i ajuta pe alții este o virtute. Așadar, în ce se deosebește slujirea creștinului de faptele unui necreștin care curăță pădurea sau ajută un copil la matematică? Totul pornește de la motivație. Motivul pentru care slujim izvorăște din convingerea pe care o avem despre natura și valoarea oamenilor. Slujirea noastră pentru alții se traduce ca o manifestare de laudă pentru slujirea pe care ne-o oferă Dumnezeu. El a răspuns cu dragoste la nevoia noastră de a avea un Mântuitor. El ne-a oferit un Mântuitor. (Una dintre căile prin care experimentăm dragostea lui Dumnezeu pentru noi este să urmărim exemplul Său și să dăruim mai departe.) O altă motivație a slujirii noastre este faptul că aceasta reprezintă un semn, o marcă a Împărăției lui Dumnezeu. A-i ajuta pe alții este numai cursul firesc pentru cei care fac parte din familia lui Dumnezeu. Această lecție urmărește să arate motivațiile slujirii și să-i motiveze pe elevi să găsească metode creative de a răspunde la nevoile altora. Dintre toate exercițiile spirituale, slujirea atinge o coardă sensibilă în adolescență pentru că ei încep să experimenteze imediat bucuria conferită de o atitudine altruistă și rezultatele bunătății.

C. Încotro ne îndreptăm cu subiectul „Slujirea creștină”

Ca urmare a acestei lecții, am dori ca elevii:

1. Să descopere o motivație sănătoasă pentru a sluji.
2. Să evalueze și să își dezvolte semnificația pe care o au despre slujire.
3. Să facă o legătură între calitatea de membru al Împărăției și dispoziția de a sluji.

D. Materiale necesare

Introducere

Activitatea A: Cozi de mătură sau altfel de asemenea bețe.

Activitatea B: Pixuri și coli de hârtie.

Conexiuni

Biblie, materialul de studiu pentru elevi, coli de hârtie, creioane sau pixuri, tabla de scris.

Aplicație

Coli de hârtie, pixuri sau creioane.

2 O punte de legătură

A. Ce știm deja

Pe parcursul celor zece minute în care se adună elevii:

- 1) Întrebați-i ce verset au ales să învețe de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Dați-le ocazia de a spune textul din memorie.
- 2) Oferiți-le ocazia de a se autocita, folosind ce au scris la secțiunea pentru luni a lecției. Întrebați-i care sunt pasajele care nu reflectă viața creștinului. Totuși citatele de această natură nu apar în fiecare lecție.
- 3) Recapitulați răspunsurile pe care le-au dat la scenariul propus la secțiunea pentru duminică a lecției. Discutați asupra unor răspunsuri cât mai variate, încheind cu gânduri de la secțiunea „Ce trebuie să se spună despre...” din studiul trecut pentru instructori.

Dacă aveți un colectiv mare, invitați niște adulți care să parcurgă această secțiune în grupe mai mici de elevi.

B. Alte elemente ale Școlii de Sabat

- Cântare.
- Momentul veștilor misionare.
- Raportul Școlii de Sabat.

3 Introducere

Notă: Construiți-vă propriul program, folosind opțiunile din categoriile următoare: Introducere, Conexiuni, Aplicație și Încheiere. Nu uitați că elevii au nevoie de interacțiune (să participe activ și în raport unii cu alții) și de studierea Cuvântului lui Dumnezeu. La un moment dat, faceți trimitere la materialul din broșura lor.

A. Activitate introductivă

Pe locuri

Acest exercițiu sau această demonstrație are scopul de a arăta că rezultatul unei acțiuni depinde de concentrarea atenției.

Fiți gata

Luati un băț de mătură lung de 1,5 m. Dacă este posibil, mai mulți elevi să execute experimentul simultan. Spuneți-le că trebuie să țină bățul în poziție verticală, sprijinit doar pe vârful degetelor. Se urmărește să balanseze bățul în aer cât mai mult timp.

Start

Invitați un voluntar să încerce. Mai întâi, sugerați-i să se uite la capătul de sus al bățului, în timp ce încearcă să-l țină în echilibru. (De obicei, aceasta este o strategie bună pentru păstrarea echilibrului.) Apoi spuneți-i să încerce din nou, concentrându-se asupra capătului sprijinit de degete. (În general, jucătorul își pierde perspectiva și, implicit, echilibrul.)

Concluzie

Întrebați: **Ce lecții spirituale putem extrage din acest exercițiu? Din ce motiv atenția îndreptată asupra capătului opus conferă stabilitate? În ce sens credeți că slujirea ne ajută să ne apropiem de Hristos?**

B. Activitate introductivă

Pe locuri

Notați pe tablă următoarea listă.

- ___ Nu au timp. (Fără timp)
- ___ Nu au bani / resurse pentru a ajuta semnificativ. (Fără bani)
- ___ Se jenează să slujească, pentru ca nu cumva să rădă altcineva de ei. (Stânjențiți)
- ___ Nu sunt conștienți de ocazia care le stă la dispoziție. (Neinformați)
- ___ Nu înțeleg care ar fi beneficiile pe termen lung. (Nu contează diferența.)

Fiți gata

Împărțiți coli de hârtie și creioane sau pixuri. Elevii să noteze motivele scrise între paranteze și să le noteze în ordinea importanței, ca obstacole

în calea oamenilor ce se implică în slujire. Nota 1 este pentru cel mai frecvent obstacol, iar 5 pentru cel mai puțin influent obstacol.

Start

Discutați asupra notațiilor lor individuale și ajungeți la un consens al clasei pentru lista de pe tablă. Cereți-le elevilor să se gândească la tipurile de slujire creștină în care au avut ocazia de a se implica până acum și la unele dintre obstacolele cu care s-au confruntat.

Concluzie

Întrebați: **În ce fel de acțiuni de slujire creștină ați avut ocazia să vă implicați? Care sunt câteva dintre obstacolele pe care le-ați resimțit? Care sunt cele mai specifice obstacole care îi împiedică pe tinerii de vârsta voastră? Care credeți că este motivația din spatele reacției tinerilor? Ce alte motivații pot completa lista de pe tablă?**

C. Ilustrație introductivă

În propriile cuvinte, relați următoarea povestire:

Florina s-a sprijinit de banca din apropiere, în timp ce stătea la rând lângă cabinele de telefon. Era evident că se simțea foarte rău și că avea dureri mari, în timp ce aștepta eliberarea unui telefon pentru a anunța pe cineva care să îi vină în ajutor. Persoanele care stăteau la rând sporovăiau fără griji, neobservând agonia Florinei. Unii dintre ei erau elevi și comandau pizza la telefon, alții vorbeau cu prietenii sau chemau un taxi, dar nimeni nu o observa pe femeia suferindă. În cele din urmă, a trecut pe acolo cineva care s-a oprit și a întrebat-o dacă se simte bine. „Am nevoie să chem ambulanța să mă ducă la spital”, a spus ea. Omul a strigat: „Hei! Femeia de aici se simte rău și are nevoie de telefon.” Șocați de această întrerupere, cei care vorbeau au eliberat telefoanele. Oamenii de la rând au făcut loc de parcă s-ar fi despărțit Marea Roșie, iar Florina le-a putut telefona celor de la ambulanță pentru a explica situația ei.

În general, oamenii sunt dispuși să ajute pentru că aceasta este o reacție firească umană față de altcineva în nevoie. Însă cei mai mulți au nevoie să fie trași de mânecă, să fie puțin

zguduiți din rutina lor și din goana zilnică pentru a observa nevoile celor din jurul lor.

Concluzie

Întrebați: **Când ați fost întrerupți printr-un „Hei!” care atrăgea atenția asupra nevoii de ajutor? Ce s-a întâmplat, care era nevoia și care a fost răspunsul dat?**

4 Conexiuni

A. Conexiunea cu Împărăția

În propriile cuvinte, relați următoarele idei:

Pe măsură ce descoperim de la o săptămână la alta ce înseamnă să faci parte din Împărăția lui Dumnezeu, apare un laitmotiv: copiii lui Dumnezeu sunt recunoscuți după felul în care se poartă cu cei din jurul lor. Însemnele cetățenilor Împărăției nu sunt ascunse sau secrete. Ele sunt fapte evidente de bunătate, care contribuie la restabilirea demnității și sănătății altora. Copiii lui Dumnezeu pot fi recunoscuți prin dragostea pe care și-o poartă unii altora. „Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții” (Ioan 13,35).

Exercițiul de a sluji întărește niște „mușchi” în mintea și în inima noastră, ajutându-ne să fim numiți „plăcuți” în Împărăția cerurilor. Însă împărăția acestei lumi este o mișcare de tip „eu primul”. Oamenii sunt recunoscuți și recompensați pentru că își fac loc să ajungă în față, pentru că își construiesc „o situație”. Pentru copiii lui Dumnezeu există o altă cale. Citiți următoarele texte (sau invitați un elev să citească).

Matei 7,9-12

„Cine este omul acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său o pâine să-i dea o piatră? Sau, dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe? Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce l le cer! Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta sunt cuprinse Legea și Prorocii.”

Ioan 13,35

„Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.”

1 Petru 4,7-10

„Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți dar și vegheați în vederea rugăciunii. Mai presus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate. Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cârtire. Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare dintre voi să slujească altora după darul pe care l-a primit.”

B. Conexiunea cu ilustrația lecției

Din timp, invitați pe cineva să citească sau să relateze povestirea de la secțiunea pentru Sabat din materialul de studiu pentru elevi.

Spuneți: **Isus le promite urmașilor Săi că vor fi momente când vor fi neînțeleși sau urâți. Însă cel mai adesea impresia principală pe care o lasă urmașii Săi este aceea că oamenii sunt ajutați și transformați prin slujirea altora pentru ei. Povestirea despre Florence Nightingale descrie modul în care o femeie se istovește pentru alții, fiind răsplătită atât de satisfacția decursă din munca ei, cât și de cinstea și recunoașterea celorlalți, în cele din urmă.**

Întrebați: **Cunoașteți pe cineva care practică disciplina slujirii? Ce fel de lucruri face această persoană? Care este atitudinea ei? Ce cred ceilalți despre ea?**

După părerea voastră, ce personaj biblic personifică mai bine slujirea? Dacă ar trebui să alegeți un exponent al slujirii, pe cine ați alege și de ce?

C. Conexiunea cu viața

Prezentați următoarea situație

Cristi a declarat următoarele zilele trecute:

„Nu pot hrăni lumea. Nu am bani de dat la săraci. Vreau să ajut, dar simt că nu pot face mare lucru. Nici măcar nu știu de unde să încep.” Ți se pare cunoscută această părere? „În cea mai mare parte din timpul meu sunt atât de ocupat, încât nici nu văd pe cine aș putea ajuta, darămite cum să ajut”, continuă Cristi. Și, cum lumea noastră este atât de ocupată, dacă nu se ivesc ocazii convenabile și relativ „fezabile”, rareori se împart daruri de har.

Întrebați: **Cum credeți că ar putea creștinul să-și dezvolte „mușchiul” slujirii?**

Invitați-i pe elevi să discute în grupe mici despre principiile care acționează în fiecare faptă de slujire descrisă în textele următoare: Marcu 2,1-5; Luca 7,11-17; Luca 13,10-13; Fapte 3,1-10. Cereți-le să noteze concluziile și să le prezinte în clasă.

Concluzie

Întrebați: **Cum ar arăta acești oameni în zilele noastre?** (O mamă fără soț. O persoană însingurată. Cineva descurajat din pricina unor probleme de sănătate. Cineva din preajmă, dar trecut cu vederea. Un prieten. Cineva care a făcut mari greșeli în viață, dar care are nevoie de iertare și de acceptare.) **Ce nevoi sunt amintite?** (Iertare, acceptare, un umăr pe care să plângă, cuvinte de încurajare, vindecare, un loc de muncă.) **Cum a fost descoperită situația?** (Isus a văzut-o. El era acolo, pe scările templului, la fel ca un altul din zilele noastre. Ea era la biserică în fiecare Sabat. Patru prieteni au hotărât să treacă la acțiune de forță majoră. Două grupe de oameni s-au întâlnit: unii în drum spre înmormântare, alții în drum spre cetate.) **Există alte povestiri biblice despre slujire, care ne-ar putea ajuta să înțelegem cum putem să-i ajutăm mai bine pe alții?**

Întrebați: **Din ce am observat și am discutat până acum, puteți sugera un proces de trei până la cinci pași care ajută la exersarea „mușchiului” slujirii?** (Să fim pregătiți să slujim în fiecare zi. Să deschidem ochii și urechile pentru a afla cine este în nevoie. Să ne asociem cu altcineva pentru a oferi ajutor. Să fim largi la suflet în slujire – să mergem și a doua milă. Să îi mulțumim și să îi aducem slavă lui Dumnezeu pentru darul de a-i sluji pe alții.)

5

Aplicație

A. Activitate aplicativă

În clasă sau în grupe mici, alcătuiți o listă cu lucruri pe care le puteți face pentru alții spre:

- a veni în întâmpinarea unei nevoi;
- a se simți acceptați și iubiți;
- a primi speranță;

- a se simți valoroși / demni și apreciați.

În propriile cuvinte, sugerați-le elevilor următoarele idei:

Asigurați-vă că alegeți proiecte realiste. Este minunat să aveți creativitate, dar trebuie să urmăriți un scop practic, realist și cu semnificație. Este mai important să poți alege dintre mai multe proiecte realiste, decât din ceva irealizabil. În orice caz, este nevoie de timp, deci asigurați-vă că puteți aduce la îndeplinire proiectul. Deși este plăcut să ajuti, aceasta solicită timp, energie și disciplină de sine. Deci, înainte de a zice „hop!”, să ne gândim la cum putem ajunge acolo, la sfârșit.

Iată câteva idei pentru a vă ajuta:

- Pregătiți o masă festivă de mic-dejun pentru cei care slujesc în zonă: pompieri, polițiști etc.
- Oferiți o seară liberă unei mame singure, stând cu copilul și făcând curat în casă.
- Scrieți un bilet de încurajare pentru cineva care a pierdut pe cineva drag.
- Faceți un pachet cu lucruri necesare și trimiteți-l unui soldat sau unui misionar.
- Vizitați o persoană în vârstă.
- Înregistrați o casetă video cu membri ai bisericii rostind cuvinte de încurajare și oferiți-o unui bolnav.
- Planificați o pauză pentru instructorii Școlii de Sabat, oferindu-vă să țineți ora, eventual servindu-i cu ceva de băut.

Lucrați cu toată clasa pentru a alege câteva propuneri și a discuta cum să le puneți în practică. Faceți planuri concrete pentru a aduce la îndeplinire mai multe propuneri în grup.

B. Întrebări aplicative

1. Când ați primit un dar de slujire și ce influență a avut asupra acelei zile sau a vieții voastre?
2. Care a fost cel mai important moment în care ați slujit? Descrieți cum v-a influențat această experiență viața.
3. Ce activități de slujire vi se par mai folositoare pentru răspândirea Evangheliei?
4. Pentru voi, în ce situații slujirea este o chestiune de disciplină? În ce situații vi se pare natural să slujiți și nu este nevoie să vă

gândiți prea mult înainte de a o face?
 Descrieți câte un scenariu pentru fiecare răspuns.

5. Cunoașteți oameni care slujesc cu naturalețe și care fac din aceasta un stil de viață?
6. Gândiți-vă la ce au spus alții despre exercițiul slujirii. Ce citat vă impresionează mai mult? De ce? (Faceți referire la citatele din materialul de studiu pentru elevi.)
7. Ce experiențe de slujire doriți să aveți în săptămâna următoare? Ce fel de daruri doriți să le oferiți oamenilor prin slujirea voastră?

6 Încheiere

Rezumat

În propriile cuvinte, concluzionați cu următoarele idei:

Vorba face bine, dar uneori este nevoie de mai mult. Este ușor să faci planuri, dar mai greu este să le duci la capăt. Noi ne dezvoltăm „mușchiul” slujirii atât prin planuri, cât și prin îndeplinirea lor. Cele mai multe ocazii de a sluji nu sunt evenimentele importante, ci împrejurările obișnuite. Trebuie să ne exersăm ochii pentru a observa nevoia altora. Ca în orice alt exercițiu, dacă exersăm cu perseverență, ne vom dezvolta capacitatea de a întâmpina nevoia altora. Gândiți-vă la chipul Mântuitorului de câte ori împliniți un act de slujire. Isus a spus că, de câte ori dăruim altora, Îi dăruim Lui. Doriți să vă apropiați de Dumnezeu? Apropiați-vă de ceilalți, acordându-le întâietate, slujindu-le și veți descoperi o bucurie fără echivalent. Desigur, nu aveți de unde să știți până nu încercați.

Slujirea creștină

Se oferă recompensă

(Aceasta este o ilustrare. Numai o ilustrare. Ce legătură crezi că are cu textele biblice din materialul de studiu?)

Atunci când au ajuns în spitalele britanice de la Scutari, pe frontul crimean, Florence Nightingale și asistentele ei au constatat că acolo erau condiții mai proaste decât li se spusese. Au observat mizeria, focarul de infecție, dezorganizarea și aglomerația copleșitoare. Cargouri cu materiale urgent de necesare zăceau în port, pe când oamenii mureau pentru că un oficial nu completase formularele corespunzătoare. În situația aceasta, 42% dintre răniți nu se mai recuperau. A fost nevoie de toată pregătirea și de tot devotamentul domnișoarei Nightingale și de încă ceva pe deasupra, pentru ca lucrurile să se pună în mișcare.

Florence Nightingale se născuse la Florența, în Italia (de aici și prenumele său), în 1820, într-o familie engleză înstărită. Ea călătorise și luase parte la petreceri din „lumea bună”, organizate chiar pe domeniul familiei, în Derbyshire. Când avea 16 ani, a primit o chemare divină: „Pe 7 februarie 1837”, scria ea, „Dumnezeu mi-a vorbit și m-a chemat în slujba Sa”.

Chemarea era pe atât de misterioasă, pe cât era de neînțeles – ce fel de slujire? Împotriva obiecțiilor din partea familiei, ea a început să facă vizite la domiciliu, ducându-le hrană și medicamente țăranilor săraci care locuiau pe domeniul familiei. Apoi a început să se gândească la asistența medicală. Familia ei a fost scandalizată. La începutul anilor 1800, surorile medicale erau considerate drept muncitoare necalificate și aveau reputația de a fi bețive și ușuratice. Doamnele respectabile se ocupau cu organizarea casei și a petrecerilor, fiind de neîntrecut în conversații scilipitoare.

În 1844, filantropii americani Samuel și Julia Ward Howe (autorul „Imnului de luptă al Republicii”) i-au făcut o vizită domnișoarei Nightingale. Florence i-a întrebat:

– Credeți că ar fi nepotrivit și lipsit de viitor pentru o tânără englezoaică să se dedice lucrării de caritate în spitale?

Dr. Howe i-a răspuns:

– Ar fi ceva nemaîntâlnit, iar în Anglia tot ce este neîntâlnit se cataloghează drept nepotrivit. Însă eu îți spun: Mergi înainte.

După acestea, mai târziu, ea a scris: „Nicio dată nu a existat orbecăire în planurile sau gândurile mele despre lucrarea pe care mi-a încredințat-o Dumnezeu.”

Lucrarea aceasta a fost întârziată cu încă nouă ani. Obiecțiile familiei trebuiau să fie înfrânte. Între timp, ea a învățat despre asistența medicală mai întâi din cărți, apoi prin vizite la spitale din Europa și, în cele din urmă, făcând practică la spitale din Germania, Anglia și Franța. Ea slujea ca director al unui cămin pentru „doamne invalide”, atunci când a izbucnit Războiul din Crimeea (1854-1856).

Când a aflat despre condițiile deplorabile de pe front, domnișoara Nightingale a mers acolo împreună cu treizeci și opt de surori medicale. A ajuns să organizeze un spital în barăci, care includea și bucătărie, spălătorie și latrine igienice. A deschis ferestrele pentru a permite aerului curat să intre și a procurat proviziile necesare. A organizat săli de lectură și amuzament pentru pacienți și a scris vești pentru cei de acasă. Soldații o adorați și au botezat-o „Doamna cu lampa”, datorită unei lămpi turcești pe care o purta în rondurile de noapte.

Eforturile sale au adus rezultate remarcabile: a redus numărul celor care mureau de la 42% la mai puțin de 3%.

(Adaptare după Kelvin D. Crow, Christianity Today Library.com)

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Mandy și-a re consacrat lui Isus viața weekendul trecut și L-a rugat pe Dumnezeu să o ajute să observe nevoia celor pe care îi poate ajuta. Prima persoană la care s-a gândit a fost Tania, căreia tocmai ea îi adresase niște cuvinte urâte. Evident, între cele două apăruse o distanță și se cam evitau. Acum, Mandy are o problemă, pentru că are un angajament față de Dumnezeu.

➤ Ce crezi că ar trebui să spună sau să facă Mandy? Crezi că ar trebui să se ducă direct la Tania și să îi ceară iertare sau să facă altceva, lăsând să treacă timpul, pentru a-i fi mai ușor să se apropie de Tania mai târziu? Ce crezi că ar îndemna-o Isus?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

➤ „Pe ușa mea, este un desen cu două țestoase. Una dintre ele spune: ‘Uneori, aș vrea să-L întreb pe Dumnezeu de ce îngăduie sărăcia, foametea și nedreptatea, când ar putea interveni mai vizibil.’ Cealaltă țestoasă replică: ‘Mă tem că și pe mine mă întreabă Dumnezeu același lucru’.” – Peter John Kreeft, autor american și profesor de filosofie contemporan

➤ „Cea mai elocventă rugăciune este aceea rostită prin mâinile care vindecă și binecuvântează. Cea mai înaltă formă de închinare este cea realizată prin slujirea creștină altruistă. Cea mai măreață formă de laudă este sunetul pașilor consacrați, care îi caută pe cei pierduți și neajutorați.” – Billy Graham, evanghelist american din secolul XX

➤ „Strâns legat de valoarea omului se află principiul servituții. Prețuim ceea ce slujim din

proprie alegere.” – Douglas Groothuis, profesor de religie și autor american din secolul XX

➤ „Viața devine mai grea pentru noi atunci când trăim pentru alții, însă, în același timp, devine mai bogată și mai fericită.” – Albert Schweitzer, medic și teolog francez din secolul XX

➤ „Noi toți suntem stilouri în mâna unui Dumnezeu scriitor, care trimite scrisori de dragoste către lume.” – Maica Tereza, misionară albaneză din secolul XX

Notează propriul citat

Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Exercițiul slujirii nu este negociabil pentru cei care își asumă numele lui Hristos. Isus ne arată clar că, fiind copii ai lui Dumnezeu, purtăm însemnele Sale. Biblia menționează lucrul acesta în repetate rânduri. Versurile unui cântec spun: „Nu pot fi auzite cuvintele tale, când faptele-ți vorbesc atât de tare.” Fie că facem fapte bune de har, fie că ignorăm nevoia celor din jur, faptele noastre vorbesc mai tare decât orice am putea spune.

➤ Avem dreptate că Sabatul trebuie ținut sâmbăta, însă, dacă în ziua a șaptea o persoană rănită, asemenea celei menționate în Luca, nu primește prin noi har pentru inima ei zdrobită, atunci Sabatul nostru nu are valoare. Putem predica adevărul că Isus revine, însă El spune că, atunci când va veni, noi vom fi surprinși în faptele noastre – de aceea ar fi bine să dăm de mâncare săracilor, să-i vizităm pe cei însingurați, să-i îngrijim pe cei zdrobiți. Putem dovedi cu Biblia că moartea este un somn, însă cei care au suferit pierderea cuiva drag nu-și găsesc odihna din pricina durerii de a fi rămas singuri.

➤ Ce putem face noi, ca adventiști de ziua a șaptea? Slujirea noastră față de alții grăiește mai mult adevăr decât un milion de seminare. Mesajul nostru este extrem de important, însă, dacă el nu ne face să semănăm mai mult cu

Slujitorul Isus, atunci este cazul să petrecem mai mult timp în prezența Lui.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ Ioan 13,35

„Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.”

➤ Matei 7,9-12

„Cine este omul acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său o pâine, să-i dea o piatră? Sau, dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe? Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce L le cer!”

➤ Matei 25,31-36

„Când va veni în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, Fiul omului va șede pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre; și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga Lui. Atunci, Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: 'Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Căci am fost flămând și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete și Mi-ați dat de băut; am fost străin și M-ați primit; am fost gol și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță și ați venit pe la Mine'.”

➤ Proverbe 11,25

„Sufletul binefăcător va fi săturat, și cel ce udă pe alții va fi udat și el.”

➤ 1 Petru 4,7-11

„Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți dar și vegheați în vederea rugăciunii. Mai presus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate. Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cârtire. Ca niște buni ispravnici ai harului fclurit al lui Dumnezeu, fiecare dintre voi să slujească altora după darul pe care l-a primit..., pentru ca, în toate lucrurile, să fie slăvit Dumnezeu prin Isus Hristos, ale căruia sunt slava și puterea în vecii vecilor.”

➤ Matei 20,25-28

„Isus i-a chemat și le-a zis: 'Știți că domnitorii neamurilor domnesc peste ele și mai-marii lor le poruncesc cu stăpânire. Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru; și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi să vă fie rob. Pentru că nici Fiul omului n-a venit să l se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți'.”

➤ Matei 23,11.12

„Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru. Oricine se va înălța va fi smerit; și oricine se va smeri va fi înălțat.”

➤ Evrei 6,10-12

„Căci Dumnezeu nu este nedrept, ca să uite osteneala voastră și dragostea pe care ați arătat-o pentru Numele Lui, voi, care ați ajutat și ajutați pe sfinți. Dorim însă ca fiecare dintre voi să arate aceeași râvnă, ca să păstreze până la sfârșit o deplină nădejde, așa încât să nu vă leneviți, ci să călcați pe urmele celor ce, prin credință și răbdare, moștenesc făgăduințele.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Chemarea care ți se face, de a sluji, este un dar de la Dumnezeu pentru tine. Un dar? De fiecare dată când acordăm întâietate și când ne cheltuim pe noi înșine pentru a oferi har, ne amintim de modul cum lucrează Dumnezeu cu noi. Lucrarea de slujire este una dintre activitățile cele mai mărețe ale lui Dumnezeu, de a îngusta natura noastră păcătoasă și de a cultiva trăsăturile de caracter ale Împărăției.

➤ Dacă ai impresia că acesta este un mușchi spiritual pe care ți-l poți dezvolta peste noapte, mai gândește-te o dată. Adu-ți aminte că apostolii au umblat cu Isus timp de trei ani și, după aceea, încă se certau pentru întâietate – chiar în noaptea în care El a fost arestat. A învăța să te gândești la altcineva este o chestiune de lungă durată. Se naște din dragostea pentru Dumnezeu și din dorința de a ajuta. Puțin câte puțin, pe măsură ce slujești, te transformi.

➤ Dacă te simți uneori egoist, amintește-ți că până și clipele tale cele mai egoiste sunt acoperite de bunătatea lui Hristos pentru tine.

Planul Său este să te învețe harul zi după zi. Isus nu Se folosește de vinovăția ta pentru a te motiva să slujești. Tu ocupă-te cu slujirea și lasă creșterea ta în seama lui Dumnezeu.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Gândește-te la niște modalități practice prin care îți poți ajuta și sluji pe cei din jurul tău. Întrebările de mai jos te pot îndruma în scrierea unui jurnal despre planul tău de slujire.

1. Vezi în jurul tău nevoi pe care le poți acoperi?

2. Ce dar ar oferi harul lui Dumnezeu acestei persoane sau în această situație?

3. Notează lucrurile practice pe care le poți face pentru a ajuta.

4. Scrie cum ai procedat și ce s-a întâmplat.

Închinarea autentică

Cât înseamnă El pentru tine?

1 Pregătire

A. Sursa

Romani 12,1

„Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.”

Evrei 12,28.29

„Fiindcă am primit dar o împărăție care nu se poate clătina, să ne arătăm mulțumitori și să aducem astfel lui Dumnezeu o închinare plăcută, cu evlavie și cu frică; fiindcă Dumnezeul nostru este ‘un foc mistuitor’.”

Psalmi 29,2

„Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui! Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte!”

Psalmi 95,6.7

„Veniți să ne închinăm și să ne smerim, să ne plecăm genunchiul înaintea Domnului, Făcătorului nostru! Căci El este Dumnezeul nostru și noi suntem poporul pășunii Lui, turma pe care o povățuiește mâna Lui... O! De ați asculta azi glasul Lui!”

Psalmi 96,9

„Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte, tremurați înaintea Lui, toți locuitorii pământului!”

Psalmi 100,2.3

„Slujiți Domnului cu bucurie, veniți cu veselie înaintea Lui. Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai Lui suntem: noi suntem poporul Lui și turma pășunii Lui.”

Psalmi 86,8-10

„Nimeni nu este ca Tine între dumnezei, Doamne, și nimic nu seamănă cu lucrările Tale. Toate neamurile pe care le-ai făcut vor veni să se închine înaintea Ta, Doamne, și să dea slavă Numelui Tău. Căci Tu ești mare și faci minuni, numai Tu ești Dumnezeu.”

Apocalipsa 4,9-11

„Când aceste făpturi vii aduceau slavă, cinste și mulțumiri Celui ce ședea pe scaunul de domnie și care este viu în vecii vecilor, cei douăzeci și patru de bătrâni cădeau înaintea Celui ce ședea pe scaunul de domnie și se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor, își aruncau cununile înaintea scaunului de domnie și ziceau: ‘Vrednic ești, Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!’”

Apocalipsa 15,2-4

„Și am văzut o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitorii fiarei, ai icoanei ei și ai numărului numelui ei. Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. Și ziceau: ‘Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor!’”

Fapte 2,42-47

„Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni. Fiecare era plin de frică și, prin apostoli, se făceau multe minuni și semne. Toți cei ce credeau erau împreună la un loc și aveau toate de obște. Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia. Toți împreună erau nelipsiți de la templu în fiecare zi,

frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă. Ei laudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.”

Fapte 4,31-35

„După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală. Mulțimea celor ce crezuseră era o inimă și un suflet. Niciunul nu zicea că averile lui sunt ale lui, ci aveau toate de obște. Apostolii mărturiseau cu multă putere despre învierea Domnului Isus. Și un mare har era peste toți. Căci nu era niciunul printre ei care să ducă lipsă: toți cei ce aveau ogoare sau case le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vândute și-l puneau la picioarele apostolilor; apoi se împărțea fiecăruia după cum avea nevoie.”

Închinare: devoțiune evlavioasă și devotament consacrat lui Dumnezeu; ritualuri sau ceremonii prin care această devoțiune este exprimată. Termenul englez „worship” (*închinare*) provine din vechiul „worthship”, un cuvânt ce denotă meritul celui care primește o onoare sau o devoțiune specială. – *Dicționarul Biblic Ilustrat*, Nelson

(Vezi pasajele suplimentare din materialul de studiu pentru elevi.)

B. Ce trebuie să se spună despre subiectul „Închinarea autentică”

Subiectul închinării a fost intens dezbătut de biserică timp de zeci de ani. Principala controversă este pricinuită de „Cum să ne închinăm”, și nu de „Cui să ne închinăm”.

Dacă schimbăm accentul pe care îl punem, ne putem îndepărta de dispute, apropiindu-ne de zona liniștită, în care ne gândim la Dumnezeu, căruia ne închinăm. Lecția aceasta are drept scop să-i motiveze pe tineri să se închine cu tot sufletul, din dorința de a-și manifesta prețuirea pentru Dumnezeu. Adesea, noi arătăm cât înseamnă un lucru pentru noi prin felul cum îl prețuim. În același fel, noi arătăm cât înseamnă Dumnezeu pentru noi prin închinarea pe care l-o aducem. Închinarea noastră nu este doar un

interval de timp cuprins între ora 11:00 și ora 12:00, în fiecare sâmbătă. Este un stil de viață prin care Îl adorăm, Îl admirăm și Îl cinstim pe singurul Dumnezeu care este mai mare decât viața.

Este necesar să le oferim tinerilor forme, ritualuri și modalități prin care să își exercite închinarea față de Dumnezeu.

C. Încotro ne îndreptăm cu subiectul „Închinarea autentică”

Ca urmare a acestei lecții, dorim ca elevii:

1. Să exploreze semnificația și scopul închinării.
2. Să își dezvolte o perspectivă biblică pentru adoptarea unui stil de viață care promovează închinarea.
3. Să descopere metode creative de a-și manifesta prețuirea față de Dumnezeu.

D. Materiale necesare

Introducere

Activitatea A: Câteva obiecte în categorii diferite ca valoare (de exemplu, un pachet de gumă, o napolitană etc. constituie o categorie), inclusiv o fotografie care să reprezinte un membru de familie.

Activitatea B: Formularul de la pagina 37, creioane sau pixuri.

Conexiuni

Biblie, materialul de studiu pentru elevi, coli de hârtie, pixuri sau creioane, tabla de scris.

Aplicație

Coli de hârtie, pixuri sau creioane.

2 O punte de legătură

A. Ce știm deja

Pe parcursul celor zece minute în care se adună elevii:

- 1) Întrebați-i ce verset au ales să învețe de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Dați-le ocazia de a spune textul din memorie.
- 2) Oferiți-le ocazia de a se autocita, folosind ce au scris la secțiunea pentru luni a lecției.

Întrebați-i care sunt pasajele care nu reflectă viața creștinului. Totuși citatele de această natură nu apar în fiecare lecție.

- 3) Recapitulați răspunsurile pe care le-au dat la scenariul propus la secțiunea pentru duminică a lecției. Discutați asupra unor răspunsuri cât mai variate, încheind cu gânduri de la secțiunea „Ce trebuie să se spună despre...” din studiul trecut pentru instructori.

Dacă aveți un colectiv mare, invitați niște adulți care să parcurgă această secțiune în grupe mai mici de elevi.

B. Alte elemente ale Școlii de Sabat

- Cântare.
- Momentul veștilor misionare.
- Raportul Școlii de Sabat.

3

Introducere

Notă: Construiți-vă propriul program, folosind opțiunile din categoriile următoare: Introducere, Conexiuni, Aplicație și Încheiere. Nu uitați că elevii au nevoie de interacțiune (să participe activ și în raport unii cu alții) și de studierea Cuvântului lui Dumnezeu. La un moment dat, faceți trimitere la materialul din broșura lor.

A. Activitate introductivă

Pe locuri

Strângeți obiecte cu valoare diferită. Unele dintre ele să facă parte din aceeași categorie (o napolitană, un pachet de gumă). Includeți în colecție și obiecte de valoare: un ceas, o cheie de mașină etc. Apoi prezentați și ceva care nu este neapărat un obiect în general recunoscut ca valoros, dar care este prețuit pentru o valoare sentimentală. De exemplu: un articol de îmbrăcăminte purtat, dar prețuit. Includeți și o fotografie cu copilul, soțul sau un alt membru drag din familie. Nu veți încerca să „vindeți” poza, ci persoana. Scopul acestui joc este ca elevii să estimeze prețul obiectelor prezentate. Unele lucruri sunt ușor de evaluat, altele, imposibil de evaluat. Trebuie să stabiliți valoarea reală a acelei obiect pentru dumneavoastră, apoi elevii să

încerce să ghicească prețul respectiv. Notați prețurile stabilite pentru obiectele prezentate.

Fiți gata

Spuneți: **Am aici niște obiecte pe care le pun în vânzare. Nu voi negocia nicidecum prețul lor. Scopul acestui joc este ca voi să ghiciți prețul corect al obiectelor. Acest preț reprezintă valoarea pe care le-o acord eu. Încercați să ghiciți cât înseamnă ele pentru mine. Valoarea cea mai apropiată de prețul meu câștigă un punct.**

Start

Începând cu obiectele care au cea mai mică valoare sentimentală și, mai degrabă, un preț standard, lăsați-i pe elevi să noteze estimările pe coli de hârtie puse la dispoziția lor. După ce spun ei ce au notat, descoperiți-le prețul la care v-ați gândit. Estimarea cea mai apropiată câștigă un punct. Continuați apoi cu obiecte mai valoroase sau care nu suportă preț de vânzare. Scopul este evident: arătați cât de mult prețuiți ceva prin prețul pentru care sunteți dispus să vindeți.

Concluzie

Spuneți: **Închinarea reprezintă mărturisirea valorii pe care o are Cineva pentru tine. Înseamnă să arăți prețul la care Îl estimezi. Pe etichetă poate scrie: „Nu-L vând pentru nimic în lume”. Dacă închinarea arată cât înseamnă Dumnezeu pentru noi, ce deduceți despre importanța pe care o are El în ochii oamenilor de azi? (Închinarea poate părea ceva plictisitor și monoton. Uneori se realizează mai mult ca o rutină decât ca o expresie vie a prețuirii. Unii au renunțat la locul de muncă și au mers săptămână de săptămână să se închine, timp de zeci de ani. Aceasta spune ceva despre ce înseamnă Dumnezeu pentru ei.)**

B. Activitate introductivă

Pe locuri

Înmulțiți formularul de la pagina 37 și împărțiți câte un exemplar pentru fiecare elev.

Fiți gata

Elevii trebuie să răspundă cu sinceritate la punctele din formular, apoi să-i prezinte colegului de echipă răspunsul și motivația.

Start

După ce și-au prezentat răspunsurile unii altora, spuneți: **Acum să aflăm cum a răspuns grupa întreagă la chestionarul despre închinare.**

C. Ilustrație introductivă

În propriile cuvinte, relatați următoarea povestire:

Se povestește despre un șah că a construit o clădire impunătoare pentru soția sa, care decedase. Lucrarea de construcție a fost foarte anevoioasă timp de mai mulți ani. Legenda spune că șahul s-a împiedicat într-o zi de o cutie de pe șantier și a poruncit de îndată să fie luată de acolo. Din nefericire, cutia de care se împiedicase și pe care o aruncase fără să gândească era tocmai vasul cu rămășițele scumpei sale soții – cea pentru care construia întreaga clădire.

Concluzie

Întrebați: **Vă amintiți de vreo ocazie din viața voastră când, la momentul închinării, nu ați executat decât o rutină? În ce privințe se aseamănă legenda șahului cu experiența voastră de închinare? Ce sugestii ați face pentru a ajuta comunitatea să nu se lase cuprinsă de rutină?**

4**Conexiuni****A. Conexiunea cu Împărăția**

Prezentați următoarele în propriile cuvinte:

Dintre toate exercițiile spirituale, experiența închinării ridică cele mai multe controverse pentru că este o chestiune personală, dar totuși publică. În norul discuțiilor pe seama închinării, cetățenii Împărăției lui Dumnezeu trebuie să se oprească și să-și amintească de Împărat.

Copiați textele din fiecare categorie de închinare, prezentate mai jos, pe o foaie separată de hârtie. Împărțiți elevii în cinci grupe și dați-i fiecăreia câte o foaie de hârtie. Fiecare grupă trebuie să citească pasajele biblice, apoi să noteze o scurtă declarație despre cum își vor manifesta prețuirea față de Dumnezeu prin forma respectivă de închinare (muzică, rugăciune, învățătură,

dăruire, trăire). Declarațiile vor începe astfel:

Vom arăta cât de mult Îl prețuim pe Dumnezeu prin felul în care... (vom cânta, ne vom ruga, vom vorbi, vom dăruia, vom trăi). Apoi, fiecare grupă va descrie felul respectiv de închinare.

Notați pe tablă următoarele întrebări care i-ar putea ajuta pe elevi.

- Cum descrie pasajul biblic această formă de închinare?
- Din ceea ce ați citit, cum vi se pare starea de spirit a celui care se închină: este pasionat sau fără interes? Ce denotă acest lucru?
- Pe ce se concentrează această formă de închinare?

Închinare prin muzică

1 Cronici 16,23-25

Psalmi 13,6

Psalmi 96,1.2

Psalmi 147,7

Vom arăta cât înseamnă Dumnezeu pentru noi prin felul în care cântăm.

Închinarea prin rugăciune

Psalmi 69,13

Psalmi 65,1.2

Isaia 56,6.7

Vom arăta cât înseamnă Dumnezeu pentru noi prin felul în care ne rugăm.

Închinarea prin învățătură

Psalmi 86,11-13

Psalmi 119,12-16

Psalmi 119,169-175

Vom arăta cât înseamnă Dumnezeu pentru noi prin felul în care învățăm noi și îi învățăm pe alții.

Închinarea prin dăruire

Psalmi 96,8

Psalmi 116,17-19

Vom arăta cât înseamnă Dumnezeu pentru noi prin felul în care aducem zecimi și daruri.

Închinarea prin viețuire

Psalmi 15

Psalmi 119,144

Psalmi 133,1

Psalmi 140,13

Psalmi 146,2

Vom arăta cât înseamnă Dumnezeu pentru noi prin felul în care trăim zilnic.

B. Conexiunea cu ilustrația lecției

Din timp, invitați pe cineva să citească sau să relateze povestirea de la secțiunea pentru Sabat, din materialul de studiu pentru elevi.

Apoi prezentați următoarele gânduri în cuvintele dumneavoastră:

Este adevărat că prețuirea adusă lui Dumnezeu prin închinare nu este același lucru cu agățarea disperată de o cămașă veche. Asemănarea constă în faptul că prețuim lucrurile din viața noastră dintr-o perspectivă proprie. O minge ieftină, prinsă în tribună la un meci, nu valorează mare lucru. Dar ea poate avea o valoare sentimentală pentru un tată și un fiu care s-au aflat atunci la primul lor meci de ligă. Mai mult, mingea aceea ieftină poate căpăta o valoare de milioane dacă este lovită de o persoană anume. Unii fani nu vor să vândă niciodată un astfel de suvenir, indiferent de suma care li se oferă. Totul depinde de propriul sistem de valori.

Întrebați: **Ce prețuiți voi, chiar dacă alții au tendința să subvalueze?**

Citiți sau invitați un elev să citească următoarele două pasaje: Apocalipsa 4,9-11; Apocalipsa 15,2-4.

Întrebați: **Care este comoara cea mai de preț a cerului? Cum arată ființele cerești ce este valoros pentru ele?** (Îngerii și celelalte ființe își petrec ziua și noaptea spunând cât de prețios este Hristos, Mielul jertfit.)

Spuneți: **Atunci când devine personală, închinarea noastră se trezește la viață! Nu este necesar ca tobele să bată (deși uneori ar ajuta). Nu este nevoie de un predicator renumit sau de un pianist profesionist, ci doar de închinători care recunosc în mod personal valoarea lui Dumnezeu. „El înseamnă totul pentru mine” – acesta este titlul unui cântec de demult, despre valoarea lui Dumnezeu. Este greu să cânti astfel încât fiecare dintre aceste cuvinte să fie adevărat, pentru că nu sunt condiții prea bune de a și trăi astfel pe pământul acesta.**

Întrebați: **Ce alte cântece fac o afirmație îndrăznească despre valoarea lui Dumnezeu pentru noi? Credeți că este mai greu să fie puse în practică decât cântate?**

C. Conexiunea cu viața

Prezentați următoarea situație:

O dată pe an, tinerii din unele biserici adventiste se organizează pentru a asigura serviciul de închinare. De la fondul muzical până la predică, tinerii se ocupă de tot. Unii dintre ei doresc să spargă puțin tiparele și să facă ceva creativ. Și, cum este vorba de numai o ocazie pe an, de ce nu? Alții însă nu sunt interesați de schimbări majore. De aici se creează un conflict, iar echipa nu reușește să ajungă la consens.

Întrebați: **Ce nu este în regulă cu grupul de tineri? Ce vi se pare normal în această situație? Ce ar trebui să facă ei pe baza unor principii preexistente despre închinare, pe care le-am descoperit în această lecție?** (Fiecare se concentrează asupra dorințelor proprii, și nu asupra lucrurilor pe care trebuie să le spună despre și lui Dumnezeu. Aceasta nu este o activitate dedicată nouă! Trebuie să se asculte unii pe alții și să ajungă la un echilibru între ceea ce îi aduce slavă lui Dumnezeu în modul tradițional și ceea ce îi aduce slavă într-un mod nou.)

Spuneți: **Fie că vă place un format mai tradițional de serviciu divin, fie că vă place o abordare contemporană, închinarea trebuie să însemne rezervarea unui timp în care să-l spunem lui Dumnezeu că este valoros pentru noi.**

Întrebați: **În ce fel se aplică următorul verset ambelor tabere ale închinării? „Când se apropie de Mine, poporul acesta Mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine și frica pe care o are de Mine nu este decât o învățătură de datină omenească” (Isaia 29,13).**

5

Aplicație

A. Activitate aplicativă

Spuneți: **În grupe de trei-patru elevi, elaborați un plan de serviciu divin care să includă cinci componente din Psalmi: muzică, rugăciune, învățătură, dăruire, trăire. Fiți cât de creativi doriți. Alegeți o temă sau un subiect pentru acest plan. Puteți consulta și secțiunea „Cum se întâmplă?”, din materialul vostru de studiu, pentru a determina aspectele cărora trebuie să le acordați o atenție deosebită.**

Îndemnați-i pe elevi să dea detalii. Invitați-i să prezinte în clasă ce au lucrat.

Concluzie

Întrebați: **Care sunt aspectele care v-au dat mai mult de lucru? Cum ați rezolvat problemele ivite? Ce parte din serviciul divin a fost mai ușor de planificat? Ce parte a fost mai dificil de planificat?**

B. Întrebări aplicative

1. Dacă ar trebui să definiți închinarea într-o singură propoziție, cum ați exprima-o cât mai exact?
2. Descrieți o ocazie de închinare care a avut o semnificație deosebită pentru voi. Ce s-a întâmplat și cum v-a influențat? Ce elemente au contribuit la semnificația evenimentului?
3. Care credeți că este relația dintre închinarea în grup și închinarea personală? Unii cred că închinarea începe în comunitate și hrănește dorința de închinare personală, alții consideră că procesul este invers. Voi ce credeți?
4. Cum ați planifica o oră de închinare a comunității care să fie, cu adevărat, spre slava lui Dumnezeu?

5. Ce atitudini sau percepții personale despre închinare simțiți că trebuie să schimbați?

6 Încheiere

Rezumat

În propriile cuvinte, concluzionați cu următoarele idei:

Exercițiul închinării este crucial pentru creșterea spirituală. El urmărește „un grup de mușchi” pe care nu-i puteți neglija fără să ajungeți slabi. Pe de altă parte, când lauda, dăruirea și cântecul vostru reflectă dorința de a spune cât înseamnă Dumnezeu pentru voi, sunteți reînnoiți spiritual. Iată un fenomen interesant: atunci când dăruim tot ce putem în închinarea adusă lui Dumnezeu, câștigăm mai mult decât ne-am aștepta. Ce s-ar întâmpla dacă, înainte de a intra pe ușa bisericii, ne-am gândi de ce dorim să ne închinăm lui Dumnezeu? Ce s-ar întâmpla dacă fiecare credincios s-ar gândi la cât de valoroasă este relația sa cu Dumnezeu înainte de a deschide cartea de cântări, înainte de a asculta predica sau de a pune darul la colectă? Ar putea deveni foarte interesant...

Exercițiu complet de închinare

Încercuiți numărul care descrie cel mai bine situația voastră vizavi de închinarea publică săptămânală.

A. *Închinarea este...*

ceva ce trebuie să suport.

1

2

3

ceva ce aștept cu nerăbdare.

4

5

6

B. *La serviciul divin din biserică, sunt...*

un spectator, pe margine.

1

2

3

4

5

6

un participant activ.

C. *Prin închinare, sper...*

să câștig o binecuvântare (să-mi încarc bateriile).

1

2

3

4

5

6

Să îmi exprim bucuria și devotamentul față de Dumnezeu.

Închinarea autentică

Cât valorează El pentru tine?

(Aceasta este o ilustrare. Numai o ilustrare. Ce legătură crezi că are cu textele biblice din materialul de studiu?)

Periodic, adulții simt nevoia să facă o curățenie generală în casă. Se gândesc bine cu privire la ce să păstreze și ce să arunce. Și apoi ajung la concluzia că au multe lucruri bune, de care nu mai au nevoie, dar pe care nici nu le pot pune, pur și simplu, la gunoi.

Recent, tot acest scenariu s-a desfășurat și în casa mea. Soția a umblat în debara și, după niște trieri, a făcut câteva cutii cu lucruri pe care să le vând în târg.

– Pune-le în garaj și mă ocup eu să le aranjez pentru vânzare, mi-a spus ea pe un ton sigur.

Deși este o soție scumpă și minunată, nu se pricepe deloc la actorie, iar tonul pe care mi-a spus să manevrez cutiile m-a făcut suspicios. „Dar ce este în cutii de nu vrea să văd eu?” m-am întrebat în sinea mea. Soția a observat neîncrederea mea și a adăugat grăbită:

– Dacă nu ai altceva de făcut, am destulă treabă să-ți dau...

Înțelegând ultimatumul, am făcut înțeleapta alegere de a duce cutiile în garaj.

Când am rămas singur, am deschis o cutie și am scotocit prin conținut. În mare, am fost mulțumit să constat că scap de niște obiecte. Însă sub ele am găsit tricoul meu verde, pe care l-am purtat la meciurile de fotbal, la grădină, în deplasări misionare și în vacanță. Evident, era cam ponosit, dar tocmai asta conta. Fusesse alături de mine, ca un prieten credincios, la bine și la rău. „De ce l-o fi ascuns pe fundul cutiei?” m-am întrebat eu. Era o conspirație. Ceea ce pentru mine însemna foarte mult, soția mea considera că merită dat la gunoi. Nu, aveam să-l păstrez, chiar dacă ar fi trebuit să lupt pentru el! Am luat tricoul și l-am dus în casă.

Ca să nu mai lungesc vorba, am pierdut bătălia pentru el. Se pare că dragostea mea pentru

soție este mai mare decât atașamentul pentru vechiul și ponositul meu tricou verde. Totuși reacția mea indică faptul că ceea ce prețuim este subiectiv. Povestirile, experiențele, amintirile din viața noastră, toate sunt legate de niște simple simboluri, iar unele dintre acestea sunt la fel de vechi precum tricoul meu ponosit. Astăzi, a înge-nunchia pentru rugăciune poate părea ceva de-modat și chiar deplasat pentru unii. Dar de ce? Oferirea zecimii pentru lucrarea bisericii poate fi fără importanță pentru mulți astăzi, față de cum era pentru cei de acum o sută de ani. De ce? Ascultarea unei predici poate fi mai puțin impor-tantă pentru oamenii din lumea noastră grăbită. De ce ar fi așa? Ce se întâmplă de ne este greu să ne închinăm lui Dumnezeu? – Pastorul Troy

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Cosmin merge la aceeași biserică de ani de zile. A început să i se pară atât de neinteresant și de obișnuit, încât îi este greu să se concen-treze, iar cuvintele zboară pe lângă el. Apoi in-tervine o schimbare. Serviciul divin se transfor-mă aproape radical. Sunt invitați noi instrumen-tiști. Se cântă un repertoriu nou. Apar fețe noi. După încă un an, Cosmin începe să adoarmă din nou la biserică. Se surprinde indiferent și plictisit. Ce crezi că îi lipsește? Ce ar putea face pentru a schimba situația? Unde este problema și cum l-ai încuraja să o rezolve?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre ci-tatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor

Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

➤ „Nu am știut cum să mă închin până nu am învățat cum să iubesc.” – Henry Ward Beecher, cleric american din secolul XIX

➤ „Închinarea adusă lui Dumnezeu trebuie să fie de ordin spiritual, pentru a se potrivi cu natura Sa.” – Jean Calvin, teolog francez din secolul XVI

➤ „Dorința de închinare în grup este principala nenorocire a... omenirii. De dragul închinării laolaltă, oamenii s-au măcelărit cu săbii.” – Feodor Mihailovici Dostoievsky, romancier rus din secolul XIX

➤ „Serviciul divin ideal este acela de care aproape că nu am fi conștienți. Atenția noastră ar fi îndreptată spre Dumnezeu. Însă orice lucru nou constituie o piedică. El atrage atenția asupra programului însuși; iar a te gândi la închinare este cu totul altceva decât a te închina.” – C. S. Lewis, scriitor și erudit creștin britanic din secolul XX

➤ „Unii oameni se închină rangului, alții se închină eroilor, alții se închină puterii și alții se închină lui Dumnezeu. Pentru aceste idealuri se dispută ei, însă toți se închină banilor.” – Mark Twain, scriitor american din secolul XIX

➤ „Afirmația lui Isus: ‘Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr’ (Ioan 4,24)... arată că trebuie să ne închinăm lui Dumnezeu ca ființe spirituale (nu numai într-un spațiu fizic), luând în considerare lucrurile spirituale (inima, relația noastră cu El). De asemenea, înțelegem că trebuie să ne închinăm Lui (Dumnezeului iudeilor) în adevăr, fiind conștienți că teologia și convigerile noastre sunt cruciale pentru o închinare adevărată.” – Kim Anthony Gentes, muzician creștin și lider spiritual din secolul XX

**Notează propriul citat
Ce spun eu...**

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ În cele mai multe ocazii în care a deschis subiectul închinării, Isus a inclus și problema banilor. Nu a vorbit despre muzică, despre stil, despre durata serviciului divin. A vorbit despre bani. Tocmai despre acest aspect. Scriptura este limpede cu privire la daruri și zecimi. Zecimea (a zecea parte din venituri) trebuie înapoiată vistieriei (bisericii) pentru lucrarea Împărăției lui Dumnezeu în lume. Darurile (ceea ce este peste zecime) sunt oferite pentru susținerea bisericii locale și a misiunii acesteia în vecinătate.

➤ În timp ce Scriptura arată clar ce să facem și cât să dăm, Isus a personalizat aceste aspecte. El le-a transformat într-o problemă sentimentală. Isus a susținut că poți afla mult despre inima cuiva din darul pe care îl oferă. Dăruirea cu voioșie și laudă constituie închinare. Dăruirea care îți schimbă chiar stilul de viață vorbește despre împărăția pentru care riști. Îți amintești de văduva care a dăruit cu îmbelșugare din sărăcia ei? Isus nu a comentat asupra numărului de monede pe care le-a dăruit. El a măsurat inima ei, a apreciat generozitatea ei și i-a mustrat pe cei mari, care își etalau mândrii avuția în vasul pentru daruri.

➤ Dumnezeu privește la inima celui ce dăruiește. O fată își strânge toți banii de buzunar pentru a pleca într-o călătorie misionară. Un tată conduce o mașină mai veche, pentru a putea asigura alte lucruri în biserică. O familie hotărâște să renunțe la o vacanță pentru a susține în școală un băiat de la biserică. Un student își vinde chitara, ca să poată cumpăra Bibliei pentru o biserică din altă parte a lumii. Fie prin cântecele înălțate, fie prin rugăciunile rostite, oamenii vorbesc despre cât înseamnă Dumnezeu pentru ei. Modul de închinare vorbește.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Isaia 29,13**

„Domnul zice: ‘Când se apropie de Mine, poporul acesta Mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine și frica pe care o are de Mine nu este decât o învățătură de datină omenească.’”

➤ **Ioan 2,13-17**

„Paștele iudeilor era aproape; și Isus S-a suit la Ierusalim. În Templu, a găsit pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei și pe schimbătorii de bani șezând. A făcut un bici de ștreanguri și i-a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii; a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele. Și a zis celor ce vindeau porumbei: 'Ridicați acestea de aici și nu faceți din casa Tatălui Meu o casă de negustorie'. Ucenicii Lui și-au adus aminte că este scris: 'Râvna pentru casa Ta Mă mănâncă pe Mine'.'"

➤ **Evrei 10,23-25**

„Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejdi noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința. Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții și cu atât mai mult cu cât vedeți că ziua se apropie.”

➤ **Coloseni 3,15-17**

„Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre și fiți recunoscători. Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi, în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră. Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.”

(Mai mult: Fapte 2,42-47; Fapte 4,31-37; Fapte 16,22-26; Matei 21,12-14; Efeseni 5,15-20.)

5. Joi**Ce îmi spune acest lucru?**

➤ Uneori, este important să ne imaginăm chipul Tatălui, atunci când ne închinăm. Pentru Dumnezeu, închinarea noastră reprezintă o întâlnire față în față. Observă cum interacționează copiii și părinții – se privesc unii pe alții în față. Tânărul bogat a venit la Isus dorind să afle o scurtătură spre Împărăția lui Dumnezeu. Biblia

spune: „Isus S-a uitat țintă la el, l-a iubit” (Marcu 10,21). Deși tânărul s-a îndepărtat de Isus, Domnul nu Și-a retras privirea iubitoare de la el. Domnul iubește la fel pe oricine părăsește Casa Lui fără să-L privească în față. Trebuie să fie greu pentru Tatăl ceresc atunci când copiii Săi opun rezistență atenției Sale și Îi ignoră prezența. Însă El îi iubește la fel de mult.

Închinarea este momentul când Îl privim pe Dumnezeu drept în față și Îl ascultăm. Este timpul când oricine poate cânta și aduce laudă lui Dumnezeu, pe măsura prețuirii pe care l-o poartă. Uneori, este suficient să fii liniștit ca să-L poți vedea. Oricum, nu este ceva magic. Ca în orice alt exercițiu este necesar să faci pași mici, cu regularitate. Încearcă. Dacă uiți și devii distras sau plictisit, nu te disprețui. Reîncordează-ți atenția și caută o modalitate de a-l spune lui Dumnezeu ce gândești despre El. Ai făgăduința că vei pleca apoi ca un om schimbat.

6. Vineri**Cum se întâmplă?**

➤ Părțile din serviciul divin care au mai multă semnificație pentru mine sunt:

	Cel mai puțin			Cel mai mult	
Muzica	1	2	3	4	5
Părtășia și comuniunea	1	2	3	4	5
Rugăciunea	1	2	3	4	5
Predica, învățătura	1	2	3	4	5
Dăruirea	1	2	3	4	5
Slujirea și ajutorarea altora	1	2	3	4	5
Aplicația și trăirea	1	2	3	4	5

Uitându-te la rezultatele acestui inventar, gândește-te la cum ai putea obține mai mult de la aspectele închinării la care răspunzi acum cel mai puțin.

Lecția 5

Supunerea

Ai încredere în Mine!

1 Pregătire

A. Sursa

Efesenii 5,21

„Supuneți-vă unii altora în frica lui Hristos.”

1 Corinteni 16,15-18

„Cunoașteți casa lui Stefana; știți că ea este cel dintâi rod al Ahaiei și că s-a pus cu totul în slujba sfinților. Fiți și voi supuși unor astfel de oameni și fiecăruia care ajută la lucru și se ostenește. Mă bucur de venirea lui Stefana, lui Fortunat și lui Ahaic; ei au împlinit ce lipsea din partea voastră, căci mi-au răcorit duhul meu și al vostru. Să știți dar să prețuiți pe astfel de oameni.”

1 Petru 2,13-17

„Fiți supuși oricărei stăpâniri omenești, pentru Domnul: atât împăratului, ca înalt stăpânitor, cât și dregătorilor, ca unii care sunt trimiși de el să pedepsească pe făcătorii de rele și să laude pe cei ce fac bine. Căci voia lui Dumnezeu este ca, făcând ce este bine, să astupați gura oamenilor neștiutori și proști. Purtați-vă ca niște oameni slobozi, fără să faceți din slobozenia aceasta o haină a răutății, ci ca niște robi ai lui Dumnezeu. Cinstiți pe toți oamenii, iubiți pe frați; temeți-vă de Dumnezeu; dați cinste împăratului!”

1 Petru 5,5-7

„Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți, în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie. Căci 'Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har'. Smeriți-vă dar sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe. Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi.”

Coloseni 1,3-8

„Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, căci ne rugăm neîncetat pentru voi și am auzit despre credința voastră în Hristos Isus și despre dragostea pe care o aveți față de toți sfinții, din pricina nădejzii care vă așteaptă în ceruri și despre care ați auzit mai înainte în cuvântul adevărului Evangheliei, începutul Evangheliei, care a ajuns până la voi și este în toată lumea, unde dă roade și merge crescând, ca și între voi. Și aceasta din ziua în care ați auzit și ați cunoscut harul lui Dumnezeu, în adevăr, cum ați învățat de la Epafras, preaiubitul nostru tovarăș de slujbă. El este un credincios slujitor al lui Hristos pentru voi și ne-a vorbit despre dragostea voastră în Duhul.”

(Vezi pasajele suplimentare din materialul de studiu pentru elevi.)

B. Ce trebuie să se spună despre subiectul „Supunere”

Supunerea este o disciplină care are multe definiții și aplicații. Pentru adolescenți, vom urmări cum se pot ei supune unei persoane în care au încredere, în calitate de ghid, mentor sau antrenor care îi încurajează să facă alegeri bune. Există multe exemple de relații în care cineva așteaptă din partea altcuiva să fie un îndrumător cinstit, care să-l ajute să aleagă binele în viață. În Noul Testament, mentori ai comunităților, precum Stefana, Fortuna, Ahaia și Epafras, au avut o influență dinamică asupra tinerilor credincioși din biserica timpurie. Exercițiul supunerii este o lucrare prin care recunoști conducerea altcuiva. A te supune pare ceva neplăcut, însă capacitatea de a te așeza sub mâna cuiva, care dovedește o legătură strânsă cu Dumnezeu, pentru a învăța și a fi îndrumat

este o marcă a creștinului, pentru că și Hristos Însuși S-a rugat: „Facă-Se nu cum voiesc Eu, ci voia Ta.”

A avea încredere în cineva care, condus de Dumnezeu, să te conducă face orice altă capacitate sau orice alt dar să pălească, prin compariție. Spiritul acesta este împotriva firii independente și satisfăcute de sine pe care o așteaptă lumea de la noi. Această lecție urmărește să le prezinte tinerilor valoarea supunerii față de cineva care îi poate influența spre bine.

C. Încotro ne îndreptăm cu subiectul „Supunerea”

Ca urmare a acestei lecții, am dori ca elevii:

1. Să descopere nevoia de a se supune pentru a experimenta creșterea spirituală.
2. Să exploreze nevoia de a se supune în biserică, adică în trupul lui Hristos.
3. Să fie încurajați să crească sub îndrumarea unui mentor.

D. Materiale necesare

Introducere

Activitatea A: Pungi de hârtie, pietre, gustări.

Activitatea B: Coli de hârtie, pixuri sau creioane.

Conexiuni

Biblie, materialul de studiu pentru elevi.

2 O punte de legătură

A. Ce știm deja

Pe parcursul celor zece minute în care se adună elevii:

- 1) Întrebați-i ce verset au ales să învețe de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Dați-le ocazia de a spune textul din memorie.
- 2) Oferiți-le ocazia de a se autocita, folosind ce au scris la secțiunea pentru luni a lecției. Întrebați-i care sunt pasajele care nu reflectă viața creștinului. Totuși citatele de această natură nu apar în fiecare lecție.
- 3) Recapitulați răspunsurile pe care le-au dat la scenariul propus la secțiunea pentru dumi-

nică a lecției. Discutați asupra unor răspunsuri cât mai variate, încheind cu gânduri de la secțiunea „Ce trebuie să se spună despre...” din studiul trecut pentru instructori.

Dacă aveți un colectiv mare, invitați niște adulți care să parcurgă această secțiune în grupe mai mici de elevi.

B. Alte elemente ale Școlii de Sabat

- Cântare.
- Momentul veștilor misionare.
- Raportul Școlii de Sabat.

3 Introducere

Notă: Construiți-vă propriul program, folosind opțiunile din categoriile următoare: Introducere, Conexiuni, Aplicație și Încheiere. Nu uitați că elevii au nevoie de interacțiune (să participe activ și în raport unii cu alții) și de studierea Cuvântului lui Dumnezeu. La un moment dat, faceți trimitere la materialul din broșura lor.

A. Activitate introductivă

Pe locuri

Scopul acestei activități este să ilustreze că mentorii plăcuți lui Dumnezeu sunt oameni valoroși, de la care avem ce învăța. Puneți niște gustări (ceva sărat, ceva dulce etc.) în patru pungi mici de hârtie și umpleți celelalte pungi cu pietre. Elevii care au ieșit din sală pot intra și au voie să ceară sfatul cuiva pentru a alege. Cei care au rămas în sală știu care sunt pungile care conțin pietre și sunt cele care conțin gustări. Rămâne de văzut dacă elevii vor dori să aleagă singuri sau să ceară ajutor. Ar fi, poate, o idee bună să invitați trei-patru juniori să aleagă. O persoană va fi ghidul căruia îi pot cere ajutor. Ceilalți vor observa ce se întâmplă.

Fiți gata

Spuneți: **Am nevoie de patru voluntari care să iasă din clasă pentru puțin timp.** După ce au ieșit voluntarii, spuneți-le celorlalți: **Vom umple mai multe pungi cu pietre și numai patru pungi cu gustări.** Desemnați-l pe îndrumător. Spuneți-le celor care au ieșit din sală: **Când veți intra în**

clasă, vi se va cere să alegeți o pungă. Aceasta poate conține ceva bun sau ceva mai puțin de dorit. Puteți cere ajutorul unui îndrumător sau puteți alege singuri. Cuvintele-cheie pe care le pot folosi sunt: „Ajută-mă să găsesc ceva bun” sau „Lasă-mă singur, mă descurc”.

Start

Invitați-i pe voluntari în clasă, pentru a face alegerea.

Concluzie

Întrebați-i pe voluntari: **Ce credeți despre opțiunile pe care le-ați avut la dispoziție? V-a fost ușor să acceptați ajutorul unui îndrumător? De ce? V-a fost mai ușor să aveți încredere în îndrumător după ce ați văzut cum a lucrat cu cei dinaintea voastră sau ați devenit mai suspicioși? Ce puteți învăța din acest exercițiu cu privire la posibilitatea de a cere ajutorul altora pentru a face alegeri bune?**

B. Activitate introductivă

Pe locuri

Scopul acestui exercițiu: elevii să știe că pot învăța de la alții. În lumea noastră, profesorii ne sunt impuși, însă mentorii sunt cei pe care îi alegem pentru a învăța de la ei, prin supunere. Dați-le elevilor foi și pixuri pentru a-și nota răspunsurile.

Fiți gata

Invitați-i pe elevi să noteze numele unei persoane căreia ar dori să-i ia un interviu și ce ar dori să învețe sau să afle de la ea.

Start

Întrebați: **Dacă ați putea sta la picioarele unor trei mari oameni și să le adresați o întrebare, pe cine ați alege și ce ați dori să aflați de la ei?**

Apoi elevii să prezinte în clasă ce au notat.

Concluzie

Întrebați: **Cum sunt persoanele pe care le-ați ales: oameni renumiți sau puțin cunoscuți? Credeți că, pentru adolescenți, a se supune cuiva pentru a învăța de la el este o idee cam străină? De ce?**

C. Ilustrație introductivă

În propriile cuvinte, relați următoarea povestire:

Cei câțiva oameni adunați și-au ocupat locul la întrunirea Alcoolicilor Anonimi. Nu mai participasem niciodată la o asemenea întâlnire, însă auzisem diverse relatări despre succesul lor și despre implicarea emoțională a participanților. Dintr-un scaun aflat mai în spate, ascultam și priveam cum interacționează ei, ce povestesc și ce mărturisesc.

Un domn a făcut greșeala de a încerca să-și găsească scuze și să își justifice viciul, astfel încât să nu mai pară o dependență. S-a prins singur în laț. Tot grupul a sărit la el cu acuzația că se minte singur. Nu erau răutăcioși, din niciun punct de vedere. Erau totuși brutal de sinceri. Altcineva, care se afla acolo prima oară, a făcut o mărturisire completă, cerând ajutor din partea cuiva care să îi țină evidența. Grupul l-a înconjurat cu o asemenea susținere și implicare emoțională, cum nici nu știam că există.

Doi bărbați s-au ridicat: unul încercând să-și protejeze mândria și autonomia, celălalt căutând să își încredințeze viața zdruncinată cuiva care l-ar fi putut ajuta.

Puterea acestei comunități se afla în dispoziția de a se preda cuiva care era în stare să ajute. În călătoria creșterii spirituale, este de folos să ai pe cineva în care să poți avea încredere că te va ajuta. Nimeni nu crește singur. Lucrarea de înnoire se realizează adesea pe măsură ce înveți de la altcineva care a parcurs drumul înaintea ta.

Concluzie

Întrebați: **Credeți că în cultura noastră există deschidere pentru sinceritate și responsabilitate în fața cuiva? Justificați.**

4

Conexiuni

A. Conexiunea cu Împărăția

Prezentați următoarele idei în propriile cuvinte:

Există un fir comun care unește experiența cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu: toți au gustat din harul Său. Toți sunt „înăuntru”, datorită

bunătății și milei Împăratului. Deși niciunul nu este mai bun sau mai mântuit decât altcineva, există totuși oameni de la care avem mai mult de învățat. Nu este o întâmplare faptul că Pavel și Petru au rămas împreună pentru o vreme. În primul rând, Pavel avea multe de învățat de la Petru. Apoi s-a dovedit că și Petru avea ce să învețe de la Pavel. Când privim spre oamenii care cresc din punct de vedere spiritual, descoperim că ei nu cresc singuri. Există adesea un ghid, un mentor, un model care îi încurajează și îi învață. Nu auzim vreodată că atleții renumiți spun: „Eu îmi sunt propria inspirație și tot ce știu astăzi mi se datorează.” Ar fi absurd. Muzicienii și interpreții de renume au fost influențați de generația dinaintea lor. Isus a spus: „Ucenicul nu este mai presus de învățătorul lui; dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui” (Luca 6,40). Noul Testament abundă în eroi necunoscuți, spre care tinerii credincioși au privit pentru iluminare și înțelepciune.

Invitați doi elevi să citească scurtele declarații din scrisoarea lui Pavel despre acești patru oameni care au fost o sare a pământului. Gândiți-vă la câteva dintre calitățile și trăsăturile lor, care l-au ajutat pe Pavel să îi recunoască: Stefana (1 Corinteni 16,15-18); Fortunat (1 Corinteni 16,15-18); Ahaic (1 Corinteni 16,15-18); și Epafra (Coloseni 1,3-8).

Întrebați: **Recunoașteți numele lor? Nu prea știți multe despre ei, dar, fără îndoială, credincioșii din biserica primară au depins de îndrumarea și înțelepciunea lor, inspirate de Dumnezeu în destule ocazii. Există vreun membru din biserică de care vă amintesc acești patru oameni?**

B. Conexiunea cu ilustrația lecției

Din timp, invitați pe cineva să citească sau să relateze povestirea de la secțiunea pentru Sabat, din materialul pentru elevi.

Spuneți: **În legenda pădurii de bambus, stăpânul vede ceva ce nu poate vedea pădurea. Totuși pădurea are încredere în stăpân și îl urmează, indiferent de cât de dureros este pentru ea. Una dintre cele mai valoroase calități pe care le poate avea cineva este aceea de a fi ușor de învățat.**

C. Conexiunea cu viața

Prezentați următoarea situație:

Soarele ardea deasupra terenului de fotbal, în timp ce antrenorul încerca să motiveze echipele să se implice mai mult. Jucătorii erau extenuați. Numai gândul că trebuie să intre iar în teren pentru alte treizeci și cinci de minute i se părea descurajator lui Samuel. Antrenorul s-a uitat la jucătorii care sorbeau sucul din portocalele de la pachet. A ridicat glasul și le-a spus: „În clipa asta, luați cojile de portocală și mestecați-le.” Toți s-au uitat la antrenor, gândindu-se dacă nu cumva era afectat de insolație. Cum să consume cojile? Sunt amărui și toți știu că pulpa conține suficienți nutrienți. Nimeni nu a mestecat coji, cu excepția lui Samuel. De ce credeți că el a fost singurul care a acceptat?

Samuel mai lucrase cu antrenorul acesta înainte și știa că are unele idei trăsnite, dar care dau mereu rezultate. După cum s-a văzut la urmă, atunci când Samuel a mestecat cojile, uleiurile lor specifice au alcătuit un strat protector în gură. În timp ce jucătorii se ofileau de sete, Samuel se simțea bine. Cine ar fi știut? Antrenorul.

Întrebați: **Când ați învățat ceva important de la un învățător neașteptat? Cunoașteți exemple din Scriptură în care cineva a învățat ceva de la un învățător neașteptat?**

5

Aplicație

A. Activitate aplicativă

Există un nivel la care ne supunem altcuiva, permițându-i să ne influențeze viața. Nu este întotdeauna o situație oficială și formală, dar ori de câte ori le permitem altora să ne influențeze, aceasta este o formă de a le încredința conducerea asupra noastră. Întrebați: **Din ce punct de vedere este un lucru bun să ne purtăm așa? Cum ar putea deveni o experiență subtilă, dar distrugătoare?**

Mentor

Ghid

Antrenor

Partener care trage la răspundere

Învățător

Întrebați: **Din lista de mai sus, ce termeni sunt mai potriviți pentru viața voastră?** (Oricum am privi, toți avem nevoie de cineva care să ne ajute în viață. Hotărârile importante sunt ceva cu care mulți adolescenți se confruntă. Însă ele pot să-i depășească.) Întrebați: **În ce situații v-ați dori să aveți un prieten vechi, pentru a vă ajuta?** (Următoarea listă este alcătuită din răspunsuri ale adolescenților.)

- În situația în care încep să îmi fac un prieten de sex opus și în privința genului de relație cu acesta.
- Când îmi fac prieteni și vreau să fiu prieten bun.
- Să descopăr la ce mă pricep sau sunt talentat.
- Să-l fiu credincios lui Dumnezeu fără să mă îndepărtez de prieteni.
- Să găsesc un model cu care să mă asemăn.
- Să găsesc un mod de a mă înțelege cu părinții fără a-mi pierde identitatea.
- Să găsesc un mod satisfăcător de a mă implica la biserică.
- Să găsesc pe cineva care să mă asculte fără să mă judece sau să încerce mereu să mă schimbe.
- Să găsesc un prieten vechi cu care să-mi petrec timpul din când în când.
- Să găsesc pe cineva care să mă ajute să înving sentimentul că sunt mereu singur.

Concluzie

Spuneți: **Mentorii sunt oamenii pe care îi lăsăm să ne antreneze și să ne îndrume într-o perioadă a vieții prin care ei deja au trecut.**

În grupe de doi-trei, elevii să discute asupra următoarelor întrebări: **În care dintre declarațiile de mai sus vă recunoașteți? De ce ați avea nevoie de un îndrumător? Alegeți o afirmație și gândiți-vă cum ați solicita îndrumarea cuiva pentru problema respectivă.**

B. Întrebări aplicative

1. Dacă vă asemănați cu cineva datorită influenței pe care a avut-o asupra vieții voastre, cine este această persoană și de ce credeți că a avut un impact asupra voastră?
2. Supunerea nu sună ca un cuvânt de dorit în cultura de astăzi. De ce credeți că se întâmplă acest lucru?
3. Cunoașteți vreo persoană care s-a supus

îndrumării altcuiva? Ce influență a primit în viața sa?

4. Gândiți-vă la trei persoane cu care v-ar plăcea să semănați. Puteți urmări o singură calitate sau mai multe. Scrieți-le o scrisoare în care să mărturișiți aprecierea pe care le-o purtați pentru această calitate.
5. În această săptămână, rezervați-vă timp pentru a vă ruga în vederea solicitării cuiva de a vă fi mentor. Nu este nevoie să vă aflați într-o situație de criză. Dacă simțiți nevoie doar de o scurtă discuție cu cineva pentru un sfat, cereți-i lucrul acesta în cursul săptămânii.

6 Încheiere

Rezumat

În propriile cuvinte, concluzionați cu următoarele idei:

Stefana, Fortunat, Ahaic, Epafras. Cine sunt aceștia?

Sunt doar niște oameni obișnuiți, la care au venit alții, datorită relației lor cu Dumnezeu. Mentorii pot fi conducători, învățători, pictori, pescari, medici, mecanici, asistenți medicali sau mame din vecinătate. Gândiți-vă la oamenii pe care îi admirați și îi apreciați, din comunitatea voastră de credincioși, și luați în considerare ce ar putea face ei pentru a vă ajuta să creșteți spre nivelul pe care îl dorește Dumnezeu pentru voi. Mulți îi vor include în acest grup pe părinți. Rugați-i pe părinți să vă ajute să vă descurcați mai bine la școală. Cereți-le să vă asiste în problemele ivite în familie. Invitați-i să vă influențeze imaginea pe care o aveți despre Dumnezeu și despre biserică. Notați încurajările și observațiile lor. În cazul în care considerați că aceasta ar fi o slăbiciune din partea voastră, atunci dați vina pe cel mai puternic Om care a trăit vreodată. Acesta este planul lui Hristos – urmașii Lui să se bizuie unii pe alții cu deschidere și perseverență. Imaginați-vă o biserică în care relațiile sunt prețuite în acest fel!

Supunerea

Crede numai

(Aceasta este o ilustrare. Numai o ilustrare. Ce legătură crezi că are cu textele biblice din materialul de studiu?)

A fost odată un om care îngrijea o pădure de bambus pe o coastă de munte. Pădurii îi plăcea cum era îngrijită de omul acesta. Se simțea legată de stăpânul ei și, de-a lungul anilor, afecțiunea ce i-o purta a crescut. Într-o zi, stăpânul a venit la pădure și i-a spus:

– Draga mea pădure, ne-am bucurat mulți ani împreună de muntele acesta. Astăzi, vreau să te întreb dacă ești dispusă să mă lași să te folosesc pentru un scop mai mare decât împodobirea muntelui.

Pădurea, plină de mândrie, a răspuns:

– Vreau să fac ce dorești tu de la mine.

Stăpânul i-a spus:

– Mai întâi, trebuie să îți îndepărtez toate ramurile și frunzele, ca să te pot folosi pentru ceva mai nobil.

Pădurea s-a gândit la propunerea aceasta ciudată și a răspuns:

– Frumusețea mea se află în desișul frunzișului și în unduirea ramurilor mele. Dacă mi le iei, îmi răpești frumusețea.

– Da, știu, a recunoscut stăpânul. Dar trebuie să ți le îndepărtez pentru a realiza ceva mai bun.

Pădurea a acceptat cu solemnitate. După ce i-a îndepărtat frunzele și ramurile, stăpânul i-a spus:

– Îmi imaginez că îți va fi greu să înțelegi, dar, ca să pot împlini scopul cel mare, va trebui să îți dobor trunchiurile.

– Însă toată puterea mea stă în trunchiurile arborilor, ce se înalță spre cer. Cum poate ieși ceva bun din tăierea lor?

Stăpânul a răspuns:

– Este singura cale. Accepti?

Tristă, dar cu încredere în stăpân, pădurea l-a lăsat să-i doboare copacii.

– Mai am un lucru să îți cer, a adăugat stăpânul. Ca să te pot folosi într-un scop mai bun, trebuie să mă lași să-ți despic cioturile în două.

– Dar atunci voi înceta să exist! s-a plâns pădurea. Nu este suficient că m-ai dezbrăcat de frumusețe și mi-ai doborât tăria? Acum vrei să-mi despic cioturile în două? Ce bun poate ieși de aici?

Stăpânul a atins un ciot și a spus:

– Crede în mine. Îți voi arăta un bine mai mare, pe care l-am proiectat pentru tine.

Pădurea i-a îngăduit stăpânului să-i despic cioturile în două. Acestea au fost scobite și puse unul în continuarea celui alt pe coasta muntelui, în direcția pustiei din vale, unde ploaia nu ajungea niciodată. Atunci când a plouat pe munte, aceste canale din cioturi au condus apa spre ținutul sterp, care s-a transformat într-un tărâm înverzit și roditor.

Stăpânul s-a dus pe coasta muntelui, la pădurea sa, și a îngenuncheat lângă cioturile despicate. A dat puțin pământ deoparte, descoperind noi vlăstari, care urmau să răsară din pământ. Și a zâmbit.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

1. Duminică

Întrebarea mea

➤ Cristi stătea în biserică, simțindu-și sufletul mângâiat de o convingere puternică. Simțea că Dumnezeu îi vorbește. Își analizase stilul de viață cu atenție și știa că jocurile video pe care le juca, uneori până noaptea târziu, nu îl ajutau nici în relația cu Dumnezeu, nici în relația cu familia. Nu voia să recunoască, însă violența și agitația din jocuri îl afectau și nu știa cum să rezolve această problemă.

➤ Cristi dorea să stea de vorbă cu un adult. Instructorul de la Școala de Sabat, Ștefan, era

simpatice. Dar nu era sigur că se simțea pregătit să i se destăinuie încă. Unde ar fi putut să găsească un mentor? Ce calități ale acestuia i-ar fi fost de ajutor? Cum să ceară ajutor? Căci simțea că, dacă lăsa lucrurile așa pentru o vreme, i s-ar fi limpezit și acest răspuns. Ești de acord? Justifică răspunsul.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

➤ „Atunci când întâlnești o femeie sau un bărbat pentru care Isus Hristos este pe primul loc, leagă-ți-l de suflet.” – Oswald Chambers, cleric scoțian de la începutul secolului XX

➤ „Supunerea nu înseamnă subjugare. Subjugarea transformă omul într-un lucru, distruge individualitatea și îndepărtează orice fel de libertate. Supunerea îl face pe om să devină mai mult din ce dorește Dumnezeu pentru el; îi scoate în evidență individualitatea; îi conferă libertatea de a împlini tot ce a pregătit Dumnezeu pentru viața și lucrarea sa. Subjugarea înseamnă slăbiciune. Este refugiu al celor care se tem de maturitate. Supunerea înseamnă tărie. Este primul pas spre o adevărată maturitate și lucrare.” – Warren Wiersbe, cleric și autor american din secolul XX

➤ „Umilința este singura apărare sigură împotriva umilirii.” – Autor necunoscut

➤ „Umlința poate fi căutată, însă niciodată celebrată.” – Autor necunoscut

➤ „Viața este o lungă lecție despre umilință.” – James M. Barrie, secolul XX, autorul britanic al personajului Peter Pan

➤ „Să nu lași capul să-ți crească prea mult – îți va rupe gâtul.” – Elvis Presley, cântăreț american din secolul XX

Notează propriul citat

Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Când l-a chemat pe Timotei să i se alăture ca ucenic al Evangheliei, Pavel se afla încă în recuperare, în urma unei tentative de a fi ucis cu pietre. Deși poate că Pavel avea încă vânătăi, sângerări și julturi, Timotei s-a hotărât să devină elevul său. Evident, Timotei a simțit că Pavel avea ceva de oferit vieții sale și era doritor să intre în lucrarea de slujire alături de acesta.

Cuvântul lui Dumnezeu arată că împotrivirea față de oamenii care ar putea să ne ajute este un act de mândrie. Dacă mergi cu mândria până la capăt, s-ar putea să dai de necaz.

A te lăsa tras la răspundere înseamnă a-i acorda cuiva dreptul de a te îndemna la ținerea unei promisiuni. Dacă dorești să nu mai furi, să nu mai fumezi, să te porți frumos sau să-ți folosești mai bine timpul, atunci un creștin mai înțelept și mai experimentat îți poate aduce aminte de angajamentul pe care l-ai făcut față de Dumnezeu. Gândește-te câte angajamente ne luăm de-a lungul anilor. Oare nu am fi alți oameni dacă am fi mai umili și i-am cere cuiva ajutor?

Cei mai mari agenți de schimbare din lume nu sunt niște superindividualiști, ci acei elevi umili, care le îngăduie altora, inclusiv Duhului Sfânt, să-i ajute să atingă un nivel mai înalt.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

2 Timotei 2,12

„Tu dar, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hristos Isus. Și ce-ai auzit de la mine, în fața multor martori, încredințează unor oameni de încredere, care să fie în stare să învețe pe alții.”

Proverbe 16,22

„Înțelepciunea este un izvor de viață pentru cine o are; dar pedeapsa nebunilor este nebunia lor.”

➤ **1 Corinteni 4,14-17**

„Nu vă scriu aceste lucruri ca să vă fac rușine; ci ca să vă sfătuiesc ca pe niște copii preaiubiți ai mei. Căci chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Hristos, totuși n-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos Isus, prin Evanghelie. De aceea vă rog să călcați pe urmele mele. Pentru aceasta v-am trimis pe Timotei, care este copilul meu preaiubit și credincios în Domnul. El vă va aduce aminte de felul meu de purtare în Hristos și de felul cum îi învăț eu pe oameni pretutindeni, în toate bisericile.”

➤ **1 Corinteni 11,1**

„Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos.”

➤ **1 Tesaloniceni 1,4-7**

„Știm, frați preaiubiți de Dumnezeu, alegerea voastră. În adevăr, Evanghelia noastră v-a fost propovăduită nu numai cu vorbe, ci cu putere, cu Duhul Sfânt și cu o mare îndrăzneală. Căci știți că, din dragoste pentru voi am fost așa printre voi. Și voi înșivă ați călcat pe urmele mele și pe urmele Domnului, întrucât ați primit Cuvântul în multe necazuri, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt; așa că ați ajuns o pildă pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia.”

➤ **Evrei 13,7**

„Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață și urmați-le credința!”

➤ **1 Petru 5,5**

„Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți, în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie. Căci 'Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har'.”

(Mai mult: Filipeni 3,17-21)

5. Joi**Ce îmi spune acest lucru?**

➤ Supunerea, umilința și disponibilitatea de a te lăsa învățat nu constituie calități larg căutate. De fapt, mulți consideră că a cere ajutor denotă slăbiciune.

Însă supunerea față de Duhul lui Dumnezeu și urmarea unor creștini care se lasă conduși de El nu sunt un semn de slăbiciune, ci o dovadă de mare curaj.

Poate că îți amintești că muștrările cele mai aspre ale Domnului Isus nu au fost îndreptate împotriva hoților, femeilor ușuratică sau dependenților de droguri. El a rostit judecata asupra celor mulțumiți de ei înșiși. Aceștia erau cei care stăteau înaintea oamenilor cu mândrie și dispreț. Însă harul, înțelepciunea, ajutorul și vindecarea se revarsă din mâna Mântuitorului ca o cascadă spre cei care știu că au nevoie de El. Nicodim nu avea toate răspunsurile. Maria făcuse mai multe greșeli decât putea să numere. Zacheu s-a cățărât cu disperare într-un pom pentru a-L vedea o clipă pe Acela care ar fi putut să-l ajute. Femeia siro-feniciană îndurase privirile rasiste pentru a se apropia de Vindecător. Iată un adevăr despre Împărăția lui Dumnezeu: Cei care se umilesc înaintea Lui și a altora devin făuritori de povestiri și eroi ai Împărăției harului Său.

6. Vineri**Cum se întâmplă?**

➤ Gândește-te la următoarele întrebări în timp ce te hotărăști să te așezi la dispoziția unei persoane care te poate ajuta să devii ceea ce dorește Dumnezeu pentru tine.

- Ce admiri la această persoană?
- De ce crezi că te poate ajuta?
- Ce fel de interacție cu ea ți s-ar părea de mai mult ajutor?
- Cum îi vei cere să îți fie alături?

Bunătatea discretă

Operațiuni secrete

1 Pregătire

A. Sursa

Matei 6,2-4

„Tu, dar, când faci milostenie, nu suna cu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și în ulițe, pentru ca să fie slăviți de oameni. Adevărat vă spun că și-au luat răsplata. Ci tu, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta, pentru ca milostenia ta să fie făcută în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.”

Psalmi 139,1-3

„Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști, știi când stau jos și când mă scol, și de departe îmi pătrunzi gândul. Știi când umblu și când mă culc și cunoști toate căile mele.”

Evrei 4,13

„Nicio făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face.”

Amos 4,4.5

„Duceți-vă, numai, la Betel și păcătuțiți! Duceți-vă la Ghilgal și păcătuțiți și mai mult! Aduceți-vă jertfele în fiecare dimineață și zeciuielele la fiecare trei zile! Faceți să fumege jertfe de mulțumire făcute cu aluat! Trâmbițați-vă, vestiți-vă darurile de mâncare de bunăvoie!”

Coloseni 3,12

„Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.”

Osea 11,4

„I-am tras cu legături omenești, cu funii de dragoste, am fost pentru ei ca cel ce le ridică jugul de lângă gură, M-am plecat spre ei și le-am dat de mâncare.”

B. Ce trebuie să se spună despre subiectul „Bunătatea discretă”

Principalul scop al bunătății discrete nu este să rămâi anonim, ci să oferi bunătate cuiva fără ca acesta să rămână obligat. De asemenea, este important să ne amintim că exercitiul bunătății ar trebui să fie motivat de prețuirea noastră față de Tatăl ceresc și să fie umplut de puterea Duhului Sfânt. Se consideră că bunătatea este o chestiune de disciplină pentru că ea aprofundează loialitatea noastră față de Dumnezeu și înțelegerea pe care o avem față de Legea Împărăției Sale, în ciuda lucrurilor pe care le spun sau nu oamenii. Mulți sunt motivați de răsplata primită de la ceilalți. Uneori, așteptările pe care le au cei din jur de la noi ne determină să facem fapte bune. Însă exercitiul bunătății discrete necesită repetiție, pentru că el este împotriva firii noastre omenești și păcătoase. Toți dorim să fim apreciați. Isus a spus despre bunătate: „Ci tu, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta, pentru ca milostenia ta să fie făcută în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti” (Matei 6,3). Discreția este o garanție că bunătatea vine din inimă, pentru a fi plăcut lui Dumnezeu. Răsplata imediată este dovada că Dumnezeu zâmbește, făcându-ne astfel conștienți de importanța de a dăru pentru El, și nu pentru ambiția noastră egoistă. Iar răsplata finală va fi primită la revenirea lui Hristos. Pentru unii, aceasta este disciplina care le întărește cel mai mult relația cu Dumnezeu, pentru că este

ceva care se experimentează numai între dătător și Dumnezeu. Ca urmare a acestui exercițiu, noi devenim mai conștienți de nevoile altora și mai puțin preocupați de noi înșine.

C. Încotro ne îndreptăm cu subiectul „Bunătatea discretă”

Ca urmare a acestei lecții, am dori ca elevii:

1. Să aprecieze mai mult puterea bunătății în armonie cu Împărăția lui Dumnezeu.
2. Să elaboreze și să pună în practică un plan de a face fapte bune cu discreție.
3. Să cultive valoarea de a face binele atunci când nimeni nu știe.

D. Materiale necesare

Introducere

Activitatea A: Un voluntar, pahar cu apă.

Activitatea B: Gustări procurate prin donație din partea unei persoane anonime.

Conexiuni

Biblie, materialul de studiu pentru elevi.

Aplicație

Coli de hârtie, pixuri sau creioane.

2

O punte de legătură

A. Ce știm deja

Pe parcursul celor zece minute în care se adună elevii:

- 1) Întrebați-i ce verset au ales să învețe de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Dați-le ocazia de a spune textul din memorie.
- 2) Oferiți-le ocazia de a se autocita, folosind ce au scris la secțiunea pentru luni a lecției. Întrebați-i care sunt pasajele care nu reflectă viața creștinului. Totuși citatele de această natură nu apar în fiecare lecție.
- 3) Recapitulați răspunsurile pe care le-au dat la scenariul propus la secțiunea pentru duminică a lecției. Discutați asupra unor răspunsuri cât mai variate, încheind cu gânduri de la secțiunea „Ce trebuie să se spună despre...” din studiul trecut pentru instructori.

Dacă aveți un colectiv mare, invitați niște adulți care să parcurgă această secțiune în grupe mai mici de elevi.

B. Alte elemente ale Școlii de Sabat

- Cântare.
- Momentul veștilor misionare.
- Raportul Școlii de Sabat.

3

Introducere

Notă: Construiți-vă propriul program, folosind opțiunile din categoriile următoare: Introducere, Conexiuni, Aplicație și Încheiere. Nu uitați că elevii au nevoie de interacțiune (să participe activ și în raport unii cu alții) și de studierea Cuvântului lui Dumnezeu. La un moment dat, faceți trimitere la materialul din broșura lor.

A. Activitate introductivă

Pe locuri

Următorul joc îi va face pe elevi să se gândească la ce îi motivează pe oameni să fie buni cu alții. Elevii îl vor motiva pe un voluntar să facă ceva (de exemplu, să-i ofere un pahar cu apă instructorului), numai prin aplauze.

Fiți gata

Mai întâi, invitați un voluntar să iasă din sală, astfel încât colegii să poată primi instrucțiuni. Apoi, spuneți clasei: **Va trebui să-l încurajați pe voluntar să-i ofere un pahar cu apă instructorului. Aceasta este responsabilitatea voastră.** Ei îl vor motiva pe voluntar prin aplauze și scandări, fără să explice în cuvinte ce trebuie făcut.

Când voluntarul intră în clasă, explicați-i că i se va cere, fără cuvinte, să facă ceva. Va trebui să fie atent la reacția celorlalți și să își dea seama ce are de făcut. Elevii vor aplauda și vor ovaționa atunci când voluntarul se apropie de paharul cu apă și se vor opri dacă el se îndepărtează. Aceeași reacție va continua și va crește în intensitate până când paharul este oferit instructorului.

Start

După ce începeți, poate că va fi nevoie să ajutați clasa bătând din palme împreună sau ponderându-i când voluntarul se îndepărtează de scop.

Concluzie

Întrebați: **În ce domenii din viață facem unele lucruri doar pentru a primi aprecierea celorlalți?** (În felul cum ne îmbrăcăm, la sport, atunci când trebuie să vorbim în public, în privința anturajului sau muzicii pe care o alegem.)

Cereți-le elevilor să spună dacă sunt sau nu sunt de acord cu următoarea declarație: **Proiectele noastre de slujire a comunității sunt făcute, de obicei, pentru a da mărturie, pentru că știm că atunci oamenii ne privesc.** După ce primiți răspunsul elevilor, cereți-le să justifice.

B. Activitate introductivă**Pe locuri**

Solicitați-i pe câțiva membri din biserică să pregătească o mică gustare pentru elevi. Aveți grijă ca donatorii să nu poată fi recunoscuți prin ceea ce servii (și să fie suficient și pentru oaspeți neașteptați).

Fiți gata

Spuneți: **Aceste daruri ne-au fost oferite. Nu-l putem mulțumi decât lui Dumnezeu. Deși gustările nu au căzut din cer asemenea manei, cei care le-au pregătit au ales să rămână anonimi.**

Start

În timp ce îi serviți pe elevi, cereți-le să răspundă la următoarele întrebări.

Concluzie

Întrebați: **Ce ați fi simțit diferit dacă ați fi știut cine sunt cei care au pregătit această gustare?** (Poate că s-ar fi gândit ce drăguțe persoane sunt donatorii, ar fi simțit nevoia să le mulțumească.) **Ce răsplată credeți că primesc donatorii? Ce câștigă ei din asta?** (Ei știu că au făcut un gest frumos; vor ști că voi vă bucurați.) **Ce credeți că ar fi diferit dacă ei ar ști că voi ați aflat numele lor?**

A. Ilustrație introductivă

În propriile cuvinte, relațiți următoarea povestire:

Nu e vorba că Andrei ar fi bogat. Însă are o inimă mare pentru oameni. Este nu doar generos, ci și o mare figură. Dacă se află într-un restaurant, se uită după oameni pe care i-ar putea binecuvânta cu bunătate, în secret. Odată, a comandat desert pentru un cuplu care părea extenuat la sfârșit de săptămână. Altă dată, a trimis prăjiturile la o masă unde avea loc o aniversare. Întotdeauna are grijă să rămână anonim și investește tot atâta efort în acest lucru, pe cât investește financiar. Într-o zi, pe când făcea plinul la mașină, Andrei a observat ceea ce părea a fi o mamă singură, care încerca să pună benzină și, în același timp, să-și țină copiii liniștiți. El a terminat cu mult înaintea ei și a plătit atât pentru benzina sa, cât și pentru a doamnei, fără ca aceasta să știe. S-a îndepărtat de benzinărie cu un zâmbet larg pe față. Nu se putea abține! Deseori, Andrei se confruntă cu strâmtorări financiare. Însă pare să asculte de un alt glas decât restul lumii. El are ochi pentru oameni care ar avea nevoie de ajutor, iar răsplata lui este o bucurie copilărească și un motiv de a zâmbi. Însă, cu siguranță, și Dumnezeu zâmbește. Poate că Andrei este mai bogat decât am crede noi.

Concluzie

Întrebați: **În ce fel este bogat Andrei? Când ați avut voi ocazia să fiți o binecuvântare pentru altcineva fără a vă face cunoscuți? Descrieți cum v-ați simțit. Ce credeți că este mai important pentru creștin: faptele bune pe care le face sau renunțarea la merite, astfel încât Dumnezeu să primească cinstea? Explicați.**

4**Conexiuni****A. Conexiunea cu Împărăția**

Prezentați următoarele idei în propriile cuvinte:

În Împărăția lui Dumnezeu există câteva adevăruri care par să iasă mereu la suprafață. Unul dintre ele este acela că harul lui Dumnezeu față de oameni depășește capacitatea noastră

de a-l merita sau a-l cumpăra. Orice încercare de a-l câștiga făcând ceea ce a fost deja împlinit prin Hristos va împiedica lucrarea harului în viața noastră. Odihniți-vă în harul care vă primește așa cum sunteți, ca niște copii iubiți, în locul în care vă aflați astăzi.

Un alt adevăr este acela că Împăratul așteaptă din partea copiilor Săi să trăiască dăruind mai departe har. Dacă sunteți recunoscători pentru lucrurile bune pe care Dumnezeu le-a făcut pentru voi, atunci este absolut normal să doriți să trăiți manifestând aceeași atitudine cu a Tatălui – de slujire altruistă pentru cei din jur, dăruind din harul pe care l-ați primit.

Întrebați: **Ce personaje biblice pot fi considerate „dătătoare de har”? (Așteptați răspunsurile elevilor.) De ce le-ați ales tocmai pe acestea?**

Spuneți: **Unii au încercat să facă fapte bune, astfel încât Dumnezeu să observe și să-i țină minte. Alții fac fapte bune pentru ca oamenii să vadă. Uneori este greu să facem deosebire între cele două.** Invitați-i pe elevi să caute și să citească Matei 6,2-4. Apoi citiți din Predica de pe Munte, în Matei 5,3-12.

Întrebați: **Ce înseamnă „să nu știe stânga ta ce face dreapta”? Care este răsplata la care Se referă Isus? De ce credeți că Isus dorea ca ucenicii Săi să primească acest mesaj? Cum credeți că i-a influențat acest mesaj pe conducătorii religioși din vremea lui Isus?**

B. Conexiunea cu ilustrația lecției

Din timp, invitați pe cineva să citească sau să relateze povestirea de la secțiunea pentru Sabat, din materialul de studiu pentru elevi.

Spuneți: **Uneori, faptele noastre de bunătate le oferă oamenilor un sentiment de prețuire și de demnitate. Uneori, faptele bune care nu sunt făcute în secret îi pot stânjeni pe ceilalți, făcându-i să se simtă obligați.**

Întrebați: **Există oameni în viața voastră care nu se simt prețuiți? Ce puteți face, cu discreție, pentru a le aminti că sunt valoroși?**

C. Conexiunea cu viața

Prezentați următoarea situație:

Zece elevi, care alcătuiau o grupă de Școală de Sabat, au hotărât să facă fapte bune în secret timp de o săptămână. Elevii trebuiau să facă în fiecare zi ceva bun pentru altcineva, cu discreție, urmând ca în Sabatul următor să nu spună nimănui ce au făcut. Însă au stabilit ca, dacă Dumnezeu îi va binecuvânta în timpul săptămânii prin faptul că ei le slujesc altora, să își exprime bucuria pe care au avut-o și să cânte cu entuziasm.

Întrebați: **Care credeți că a fost urmarea? Imaginați-vă pe cei zece juniori, făcând fapte bune în fiecare zi. Ce credeți că se poate întâmpla în viața lor? Câți oameni pot fi influențați de bunătatea lor? Ce deosebire este între acest efect și ceea ce se întâmplă într-o săptămână obișnuită?**

Notați următoarele întrebări pe tabla de scris. Atrageți atenția elevilor asupra materialului lor de studiu. Apoi cereți-le să se împartă în grupe de doi sau trei, să citească versetele de la secțiunea „Dumnezeu spune...” și să răspundă la întrebările pe care le-ați notat.

1. Dacă ar trebui să alegeți un verset din lecție care dă îndemnul cel mai puternic de a face fapte discrete de bunătate, care ar fi acesta? De ce?
2. Care dintre versetele care descriu faptele bune pe care le puteți face este preferatul vostru?
3. Care dintre versete, primit cu toată inima, ar duce la cea mai mare transformare în viața voastră spirituală? De ce?

5

Aplicație

A. Activitate aplicativă

Spuneți: **Exercițiul bunătății discrete vi se poate părea mai interesant sau mai atrăgător decât alte exerciții spirituale (precum studiul biblic, rugăciunea, închinarea), pentru că este învăluit în mister, pentru că lucrați sub acoperire. Cu toate acestea, el necesită cel puțin tot atâta efort. Chiar este nevoie de timp și efort pentru a dăruii cuiva ceva în secret.**

Elevii să se grupeze în grupe mici și să stabilească trei-patru modalități prin care pot dăruii

ceva cuiva în săptămâna următoare. Spuneți-le că pot folosi criteriile de la secțiunea „Cum se întâmplă?” a lecției, ca îndrumare.

Criterii:

1. Cine are o nevoie?
2. Ce poți face pentru a răspândi har fără obligații pentru cei care îl primesc?
3. Cum te poți asigura că nu vei fi recunoscut ca sursă a ajutorului dat?

După ce au lucrat, cereți-le să aleagă un lucru pe care să-l facă toți împreună în săptămâna următoare, chiar dacă este vorba numai de a scrie un mesaj de încurajare pentru cineva care are nevoie de el.

Spuneți: **În timp ce vă faceți planuri, nu uitați despre discreție. Încercați să lucrați astfel încât să nu fiți recunoscuți.**

Concluzie

Întrebați: **Cum poate rămâne discretă acțiunea voastră dacă lucrați cu un partener? Ce pasaj biblic sugerează că este important să nu acționezi pentru a fi văzut și a primi apreciere? Cum împăcați discreția cu nevoia de a-i face bine cuiva? Există metode de a face bine cu discreție (adică păstrând tăcerea asupra unor lucruri de natură delicată), dar nu neapărat în secret? Care este deosebirea? Ce echilibru trebuie să găsiți?**

B. Întrebări aplicative

1. Ce obstacole par să stea în calea bunătății discrete?
2. Care credeți că este efectul pe termen lung al faptelor discrete de bunătate?
3. Ce persoane cunoscute de voi au darul de a sesiza nevoile oamenilor? Cereți-le ajutorul

sau sfatul pentru a învăța să identificați și voi nevoile celorlalți, asemenea lor.

4. Ce credeți că s-ar întâmpla în biserică dacă toți membrii bisericii ar face fapte bune cu discreție, o săptămână întreagă?
5. De ce credeți că Isus a poruncit să facem binele în secret?
6. Din ce puncte de vedere bunătatea discretă poate fi considerată un exercițiu, o parte dintr-un antrenament? Ce „mușchi” spirituali întărește ea?

6 Încheiere

Rezumat

În propriile cuvinte, concluzionați cu următoarele idei:

Unul dintre cele mai dificile lucruri de admis este că ne place să fim observați. Puteți spune: „Nu ne pasă ce cred ceilalți”. În realitate, toți petrecem o bună bucată de timp gândindu-ne la ce cred ceilalți despre noi. Oamenii tânjesc după afirmare, recunoaștere și apreciere. A fi capabil să te gândești la oameni care niciodată nu îți vor putea mulțumi sau care nu ar putea să te aprecieze în mod personal și public, este cea mai concludentă formă de dăruire agape (dragoste asemănătoare cu a lui Dumnezeu) pe care o poți manifesta. Nu veți înțelege cu adevărat puterea transformatoare a bunătății discrete până când nu veți încerca să o experimentați. Este una dintre acele experiențe prin care trebuie să treci înainte de a putea vorbi despre ea. Poate că săptămâna viitoare vom putea vorbi în mai multă cunoștință de cauză despre acest subiect.

Bunătatea discretă

Operațiuni secrete

(Aceasta este o ilustrare. Numai o ilustrare. Ce legătură crezi că are cu textele biblice din materialul de studiu?)

A fost odată un artist pe nume Jerkomer, care s-a născut în Pădurea Neagră, în Europa. Deși Herkomer era un artist talentat, tatăl său era un simplu cioplitor în lemn. Pe când renumele său creștea, Herkomer s-a mutat în Londra și a continuat să lucreze. Curând, a trimis după tatăl său, ca să se mute împreună cu el. Tatăl era foarte mândru de ceea ce devenise fiul său. Uneori glumea, spunând că talentul fiului fusese moștenit de la el.

Bătrânul încerca să creeze obiecte din lut și, deși erau destul de bune, nu se apropiau totuși de calitatea lucrărilor fiului său. Cu toate acestea, tatăl și fiul lucrau împreună și câștigau bineșor în Londra și în împrejurimi. Cu timpul, îndemânarea tatălui a scăzut, iar ceea ce lucra nu mai avea aceeași calitate. Uneori, se citea pe chipul lui dezamăgirea față de ce-i ieșea din mână.

Pe Herkomer îl dureau inima să vadă starea în care ajunsese tatăl său și ar fi vrut să-l ajute. Astfel, atunci când tatăl se ducea la culcare, Herkomer stătea până târziu și începea să facă retușuri. El lucra și corecta defectele, până ce lucrările erau perfecte. Atunci zâmbea știind că, a doua zi, tatăl avea să primească laudele oamenilor pentru lucrările sale. Și atunci când aceasta, într-adevăr, se întâmpla, tatăl, care nu bănuia nimic, se simțea prețuit și valoros. Herkomer știa că stima de sine și respectul erau tot ce mai avea tatăl său la vârsta aceea și nu dorea să permită ca acestea să-i fie răpite.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Brenda a pregătit un platou cu prăjituri pentru un om care locuiește pe strada ei. Acesta pare obosit de ani și însingurat. Ea crede că, dacă va afla că cineva îi poartă de grijă, el se va simți încurajat. Brenda lasă platoul la ușa omului, împreună cu un bilet de încurajare și pleacă tiptil. A doua zi, primește o pâinică proaspăt coaptă și un bilet. Se gândește: Poate că m-a văzut lăsându-i prăjiturile și știe cine sunt. Apoi citește biletul: „P.S. Am văzut cât de amabilă ai fost cu omul acela și vreau să știi că m-ai impresionat. Însă nu îți voi spune cine sunt eu”. Taina s-a transmis în vecinătate.

Ce este mai important: caracterul anonim sau fapta de bunătate? Ce parte din experiență are un impact mai mare asupra celui care dăruiește? Dar asupra celui care primește? Care este cel mai frumos gest pe care l-a făcut cineva pentru tine în secret? Cum te-ai simțit neștiind cine a fost binefăcătorul tău?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

➤ „Neliniștea din inima omului îl doboară, dar o vorbă bună îl înveselește.” – Regele Solomon, în Proverbe 12,25

➤ „Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții, așa încât să-și strângă pentru vremea viitoare, drept comoară, o bună temelie,

pentru ca să apuce adevărata viață.” – Apostolul Pavel, în 1 Timotei 6,18.19

➤ „Fă pentru alții, chiar dacă ei nu fac niciodată pentru tine.” – Mary Ellen Edmunds

➤ „Când eram tânăr, îi admiram pe oamenii inteligenți. Pe măsură ce am înaintat în vârstă, am început să-i admir pe oamenii buni.” – Abraham Heschel, teolog evreu american din secolul XX

➤ „Faptele de bunătate cântăresc cât toate poruncile.” – Talmudul

Notează propriul citat

Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ A le arăta altora bunătate, fără a-i constrânge la obligații – Dumnezeu face asta tot timpul. Și el dorește să ne purtăm în același fel cu alții, fără a urmări o anumită reacție, ci pentru că aceasta este o trăsătură a Împărăției Sale. Este felul în care lucrează El. Și, cu cât îi impresionează pe oameni, cu atât ei se transformă, devenind plăcuți Împăratului.

Ai două opțiuni: alătură-te mulțimii și preocupă-te în principal de tine sau acordă o șansă bunătății discrete, pentru a-ți modela viața în fiecare săptămână. Nu te înșela: nu este ușor să trăiești astfel. Vei avea nevoie să faci eforturi și să fii perseverent. Majoritatea intențiilor bune încă așteaptă să fie transformate în fapte. Însă ideea este să exersezi, să practici disciplina spirituală.

Cei care doresc să participe la un maraton trebuie să se antreneze. Antrenamentul din viața spirituală nu este prea diferit. Ferește-te de indicatoarele de genul: „Creștere spirituală în câțiva pași ușori”. Aceasta este o minciună! Există zeci de șmecherii care promit o schimbare ușoară a vieții. Dumnezeu nu pretinde niciodată că felul de viață disciplinat al Împărăției Sale este ușor de adoptat. Însă El făgăduiește că este aducător de împlinire. Îți garantează că este plăcut și

interesant. Dar necesită exercițiu. Așadar, fă astăzi pași mici pentru a săvârși o faptă de bunătate discretă și observă cât te costă și ce răsplată resimți. Te vei întoarce pentru mai mult.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ Matei 6,2-4

„Tu, dar, când faci milostenie, nu suna cu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și în ulițe, pentru ca să fie slăviți de oameni. Adevărat vă spun că și-au luat răsplata. Ci tu, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta, pentru ca milostenia ta să fie făcută în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.”

➤ Ieremia 17,10

„Eu, Domnul, cercetez inima și încerc rărunchii, ca să răsplătesc fiecăruia după purtarea lui, după rodul faptelor lui.”

➤ Proverbe 21,14

„Un dar făcut în taină potolește mânia, și o mită dată pe ascuns potolește cea mai puternică mânie.”

➤ Coloseni 3,23.24

„Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos.”

➤ Romani 12,9-13

„Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de rău și lipiți-vă tare de bine. Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia. În sârguință, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul. Slujiți Domnului. Bucurați-vă în nădejde. Fiți răbdători în necaz. Stăruțiți în rugăciune. Ajutați pe sfinți, când sunt în nevoie. Fiți primitori de oaspeți.”

➤ Fapte 2,44.45

„Toți cei ce credeau erau împreună la un loc și aveau toate de obște. Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia.”

➤ Iacov 2,14-17

„Frații mei, ce-i folosește cuiva să spună că are credință, dacă n-are fapte? Poate oare credința aceasta să-l mântuiască? Dacă un frate și o soră sunt goi și lipsiți de hrana de toate zilele, și unul dintre voi le zice: 'Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!' fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi? Tot așa și credința: dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși.”

➤ (Mai mult: Ioan 7,1-5; Fapte 4,32-35)

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Dumnezeu are multe daruri să îți ofere: dragostea celor din familia ta, reușită, chiar și câteva momente de tristețe, care să îți amintească de lumea care va veni. Atunci când oferim daruri de slujire neegoistă, întrezărim un crâmpei din ceea ce simte Dumnezeu atunci când ne binecuvântează. Altruismul este o remarcabilă calitate a lui Dumnezeu și ea îi apropie pe oameni de Hristos. Însă cum pot descoperi ei altruismul lui Dumnezeu dacă nu prin noi, copiii Săi? Gândește-te la aceasta.

Nu, de fapt, cei mai mulți oameni deja s-au gândit. Treci dincolo de gânduri. Acționează!

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Lucrarea bunătații discrete ține de tine. Întreaga experiență este solicitantă pentru mușchiul spiritual. Este important să îți propui să faci fapte bune și să le planifici pentru săptămâna următoare. Începe cu una sau două fapte care îți sunt la îndemână. Fii sensibil la ocaziile spontane ce se ivesc pe parcursul săptămânii.

Pregătirea sufletească pentru faptele spontane este la fel ca și pentru cele planificate. Mai jos sunt câteva întrebări care te vor ajuta.

➤ Cine este cel în nevoie? Cunoști pe cineva?

➤ Ce poți face pentru a transmite har, fără obligații?

➤ Cum poți evita să te recomanzi ca binefăcător, alegând în schimb să rămâi în umbră?

Fapte planificate

Fapte spontane

Postul, curăția și simplitatea Acel singur lucru

1 Pregătire

A. Sursa

Isaia 58,5-11

„Oare acesta este postul plăcut Mie: să-și chinuiască omul sufletul o zi? Să-și plece capul ca un pipirig și să se culce pe sac și cenușă? Aceasta numești tu post și zi plăcută Domnului? Iată postul plăcut Mie: dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug; împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acoperă-l și nu întoarce spatele semenului tău. Atunci, lumina ta va răsări ca zorile și vindecarea ta va încolți repede; neprihănirea ta îți va merge înainte și slava Domnului te va însoți. Atunci, tu vei chema, și Domnul va răspunde, vei striga, și El va zice 'Iată-Mă!' Dacă vei îndepărta jugul din mijlocul tău, amenințările cu degetul și vorbele de ocară, dacă vei da mâncarea ta celui flămând, dacă vei sătura sufletul lipsit, atunci lumina ta va răsări peste întunecime și întunericul tău va fi ca ziua-n amiaza mare! Domnul te va călăuzi neîncetat, îți va sătura sufletul chiar în locuri fără apă și va da din nou putere mădularilor tale; vei fi ca o grădină bine udată, ca un izvor ale cărui ape nu seacă.”

Ioel 2,12-14

„Dar chiar acum, zice Domnul, întoarceți-vă la Mine cu toată inima, cu post, cu plânset și bocet! Sfășiați-vă inimile, nu hainele, și întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru. Căci El este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în

bunătate, și-l pare rău de relele pe care le trimite. Cine știe dacă nu Se va întoarce și nu Se va căi? Cine știe dacă nu va lăsa după El o binecuvântare, daruri de mâncare și jertfe de băutură pentru Domnul, Dumnezeul vostru?”

1 Timotei 1,5

„Ținta poruncii este dragostea, care vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun și dintr-o credință neprefăcută.”

Filipeni 1,9-11

„Și mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere, ca să deosebiți lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos, plini de rodul neprihănirii, prin Isus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.”

2 Corinteni 1,12

„Lauda noastră este mărturia pe care ne-o dă cugetul nostru, că ne-am purtat în lume, și mai ales față de voi, cu o sfințenie și curăție de inimă date de Dumnezeu, bizuindu-ne nu pe o înțelepciune lumească, ci pe harul lui Dumnezeu.”

Un sinonim al curăției este cuvântul „generos”. În Iacov 1,5 același termen este tradus prin expresia „cu mână largă”. *Vine's Expository Dictionary of Biblical Words* (Thomas Nelson Publishers, 1985).

2 Corinteni 8,2

„În mijlocul multelor neazuri prin care au trecut, bucuria lor peste măsură de mare și

sărăcia lor lucie au dat naștere la un belșug de dărnicie din partea lor.”

(Vezi pasajele suplimentare din materialul de studiu pentru elevi.)

B. Ce trebuie să se spună despre subiectul „Post, curăție și simplitate”

Postul și curăția nu se află în fruntea listei de preferințe a tinerilor. În orice etapă a vieții, noțiunea de onestitate nu pare o chestiune prea realistă. Viața este amețitor de aglomerată. A putea face mai mult, mai repede și mai bine este important în concepția larg răspândită a oamenilor. În plus, disciplina postului nu pare să se integreze într-o cultură în care tot ce ți-ai dori ți se oferă la îndemână. Este greu să găsești adulți, cu atât mai mult adolescenți, care să vorbească în mod entuziast despre semnificația și scopul disciplinei de a posti. Ce înseamnă a posti? Și cum se leagă postul de curăția creștină?

Din Biblie reiese în mod cert că postul aduce beneficii. De asemenea, este evident că postul a devenit o modalitate de curățire a inimii înșelătoare. Curăția și simplitatea denotă, pur și simplu, că totul se reduce la un singur lucru. În acest trimestru vorbim despre exerciții care îi ajută pe copiii din Împărăția lui Dumnezeu să crească. Exercițiile de studiu biblic, rugăciune, slujire și închinare înlesnesc creșterea prin Duhul Sfânt. Exercițiul postului vizează „mușchiul” spiritual al sufletului. Inima și mintea pot fi ușor distrase și deturnate de la ascultarea de Dumnezeu, păstrând totuși aparența că își păstrează direcția. Scopul acestei lecții este să arate că există multe modalități de a manifesta interesul concentrat asupra lui Dumnezeu. Postul nu trebuie să fie doar o abținere de la mâncare și băutură pentru un timp.

C. Încotro ne îndreptăm cu subiectul „Postul, curăția și simplitatea”

Ca urmare a acestei lecții, am dori ca elevii:

1. Să înțeleagă semnificația curăției creștine.
2. Să descopere scopul postului în relația cu Dumnezeu.
3. Să exploreze diferite modalități prin care pot pune în practică postul.

D. Materiale necesare

Introducere

Activitatea A: O cameră de fotografiat cu lentile ajustabile și/sau lupe.

Activitatea B: Pixuri sau creioane, tabla de scris.

Conexiuni

Biblie, materialul de studiu pentru elevi, exemplarul de la paginile 62,63.

Aplicație

Coli de hârtie și creioane sau pixuri.

2

0 punte de legătură

A. Ce știm deja

Pe parcursul celor zece minute în care se adună elevii:

1) Întrebați-i ce verset au ales să învețe de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Dați-le ocazia de a spune textul din memorie.

2) Oferiți-le ocazia de a se autocita, folosind ce au scris la secțiunea pentru luni a lecției. Întrebați-i care sunt pasajele care nu reflectă viața creștinului. Totuși citatele de această natură nu apar în fiecare lecție.

3) Recapitulați răspunsurile pe care le-au dat la scenariul propus la secțiunea pentru duminică a lecției. Discutați asupra unor răspunsuri cât mai variate, încheind cu gânduri de la secțiunea „Ce trebuie să se spună despre...”, din studiul trecut pentru instructori.

Dacă aveți un colectiv mare, invitați niște adulți care să parcurgă această secțiune în grupe mai mici de elevi.

B. Alte elemente ale Școlii de Sabat

- Cântare.
- Momentul veștilor misionare.
- Raportul Școlii de Sabat.

3

Introducere

Notă: Construiți-vă propriul program, folosind opțiunile din categoriile următoare: Introducere, Conexiuni, Aplicație și Încheiere. Nu uitați că elevii au nevoie de interacțiune (să participe activ și în raport unii cu alții) și de studierea Cuvântului lui Dumnezeu. La un moment dat, faceți trimitere la materialul din broșura lor.

A. Activitate introductivă**Pe locuri**

Aveți nevoie de lentile cu diferite grosimi.

Fiți gata

Spuneți-le elevilor că va fi nevoie să își privească un coleg prin prisma unei lentile, plasându-se la distanța optimă pentru vizibilitate. Vor lua în vizor fața colegului.

Start

Lăsați-i să se deplaseze prin sală pentru a ajunge la distanța potrivită de obiectivul fixat. Distanțele vor fi diferite, așa cum sunt și grosimile lentilelor.

Concluzie

Întrebați: Cât de dificil este să te concentrezi asupra unui punct cu ochiul liber, spre deosebire de situația când folosiți un obiectiv? (Dacă nu folosiți obiectivul, celelalte lucruri din câmpul vizual distrag atenția.)

Spuneți: **Obiectivul se aseamănă cu postul – este un dispozitiv care ne ajută să ne concentrăm asupra unui singur lucru. Tehnica de fotografiere constă în concentrarea asupra unui punct fix, în timp ce restul rămâne ca un fundal mai puțin clar.** (Încercați să puneți la dispoziție fotografii care să sugereze lucrul acesta.) **Postul înseamnă exersarea deliberată a concentrării asupra unui singur lucru.**

Întrebați: **În ce privințe este greșit înțeles sau folosit exercițiul postului în ziua de azi?**

B. Activitate introductivă**Pe locuri**

Scopul exercițiului este ca elevii să evalueze adevărata semnificație a postului. De obicei, ei

imită ce au auzit la alții. Notați următorul exercițiu de evaluare pe tabla de scris.

Fiți gata

Împărțiți coli de hârtie și pixuri sau creioane. Cereți-le elevilor să noteze în ordinea importanței punctele de pe listă, unde 1 reprezintă cel mai bine, iar 7, cel mai rău.

Start

După ce au terminat, invitați-i pe elevi să spună ce au ales pentru 1 și 2, pentru a vă face o idee despre ce apreciază ei, apoi să spună ce au notat cu 6 și 7, pentru a afla care este pentru ei motivația cea mai rea.

De ce ar trebui să postim?

Notați următoarele în ordinea calității motivației, de la cea mai bună la cea mai rea.

- ___ Pentru a ne limpezi mintea.
- ___ Pentru a ne pregăti în vederea unor hotărâri dificile.
- ___ Pentru a ne purifica trupul.
- ___ Pentru renunțarea de sine, care duce la întărirea voinței.
- ___ Pentru pierderea în greutate.
- ___ Pentru autoflagelare.
- ___ Pentru a le arăta altora cât de evlavioși suntem.

Concluzie

Întrebați: **De ce credeți că postul le aduce beneficii credincioșilor? Din ce punct de vedere poate deveni o problemă?**

C. Ilustrație introductivă

În propriile cuvinte, relatați următoarea povestire:

Un tată și un fiu s-au dus la marginea pădurii să exerseze tragerea la țintă, în vederea sezonului de vânătoare. Fiul a luat o carabină, iar tatăl a luat o pușcă de vânătoare. Ei au tras pe rând în cutii de conservă și cioturi de copaci, fiecare cu arma lui. Fiindcă i-a plăcut forța și zgomotul puștii, fiul a vrut să facă schimb de arme. Tatăl i-a amintit că nu era suficient de mare, iar carabina ar fi fost mai potrivită pentru vârsta lui.

Observând dezamăgirea de pe chipul fiului, tatăl i-a mai spus că pușca de vânătoare nu

poate face unele lucruri specifice carabinei. El a desfăcut pușca și i-a arătat sute de alice.

– Ce mici sunt! s-a mirat băiatul.

Tatăl a spus:

– Uită-te la unul dintre gloanțele tale. Uite ce frumoase sunt în comparație cu alicele! Vrei să vezi ce poate face carabina, deși pușca de vânătoare nu poate?

Băiatul a dat din cap curios. Tatăl a umplut o cutie de conservă cu apă de izvor, apoi a dus-o în celălalt capăt al pajiștii și a pus-o pe o movilă. S-a întors, a luat pușca, a ochit și a tras. Totuși cutia nu a căzut. Tatăl a spus:

– Dă-mi carabina.

A ochit și, dintr-un foc, a trântit conserva cu apă. Fiul a fost impresionat.

– Deosebirea între cele două arme este aceea că pușca trage multe alice, dar, la distanță, nu are un efect prea mare. În schimb, carabina ta trimite un singur glonț, dar este destul de eficient, nu crezi?

Concluzie

Întrebați: **Ce aplicație are această povestire pentru viața creștinului?** (Carabina trage un singur glonț – aceasta înseamnă că un singur lucru bine ochit poate atinge ținta mai bine la distanță. Dacă ne concentrăm și noi asupra unui scop, vom deveni mai eficienți.) **În ce măsură au nevoie creștinii să se concentreze asupra unui lucru mai mult decât asupra altora? A fost vreodată nevoie să te concentrezi asupra unui lucru mai mult decât asupra altora? Despre ce situație este vorba și care a fost deznodământul?**

4

Conexiuni

A. Conexiunea cu Împărăția

Prezentați următoarele idei în propriile cuvinte:

În calitate de cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu, ne putem aștepta ca dușmanul să ne distragă atenția.

Una dintre metodele de a învinge o împărăție este să-i faci pe cetățeni să uite cine sunt și care este scopul vieții lor. Cea mai veche și mai periculoasă înșelăciune a lui Satana este lucrarea sa de distragere a atenției. Poate că vă amintiți

situații din viața voastră când ați fost absorbiți în tot felul de „activități bune”. Una dintre modalitățile de a atinge curăția (acel singur ingredient care înseamnă țintă fixată) este prin post.

Invitați-i pe elevi să lucreze pe baza exercițiului de la paginile 62,63. Scopul exercițiului este să-i ajute pe elevi să vadă că, sub orice aspect al vieții spirituale, vine o vreme când este nevoie de concentrare pentru un singur scop. Aceasta înseamnă să renunți la celelalte. Invitați-i pe elevi să lucreze individual sau în grupe mici. Dacă timpul este limitat, fiecare grupă va lucra pe unul-două texte.

B. Conexiunea cu ilustrația lecției

Din timp, invitați pe cineva să citească sau să relateze povestirea de la secțiunea pentru Sabat din materialul pentru elevi.

Spuneți: **„Un singur lucru” nu este doar un concept creștin. Chiar și în lumea afacerilor, personalitățile care vorbesc despre succes și împlinire subliniază că una dintre calitățile persoanei eficiente este capacitatea de a urmări un țel până la capăt.**

Întrebați: **Cum se raportează această ilustrație la viața voastră? Ce persoane cunoscute vouă ar putea beneficia de pe urma strategiei de urmărire a unui singur țel?**

Spuneți: **De fapt, postul are drept scop urmărirea unei priorități. Înseamnă să treci mâncarea, distracția, sportul și alte pasiuni pe un loc mai jos în ordinea priorității și să te dedici unui exercițiu spiritual.**

C. Conexiunea cu viața

Prezentați următoarele în cuvintele dumneavoastră:

Unii oameni cred că postul este un comportament religios demodat. În aproape orice religie cât de cât răspândită, postul face parte din experiența spirituală. Chiar și azi, oamenii care cred doar în necesitatea omului de a fi „spiritual” apelează la centre de odihnă speciale, în care postul face parte din tratament (și plătesc mulți bani pentru aceasta). Evident, există o legătură indiscutabilă între eficiența noastră ca oameni și capacitatea de a deține controlul în felul cum ne organizăm stilul de viață.

Spuneți: **În continuare voi prezenta câteva lucruri pentru care adolescenții aleg să postească. Gândiți-vă care este acel singur lucru pe care îl urmăresc ei și meditați asupra întrebărilor ulterioare.**

1. Lui Codrin îi place să se uite la emisiunile sportive. Nu pierde niciun meci cu echipa preferată. Totuși, el s-a hotărât ca săptămâna aceasta să nu se uite la emisiunile sportive de la televizor și să nu discute despre ele cu colegii de la școală. Dacă l-ați întreba ce contează mai mult pentru el – Dumnezeu sau sportul –, v-ar răspunde: Dumnezeu. Însă, din felul cum trăiește, este greu să observi lucrul acesta. De aceea a ales să postească în ce privește sportul timp de o săptămână.

2. Dana face muzică și toată lumea îi recunoaște talentul fenomenal. Ea consumă atât de mult timp cu muzica, încât nu mai are timp să-și facă temele pentru școală. Deși muzica este bucuria și pasiunea vieții sale, ea își dă seama că a ajuns chiar să se roage scurt și pe fugă din pricina programului său încărcat. A fost o vreme în care reușea să păstreze echilibrul, dar, în timpul vacanței, s-a îndepărtat de rugăciune. Acum vrea să își restricționeze puțin regimul militar, reducându-și cu 75% din timpul alocat muzicii, pentru a-și reface legătura cu Domnul prin rugăciune și ținerea unui jurnal.

3. Mihaela are mulți frați. Uneori, ea nu poate lua legătura cu prietenele decât prin e-mail. Atunci se retrage din mijlocul familiei și petrece ore întregi scriindu-le prietenelor. „De ce nu-ți place să te mai joci cu noi?” a întrebat-o deunăzi frățiorul ei. Ea simte că își neglijează frații și surorile. S-a hotărât ca postul ei să constea în reducerea timpului pentru e-mailuri. Mihaela le-a anunțat pe prietenele sale că nu va mai avea atâta timp să le scrie pentru că are nevoie să stea mai mult cu frații ei.

4. Robert postește de la jocurile video pentru a le scrie mesaje de încurajare unor persoane de la biserică.

5. Iulian va pleca de la fiecare masă ceva mai puțin sătul timp de trei zile. În felul acesta își va exersa capacitatea de autocontrol, pentru că se pare că este cam deficitar la acest capitol și aceasta cauzează relației sale cu Dumnezeu.

6. Rahela va posti de la lucrurile rele pe care le tot spune despre alții.

7. Tom își va lua un timp în care să fie singur cu Dumnezeu în loc să își piardă vremea cu prietenii lui săptămâna aceasta.

8. Monica a ales să nu mai cheltuiască bani pentru lucrurile care nu îi sunt „absolut necesare” vieții.

Concluzie

Întrebați: **Care dintre formele de post de mai sus vi se pare cel mai dificil de realizat? De ce? Ce fel de post credeți că vă va ajuta cel mai mult în relația cu Dumnezeu? De ce? Ce alte modalități de post credeți că nu sunt enumerate mai sus?**

5

Aplicație

A. Activitate aplicativă

Atrageți-le atenția elevilor asupra materialului lor de studiu.

Spuneți: **Folosind pasajele din materialul vostru de studiu, recapitulați informațiile legate de post și curăție. În grupe de doi-trei, alcătuiți o listă cu „Lucruri de făcut” și cu „Lucruri de evitat” în timpul postului, conform citatelor, pasajelor biblice și înțelegerii pe care ați câștigat-o în această oră.**

Apoi grupele să prezinte ce au lucrat și compileți o listă a clasei.

Spuneți: **Întrucât postul este un exercițiu pe care îl faceți singuri cu Dumnezeu, vi se poate părea ciudat să aveți și un partener în această experiență. În realitate, este important să avem parteneri care să ne încurajeze, pentru a ne păstra direcția. Sfatul Scripturii este să evităm să facem exerciții spirituale din dorința de a fi remarcați de alții. Un partener sau o grupă mică vă poate fi de ajutor pentru a vă concentra asupra scopului pe care îl aveți de atins. Invitați-i pe elevi să hotărască dacă și cum ar fi dispuși să formeze grupe de susținere.**

Spuneți: **Gândiți-vă la trei domenii din viață în privința cărora ar fi necesar să postiti săptămâna aceasta. Urmăriți rubrica din materialul**

vostru: „Cum se întâmplă?” Veți observa trei priorități notate prin 1. Identificați acel singur lucru pe care doriți să vă concentrați (rugăciune, slujire, studiu biblic, părtășie discretă, auto-control etc.) și notați-l lângă cifra 1. Acesta este un lucru căruia doriți să vă dedicați pentru o perioadă. Veți observa și spațiile din jurul cifrei 1 – acestea sunt lucrurile care vă împiedică sau de la care va trebui să vă abțineți pentru urmărirea scopului.

B. Întrebări aplicative

1. Cum se poate observa atunci când cineva este canalizat în atingerea unui anumit scop la serviciu, la școală, la ora de sport, între prieteni?
2. Cunoașteți vreo persoană care poate renunța la orice altceva pentru a se dedica relației cu Dumnezeu? Cum face lucrul acesta?
3. Care credeți că este lucrul de la care v-ar fi cel mai greu să postiți?
4. De ce credeți că, în privința postului, oamenii urmăresc, în general, reținerea de la mâncare?
5. Cum i-ați explica valoarea postului cuiva care pretinde că Dumnezeu dorește să fim fericiți, iar postul nu prea contribuie la fericire?
6. Dacă S-ar afla acum în trup pe pământ, cum ar fi Isus un model, mergând pe străzi împreună cu ucenicii Săi?

6

Încheiere

Rezumat

În propriile cuvinte, concluzionați cu următoarele idei:

Postul este un exercițiu minunat atunci când este realizat din motive corecte și pentru un scop corect. Oamenii care postesc simt că sensul vieții li se limpezește în mod nebănuit. Dacă simțiți că, uneori, aveți dificultăți în a vă da seama cine sunteți sau ce ar trebui să faceți cu viața voastră, poate că veți putea reduce totul la un singur lucru. Dacă veți pune în practică acest exercițiu în cursul săptămânii următoare, eu mă voi ruga pentru ca voi să atingeți scopul pe care vi l-ați pus înainte.

Pentru Lecția 7

Acest formular este pentru secțiunea *Conexiuni*

Cum descoperim acel singur lucru

În pasajele de mai jos, se fac mai multe referințe la „un singur lucru”. Ele prezintă situații diferite. Nu uitați că, atunci când cineva subliniază ideea unui „singur lucru”, aceasta înseamnă că este mai important decât toate. Care este acel „singur lucru” din pasajele de mai jos?

Întrebări de luat în considerare:

De ce lucrurile urmărite în aceste versete sunt esențiale pentru viața creștinului? Ce lecție decurge din faptul că acel „singur lucru” poate fi diferit pentru alți oameni?

Marcu 10,21

„Isus S-a uitat țintă la el, l-a iubit și i-a zis: 'Îți lipsește un lucru; du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci și vei avea o comoară în cer. Apoi..., urmează-Mă'.”

Lucrul urmărit este _____

Luca 10,42

„... dar un singur lucru trebuie. Maria și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua.”

Lucrul urmărit este _____

Ioan 9,25

„El a răspuns: 'Dacă este un păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb, și acum văd'.”

Lucrul urmărit este _____

Fapte 24,21

„... afară doar de strigătul acesta, pe care l-am scos în mijlocul lor: 'Pentru învierea morților sunt dat eu în judecată, astăzi, înaintea voastră'.”

Lucrul urmărit este _____

Galateni 3,2

„Iată numai ce voiesc să știu de la voi: prin faptele Legii ați primit voi Duhul, ori prin auzirea credinței?”

Lucrul urmărit este _____

Filipeni 3,13

„Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte...”

Lucrul urmărit este _____

2 Petru 3,8

„Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi.”

Lucrul urmărit este _____

Psalmi 27,4

„Un lucru cer de la Domnul și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului și să mă minunez de Templul Lui.”

Lucrul urmărit este _____

Dacă ați putea urmări un singur lucru în relația voastră cu Dumnezeu, care ar fi acesta?

Postul, curăția și simplitatea

(Aceasta este o ilustrare. Numai o ilustrare. Ce legătură crezi că are cu textele biblice din materialul de studiu?)

Într-o scenă din filmul „City Slickers”, bătrânul și prevăzătorul *cowboy* le dă celor trei văcari în devenire o lecție de viață. Seara, în timpul unei transhumante, cei trei puștani stau la focul de veghe alături de ghidul lor ursuz și aspru. Ei își dau seama că supraviețuirea cirezii și propria bunăstare depind de priceperea și discernământul bătrânului, precum și de eforturile depuse în înțâmpinarea elementelor imprevizibile ale mediului.

Billy Crystal, interpretând rolul unuia dintre băieții de oraș, se întoarce spre bătrânul și zbârcitul văcar.

– Pari împăcat cu tine însuși și încrezător că nu există niciun lucru căruia să nu-i poți face față. Cum pot ajunge și eu așa?

Văcarul se gândește o clipă, apoi răspunde:

– Totul ține de un singur lucru.

Billy Crystal întreabă:

– Care este acesta? urmărind degetul indicat de văcar.

– Țsta-i secretul! spune bătrânul văcar, privindu-l pe Crystal drept în ochi.

Billy Crystal continuă să întrebe:

– Care este singurul lucru?

Continuând să arate un deget, văcarul sfătuiește:

– De tine depinde. Dar ca să ai sentimentul unui scop și să îți dezvolti încrederea în propriile forțe, trebuie să urmărești doar un singur lucru.

Sarcina noastră este să stabilim ce înseamnă acest „singur lucru” pentru noi. Pentru tânărul bogat care a venit la Isus, acel lucru era averea sau, mai degrabă, statutul ce decurgea din aceasta. Însă, dacă suntem sinceri cu noi înșine, toți avem un lucru central pentru viața noastră, la care nu am putea renunța.

Scopul filmului mai sus amintit este acela de a te face să te gândești ce urmărești în viață. Pentru personajul lui Billy Crystal, ceea ce conta era

dragostea pentru familia lui. Dacă ar trebui să îți rezumi interesele la cel mai important lucru, care ar fi acesta?

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

1. Duminică

Întrebarea mea

➤ Corinei îi place să citească romane și, uneori, pierde noțiunea timpului. În multe privințe, aceasta este o cale de evadare pentru ea. Mama a observat că timpul ei de lectură se lungeste și a comentat:

– Corina, în ultima vreme, citești destul de mult. Ce-ar fi să iei o pauză și să încerci și altceva?

Corina a replicat:

– Poate mai târziu.

Totuși s-a gândit la timpul pe care și-l consumă astfel și la cât de puțin timp îi acordă lui Dumnezeu. Dar cărțile ei îi fac mai multă plăcere decât „timpul pus deoparte” pentru Dumnezeu. Nu i s-a mai întâmplat așa în trecut și acum se întreabă cum s-ar putea întoarce la o relație mai semnificativă cu Dumnezeu.

Dacă ar veni să-ți ceară o sugestie, cum ai încuraja-o să își concentreze viața spre acel „singur lucru”, astfel încât să simtă o ameliorare și satisfacție?

3. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

➤ „Omului care încearcă să meargă pe două drumuri i se crapă pantalonii.” – Proverb vest-african

➤ „Schiatul printre copaci pare a fi o tendință sinucigașă, însă unor schiori le place riscul de a schia pe zăpada neatinsă, așternută în pădurile de foioase și de conifere. Desigur, ideea este să nu atingă pomii! În revista *Outside*, autorul și schiorul Tim Etchells prezintă această atracție: ‘Mai mult decât pe pantele libere și bogat înzăpezite, în pădure este esențial să știi pe ce să îți fixezi privirea. Uitați-vă la spațiile dintre copaci, la locul pe unde sperați să treceți. Nu vă lipiți privirea de ceea ce nu doriți să atingeți’, spune campionul mondial la schi extrem, Kim Reichelm.” – Tim Krupski, pastor american contemporan

➤ „Mai întâi, (postul) să se facă având privirea îndreptată numai spre Domnul. Să nu urmărim decât a-l aduce slavă Tatălui din ceruri.” – John Wesley, cleric britanic din secolul XVIII

➤ „Niciun cal nu ajunge undeva până nu este prins în căpăstru. Niciun abur nu pune în mișcare ceva până nu este pus sub presiune. Nicio cascadă, asemenea Niagarei, nu s-a transformat vreodată în lumină și curent electric până ce nu a fost canalizată. Nicio viață nu devine măreață până ce nu este îndreptată spre o țintă consacrată și disciplinată.” – Harry Emerson Fosdick, cleric american din secolul XX

Notează propriul citat

Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Există o ilustrată care zugrăvește examenul final pentru niște câini absolvenți ai unui dresaj. Aproximativ cincisprezece câini ciobănești germani stau aliniați, în postura cerută de instructor. Prin fața bravilor candidați, se fâțâie tacticos o mătă bălțată, vădit neafectată de periculosul scenariu ce ar putea să-i vină de hac. Imaginează-ți concentrația, disciplina și unicul scop urmărit de aceste canine.

Nu este necesar să postești ca să îți se permită accesul în cer. Cei care postesc nu primesc mai multe puncte pentru scorul lor spiritual și nici mai multe pietre prețioase în coroana cerească. De fapt, postul este recomandat celor care nu reușesc să se concentreze. Este pentru cei care se luptă cu disperare să-l ofere lui Dumnezeu locul întâi în viața lor. Există oameni care nu pot lucra în dezordine. Ei au nevoie să facă întâi curățenie în cameră sau în birou, pentru a putea lucra eficient.

Postul înseamnă îndepărtarea dezordinii din viața spirituală. Postirea de la televizor face loc umblării cu Dumnezeu. Nu mai intra o zi sau două pe Internet, dacă îți petreci mai mult timp pe Chat decât în conversație cu Mântuitorul tău. Fă o pauză de la sportul preferat, de la cumpărături sau de la consumarea unor alimente nesănătoase. Identifică obstacolul – chiar dacă este un lucru bun în sine – și abține-te de la el pentru a-ți concentra atenția asupra lui Hristos. Și, mai presus de toate, să postești înseamnă ca inima ta să se aplece, căutând acel „singur lucru”.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ Matei 6,16-18

„Când postiți, să nu vă luați o înfățișare posomorâtă, ca fățarnicii care își slutesc fețele, ca să le arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun că și-au luat răsplata. Ci tu, când postești, unge-ți capul și spală-ți fața, ca să te arăți că postești nu oamenilor, ci Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.”

➤ **Evrei 3,1**

„De aceea, frați sfinți, care aveți parte de chemarea cerească, ațintiți-vă privirile la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, adică la Isus.”

➤ **1 Timotei 4,11.12**

„Poruncește și învață aceste lucruri. Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.”

➤ **Iacov 1,27**

„Religia curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume.”

➤ **Filipeni 4,8.9**

„Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceasta să vă însușească. Ce ați învățat, ce ați primit și auzit de la mine și ce ați văzut în mine, faceți. Și Dumnezeul păcii va fi cu voi.”

➤ (Mai mult: Hagai 1,5.6)

5. Joi**Ce îmi spune acest lucru?**

➤ Care crezi că era „singurul lucru” urmărit de Isus? Scopul lui era legat cu efortul de a schimba percepția oamenilor față de Dumnezeu. Însă, uneori, Isus nu urmărea decât să pună stavilă durerii cuiva. Erau ocazii când Isus vorbea cu pasiune cât era ziua de lungă. Alteori, Isus nu dorea decât să Se retragă și să rămână singur cu Tatăl Său.

Însă, dintre toate „lucrurile” urmărite de inima lui Hristos, asigurarea veșniciei pentru noi a ocupat locul întâi. Nimic, absolut nimic nu a stat în calea lucrării Sale de a ne pregăti un loc în veșnicie, alături de El. Max Lucado transpune frumos în cuvinte aceasta, arătând că Dumnezeu mai degrabă ar fi putut purta păcatul tău, decât să îndure gândul că va rămâne fără tine pentru veșnicie.

Unic scop? Concentrare? Poți să fii convins! Dacă Isus ar parcurge astăzi materialul tău de

studiu, el ar nota în dreptul celui „singur lucru” numele tău. Să nu te îndoiești – aceasta înseamnă tu pentru Dumnezeu. Cu gândul acesta în minte, Isus te va învăța, pas cu pas, ce înseamnă să Îl faci pe El singurul lucru din viața ta.

6. Vineri**Cum se întâmplă?**

➤ Gândește-te la trei domenii din viața ta pentru care ai putea posti în această săptămână. Pentru fiecare domeniu, identifică acel singur lucru asupra căruia dorești să te concentrezi (rugăciune, capacitatea de a sluji, studiu biblic, comuniune tăcută, autostăpânire etc.) și notează-l pe linia de sub cifra 1. Acesta este „singurul lucru” pe care dorești să-l urmărești o vreme. Vei observa și celelalte spații din jurul cifrei 1 – acestea sunt pentru lucrurile care constituie obstacole, de la care ai dori să te abții pentru urmărirea scopului tău.

Un singur lucru

Un singur lucru

Un singur lucru

Sacrificiul creștin și săritura în credință

Nu riști, nu câștigi

1 Pregătire

A. Sursa

1 Petru 5,8.9

„Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, Diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită. Împotriviți-vă lui tari în credință, știind că și frații voștri în lume trec prin aceleași suferințe ca voi.”

Iacov 2,18-20

„Dar va zice cineva: ‘Tu ai credință, și eu am faptele. Arată-mi credința ta fără fapte, și eu îți voi arăta credința mea din faptele mele’. Tu crezi că Dumnezeu este unul, și bine faci; dar și dracii cred... și se înfioară! Vrei dar să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zadarnică?”

Iacov 1,2-4

„Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, pentru ca să fiți desăvârșiți, întregi, și să nu duceți lipsă de nimic.”

Evrei 13,6.7

„Așa că putem zice plini de încredere: ‘Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme: ce mi-ar putea face omul?’ Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață și urmați-le credința!”

Filimon 4-7

„Mulțumesc totdeauna Dumnezeului meu, ori de câte ori îmi aduc aminte de tine în rugăciunile mele, pentru că am auzit despre credința pe care o ai în Domnul Isus și dragostea față de toți sfinții. Îl rog ca această părtășie a ta la credință să se arate prin fapte, care să dea la iveală tot binele ce se face între noi în Hristos. În adevăr, am avut o mare bucurie și mângâiere, pentru dragostea ta, fiindcă, frate, inimile sfinților au fost înviorate prin tine.”

2 Tesaloniceni 1,11.12

„De aceea ne rugăm necurmat pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă găsească vrednici de chemarea Lui și să împlinească în voi, cu putere, orice dorință de bunătate și orice lucrare izvoată din credință, pentru ca Numele Domnului nostru Isus Hristos să fie proslăvit în voi, și voi în El, potrivit cu harul Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Hristos.”

Isaia 7,9

„Samaria va fi capitala lui Efraim și fiul lui Re-malia va fi capul Samariei. Dacă nu credeți, nu veți sta în picioare.”

B. Ce trebuie să se spună despre subiectul „Sacrificiul creștin și săritura în credință”

„Ușor de zis, greu de făcut.” „Să faci ce zice, nu ce face popa.” „Nu zi ‘Hop!’ până n-ai sărit șanțul.” „Pomul bun, după roade se cunoaște.”

Aceste zicale zugrăvesc natura fundamentală a credinței. Credința poate fi definită ca o încredere în ceva, dar cel mai bine poate fi recunoscută în modul cum o manifestă oamenii.

Oamenii mari ai credinței sunt niște „credincioși” care au pășit în necunoscut. Sunt oameni care și-au asumat riscuri. Credința nu înseamnă o bravură necugetată și obraznică, ci o încredere plină de speranță că viața înseamnă mai mult decât putem noi vedea. Multe lucruri mari se vor întâmpla dacă pășim în față și punem în practică ceea ce credem despre Dumnezeu. Deseori ni se cere să predăm lucrurile pe care contăm și să ne prindem de lucrurile de care nu suntem siguri, dar în care sperăm. Evrei 11,1.2 spune: „Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd. Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.”

Această lecție îi va îndemna pe elevi să facă un salt în afara zonei lor de confort spiritual. Deseori, cele mai mărețe momente de creștere spirituală vin ca urmare a unor clipe în care ne-am asumat riscuri. Exercițiul credinței este, uneori, mai puțin un act intenționat și mai mult o reacție. Vom încerca să analizăm ce putem face pentru a pune credința în practică.

C. Încotro ne îndreptăm cu subiectul „Sacrificiul creștin și săritura în credință”

Ca urmare a acestei lecții, am dori ca elevii:

1. Să exploreze natura activă a credinței.
2. Să discute despre importanța pragului de renunțare în practicarea credinței.
3. Să experimenteze asumarea unor riscuri personale în favoarea lui Dumnezeu.

D. Materiale necesare

Introducere

Activitatea A: Coli de hârtie, pixuri sau creioane.

Activitatea B: Plic, coală de hârtie, bani.

Conexiuni

Biblie, materialul de studiu pentru elevi, materialul de la paginile 72-73, creioane sau pixuri.

2 O punte de legătură

A. Ce știm deja

Pe parcursul celor zece minute în care se adună elevii:

- 1) Întrebați-i ce verset au ales să învețe de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Dați-le ocazia de a spune textul din memorie.
- 2) Oferiți-le ocazia de a se autocita, folosind ce au scris la secțiunea pentru luni a lecției. Întrebați-i care sunt pasajele care nu reflectă viața creștinului. Totuși citatele de această natură nu apar în fiecare lecție.
- 3) Recapitulați răspunsurile pe care le-au dat la scenariul propus la secțiunea pentru duminică a lecției. Discutați asupra unor răspunsuri cât mai variate, încheind cu gânduri de la secțiunea „Ce trebuie să se spună despre...”, din studiul trecut pentru instructori. Dacă aveți un colectiv mare, invitați niște adulți care să parcurgă această secțiune în grupe mai mici de elevi.

B. Alte elemente ale Școlii de Sabat

- Cântare.
- Momentul veștilor misionare.
- Raportul Școlii de Sabat.

3 Introducere

Notă: Construiți-vă propriul program, folosind opțiunile din categoriile următoare: Introducere, Conexiuni, Aplicație și Încheiere. Nu uitați că elevii au nevoie de interacțiune (să participe activ și în raport unii cu alții) și de studierea Cuvântului lui Dumnezeu. La un moment dat, faceți trimitere la materialul din broșura lor.

A. Activitate introductivă

Pe locuri

Scopul acestui exercițiu nu este să-i implicați pe toți elevii în exercițiul de încredere. Este suficient să implicați câțiva voluntari, care să-l demonstreze. Elevii vor trebui să observe care este momentul critic, după care nu mai există

cale de întoarcere. Dați-le elevilor câte o coală de hârtie și un creion, pentru a schița cum se aruncă voluntarul în brațele celor care trebuie să-l prindă. Elevii să noteze care este punctul de unde voluntarul nu se mai poate întoarce, pe baza celor observate.

Fiți gata

Alegeți niște elevi puternici și de încredere să-l prindă pe cel care se lasă în cădere liberă pe spate, păstrându-și poziția dreaptă a corpului. Să fie cel puțin patru-șase elevi care să-i prindă pe cei doi-trei voluntari, ce vor cădea pe rând.

Start

Spuneți: **Atunci când voluntarul va cădea, vreau să încercați să determinați care este pragul de unde el nu se mai întoarce.**

Concluzie

Întrebați: **Ați desenat punctul critic? Ce credeți că au simțit voluntarii în momentul acela? Ce putem învăța din acest exercițiu despre cum să facem saltul în credință?**

B. Activitate introductivă

Pe locuri

Scopul acestui exercițiu: elevii să înțeleagă valoarea sacrificiului. Sacrificiul înseamnă a face un salt în credință, renunțând la ceva cu speranța în ceva mai mare. Puteți vorbi despre factorul de risc implicat în dispoziția lui Hristos de a Se sacrifica în speranța unei sorți mai bune pentru noi.

Pregătiți un plic în care să puneți un bilet pe care ați scris: „Dacă dorești cu adevărat să experimentezi credința, încordează-ți atenția asupra câștigului pe care îl poți avea, nu asupra pierderii.” Lângă bilet, strecurați și niște bani – orice sumă mai mare decât 10 lei, la care să fiți dispus să renunțați.

Fiți gata

Spuneți: **Am un plic în care se află un sfat prețios. Sunt dispus să vă dezvălu sfatul, însă vă va costa 10 lei.** (În funcție de câți bani credeți că se află la îndemâna elevilor, ajustați suma, astfel încât ei să se afle într-o situație de risc / sacrificiu.)

Start

Invitați elevul care este dispus să renunțe la suma menționată. Dați-i plicul. El să-l deschidă, să citească sfatul și să le arate banii din plic și celorlalți elevi.

Concluzie

Întrebați: **Cum se aplică acest sfat în viața de zi cu zi? Sunteți sau nu de acord cu următoarea afirmație: „Cele mai bune lucruri din viață se obțin cu sacrificiu”? De ce?**

C. Ilustrație introductivă

În propriile cuvinte, relatați următoarea povestire:

În august 1868, Ellen White a avut un vis impresionant despre o călătorie lungă pe care aveau să o înceapă mulți oameni (*Mărturii*, vol. 2, pag. 594-597, în original). Aceștia urmau să poarte cu ei provizii ce puteau fi încărcate în multe căruțe. Drumul urma să fie mărginit într-o parte de o prăpastie abruptă, iar în cealaltă parte de un zid înalt. Sora White descria că drumul s-a îngustat din ce în ce mai mult. Unii oameni au căzut, iar alții au fost nevoiți să renunțe la bagaj. Însă, spre sfârșitul visului, a devenit evident că aceia care au rămas pe drum făceau fiecare pas prin credința în ceva ce nu puteau vedea. Iată descrierea saltului lor în credință... (Citiți fragmente din trimiterea dată.)

4

Conexiuni

A. Conexiunea cu Împărăția

Prezentați următoarele idei în propriile cuvinte:

Cetățenii din Împărăția lui Dumnezeu trăiesc mai degrabă conform unui cod, decât pe baza unor granițe teritoriale. Întrucât Împărăția lui Dumnezeu este un stil de viață, și nu o republică oarecare, multe dintre alegerile pe care le facem par ciudate pentru lumea din jurul nostru. Scriptura abundă în povestiri despre oameni care au mers prin credință, fără să se bazeze pe aparențe. Iar credința nu a apărut în inima lor printr-o magie. Ei și-au exersat-o.

Același principiu al exercițiului fizic se aplică și în viața de credință. Discutați despre următoarea afirmație: Marile momente ale credinței se înalță peste pașii mai mici, făcuți prin credință.

Întrebați: **Din ce punct de vedere este adevărat acest principiu?**

Spuneți: **Gândiți-vă la oameni pe care îi cunoașteți și care au avut „momente mari” de credință. Discutați despre ei cu colegul de alături.**

Întrebați: **Care este deosebirea între credința măreață și credința neînsemnată, din viața de zi cu zi. Ce exemple puteți da pentru fiecare?**

În grupe de doi-patru, elevii să facă un exercițiu cu privire la capitolul 11 din Evrei. Pasajul intitulat „Eroi ai credinței” este notat la paginile 72-73, împreună cu patru întrebări care să-i îndrume pe parcursul studiului.

Spuneți: **Vom urmări un capitol din Evrei, în care sunt enumerate exemplele unor oameni considerați eroi ai credinței. Examinați povestea lor și răspundeți la întrebările ulterioare.**

Dacă lucrați acest exercițiu în colectiv, stabiliți voluntari care să citească diferite versete.

Invitați-i pe elevi să prezinte ce au lucrat în clasă.

B. Ilustrație pentru conexiunea cu lecția

Din timp, invitați pe cineva să citească sau să relateze povestirea de la secțiunea pentru Sabat din materialul de studiu pentru elevi.

Întrebați: **Cum se aseamănă piloții aceștia cu oamenii angajați în călătoria creștină? Dați exemple de oameni care s-au atașat de lucruri atunci când ar fi trebuit să renunțe la ele. Explicați de ce poate fi mai ușor de vorbit despre săritura în credință decât de realizat. Este autentică acea credință rostită, dar nu pusă în practică? În materialul vostru de studiu, care dintre definițiile credinței vă atrag mai mult?**

C. Examenul Împărăției

Prezentați următoarele situații în care credința unui adolescent este pusă la încercare. După fiecare dintre ele, discutați cu elevii care ar fi punctul critic în actul credinței.

1. Cristi și-a strâns bani pentru a-și cumpăra niște pantofi sport. La biserică, el află că există o

familie care trece printr-o strâmtorare financiară și duce lipsă de hrană. Se face invitația unei donații, iar Cristi simte o povară pe inimă și o arsură pe portofel. Dorește să contribuie, dar banii pe care îi are sunt strânși cu greu, de mult timp. Dacă ar participa la colectă, ar mai avea de făcut economii o bună vreme. Coșul pentru daruri se apropie, iar glasul din inimă câștigă. El scoate portofelul și pune banii economisiți în coș.

2. Sorina crede că s-a produs o schimbare în atitudinea Irinei. Aceasta s-a purtat decent, dar nu la fel de cald și de prietenos ca la începutul anului școlar. Schimbarea s-a produs într-o săptămână când Irina nici nu a mai vrut să intre în vorbă cu Sorina. De atunci se observă una pe cealaltă, dar se evită. Sorinei îi este dor de prietenia Irinei și dorește să afle ce s-a întâmplat. Se teme că Irina îi va vorbi urât sau că ea însăși a făcut ceva care să o îndepărteze. Dorește să pună cărțile pe masă, dar are emoții. Ea își scrie sentimentele într-o scrisoare și i-o dă Irinei la școală. Aceasta se uită surprinsă, dar zâmbește fugitiv și se îndepărtează pentru a citi.

Concluzie

Întrebați: **Care este punctul de unde nu mai există întoarcere? Care credeți că vor fi beneficiile credinței lor? Ce riscuri își asumă? Ce pasaje din materialul vostru de studiu vi se par potrivite pentru a le încuraja pe aceste personaje?**

5

Aplicație

A. Activitate aplicativă

Un aspect important în practicarea credinței este să observi întâi cum lucrează aceasta în viața altora. Invitați la Școala de Sabat un membru adult, ancorat în credință, pentru ca elevii să îi adreseze întrebări. Spuneți-le că pot adresa întrebări de genul: Care este primul salt în credință despre care vă amintiți? Ce s-a întâmplat? Din ce punct de vedere este mai ușor să faci un salt în credință pe măsură ce avansezi în vârstă? Din ce punct de vedere este mai dificil?

Invitați-i pe elevi să vorbească despre persoane cunoscute, care au făcut salturi în cre-

dință. Lăsați-i să descrie acțiunile acestora și efectele resimțite în viața lor.

În secțiunea „Cum se întâmplă?”, din materialul de studiu pentru elevi, există un exercițiu care îi ajută pe elevi să se gândească la cum ar putea face un salt în credință în săptămâna aceasta. Mai înainte, cereți-le să citească secțiunea „Ce importanță are pentru mine?”

Concluzie

Întrebați: **Ce deosebire se simte între situația în care îți planifici un salt în credință și situația când acesta este un moment spontan?**

B. Subiecte aplicative

1. Notați propria definiție a credinței la lucru.
2. Când a fost nevoie să faceți un salt în credință?
3. În ce domenii ale vieții voastre vi se pare cel mai greu să faceți salturi în credință? (Prietenie, bani, familie, școală.)
4. Credeți că ați putea avea mai multă sau mai puțină credință? Uneori cerem mai multă credință atunci când este nevoie doar să exersăm grăunțele pe care îl avem – o sămânță de muștar este de ajuns.
5. Ce teamă sabotează saltul vostru în credință mai mult decât altceva?
6. Credința nu este o chestiune privată. Gândiți-vă la o persoană cunoscută, în care aveți încredere că vă poate ajuta să luați hotărârile care

necesită salturi în credință. Rugați-o să vă îndrume în luarea hotărârilor.

6 Încheiere

Rezumat

În propriile cuvinte, concluzionați cu următoarele idei:

Cele mai multe dintre experiențele pe care le numim „salturi în credință” nu sunt evenimente majore. Cea mai mare parte a călătoriei noastre este alcătuită din momente mărunte, în care am riscat și l-am permis lui Dumnezeu să ne îndrume. Uneori, să ai credință înseamnă pur și simplu să faci ce este bine atunci când totul pare să meargă rău. Uneori, credința înseamnă să renunți la lucrurile la care ții pentru a primi ceva mai bun. Poate însemna să deschizi gura atunci când ceilalți tac sau să taci atunci când lumea se așteaptă să intri în discuție.

Ce te îndeamnă Dumnezeu să faci în săptămâna următoare? În fiecare zi vor fi momente în care vei auzi că Duhul Sfânt te îndeamnă să riști pentru Dumnezeu. Cheia este să ascuți și să recunoști glasul care te încurajează să sari în credință. Cu cât recunoaștem mai bine acest glas, cu atât vom descoperi mai multe oportunități de a răspunde. Vorbește cu un prieten sau roagă pe cineva cunoscut să te ajute să practici exercițiul credinței în săptămâna următoare.

Pentru Lecția 8**Acest material este necesar la secțiunea *Conexiuni*****Eroi ai credinței (Evrei 11,1-40)**

1. Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.
2. Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.
3. Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.
4. Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort.
5. Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci, înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu.
6. Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.
7. Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau și, plin de teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa, prin ea, el a osândit lumea și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință.
8. Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce.
9. Prin credință a venit și s-a așezat el în Țara Făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună-moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe.
10. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.
11. Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credincioșia Celui ce-i făgăduise.
12. De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.
13. În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite: ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ.
14. Cei ce vorbesc în felul acesta arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii.
15. Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea.
16. Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-l este rușine să Se numească Dumnezeu lor, căci le-a pregătit o cetate.
17. Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu!
18. El, căruia i se spusese: 'În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!'
19. Căci se gândea că Dumnezeu poate să învieze chiar și din morți: și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.
20. Prin credință a dat Isaac lui Iacov și Esau o binecuvântare, care avea în vedere lucrurile viitoare.
21. Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare dintre fiii lui Iosif și „s-a închinat, rezemat pe vârful toiagului său”.
22. Prin credință a pomenit Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, de ieșirea fiilor lui Israel din Egipt, și a dat porunci cu privire la oasele sale.
23. Prin credință a fost ascuns Moise trei luni de părinții lui, când s-a născut: pentru că ve-

deau că era frumos copilul, și nu s-au lăsat înspăimântați de porunca împăratului.

24. Prin credință, Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon,
25. ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.
26. El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.
27. Prin credință a părăsit el Egiptul, fără să se teamă de mânia împăratului; pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.
28. Prin credință a prăznuit el Paștele și a făcut stropirea sângelui, pentru ca Nimicitorul celor întâi născuți să nu se atingă de ei.
29. Prin credință au trecut ei Marea Roșie ca pe uscat, pe când egiptenii, care au încercat s-o treacă, au fost înghițiți.
30. Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, după ce au fost ocolite șapte zile.
31. Prin credință n-a pierit curva Rahav împreună cu cei răzvrățiți, pentru că găzduise iscoadele cu bunăvoință.
32. Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea, dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Iftaie, de David, de Samuel și de proroci!
33. Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe,
34. au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe.

35. Femeile și-au primit înapoi pe morții lor înviați; unii, ca să dobândească o înviere mai bună, n-au vrut să primească izbăvirea care li se dădea și au fost chinuiți.

36. Alții au suferit batjocuri, bătaie, lanțuri și închiisoare;

37. au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu ferăstrăul, chinuiți; au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prizoniți, munciți, –

38. ei, de care lumea nu era vrednică –, au rătăcit prin pustii, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului.

39. Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit;

40. pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi."

Întrebări

1. De ce este considerată această persoană drept un erou al credinței?

2. Ce riscuri și-a asumat?

3. Ce pași mai mărunți au condus la saltul credinței (din câte cunoașteți)?

4. Care credeți că a fost punctul critic în viața sa?

Sacrificiul creștin și săritura în credință

Nu riști, nu câștigi

(Aceasta este o ilustrare. Numai o ilustrare. Ce legătură crezi că are cu textele biblice din materialul de studiu?)

Atunci când au fost inventate, avioanele cu reacție zburau mult mai repede decât celelalte modele cu care erau obișnuiți piloții până atunci. Totuși și unele, și celelalte erau dotate cu un sistem de catapultare pentru situații de urgență. Inițial, sistemul de catapultare era destul de simplu: apăsai un buton și te rostogoleai înspre înainte, pentru ca parașuta din spatele scaunului să se poată deschide. Însă părăsirea securității conferite de scaun era mai ușor de zis decât de făcut. Una era să apeși pe buton și cu totul altceva să părăsești scaunul.

Cu ocazia unor teste, s-a observat că piloții se prindeau de scaun în timpul catapultării, ceea ce făcea imposibil ca parașuta din spatele acestuia să se deschidă. Întregul sistem de urgență era prost gândit nu din pricina aspectelor tehnice, ci din cauza incapacității piloților de a crede, în acele momente disperate, că sistemul este gândit în așa fel încât să le salveze viața. După ce au fost construite avioane mai rapide, nevoia unui sistem de catapultare avansat a devenit apăsătoare.

Ca urmare, noile avioane erau dotate cu un sistem care îl arunca pe pilot din scaun, astfel activându-se coarda parașutei. Întregul proces era realizat de aparate care îl aruncau pe pilot din avion fără să lase nimic la alegerea acestuia. În acest caz, piloții reușeau să se desprindă de scaun din simplu motiv că erau aruncați cu forța.

Așadar, piloții aveau nevoie de ceva care să-i arunce forțat din scaun. Și pentru noi, clipele în care suntem chemați să renunțăm la siguranță și să ne punem toată încrederea în Dumnezeu sunt momente mari ale credinței. Sistemul de cata-

pultare conceput de Dumnezeu nu ne va forța să părăsim scaunul. Saltul credinței necesită renunțare. Care sunt lucrurile de care ne prindem pentru siguranță? Nu uita: nu riști, nu câștigi.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

1. Duminică

Întălim părărea mea

➤ Prietenul lui Ben, Tudor, tocmai a aflat că părinții lui se despart. Tudor nu vrea să mai meargă la biserică. Nici părinții lui nu mai vor. Lui Ben îi pare rău de situația aceasta și nu știe ce să-i spună lui Tudor. Ei au mai vorbit despre Dumnezeu de câteva ori, dar întotdeauna i s-a părut puțin cam ciudată situația.

Ben dorește să-l încurajeze pe prietenul lui și, poate, să se roage împreună cu el, dar are emoții. Niciodată nu s-au mai rugat împreună, iar Ben simte că, în ultima vreme, Tudor are nevoie de mai mult decât de cuvintele: „Îmi pare rău” sau „Ce păcat!”. Ben se hotărăște să-L lase pe Dumnezeu să-i ofere ocazia de a se ruga împreună cu Tudor în această săptămână.

Ocazia se ivește pe drum, când se întorc amândoi de la școală, iar Tudor spune:

– Aș fi vrut ca părinții mei să se înțeleagă, pur și simplu, ca alți părinți. Am senzația că lui Dumnezeu nu Îi pasă de familia mea.

Ben simte că aceasta este o ocazie de a vorbi cu Tudor despre convingerea lui cu privire la rugăciune.

Ce crezi că ar trebui să-i spună? Tu ce i-ai spune? Pentru ce te-ai ruga împreună cu Tudor? Cum poate fi întărită prietenia lor prin aceasta?

Cum ar putea fi pusă în dificultate? Te-ai confruntat vreodată cu astfel de momente?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său?

După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

➤ „Entuziasmul nu este nici mai mult, nici mai puțin decât credința în acțiune.” – Henry Chester

➤ „Oamenii de știință au fost etichetați drept mari eretici de către biserică, însă ei erau, cu adevărat, oameni religioși, datorită credinței lor în ordinea Universului.” – Albert Einstein, fizician american de origine germană, din secolul XX

➤ „Fă un prim pas în credință. Nu ai nevoie să vezi toată scara. Fă doar un pas.” – Martin Luther King Jr., pastor american și militant pentru drepturile civile, din secolul XX

➤ „Credința este oaza din inimă care nu va fi atinsă niciodată de caravana gândirii.” – Kahlil Gibran, autor libanez din secolul XX

➤ „Singura limită a realizării noastre de mâine o constituie îndoielile noastre de azi. Să mergem înainte cu o credință puternică și activă.” – Franklin D. Roosevelt, (1882-1945), al treizeci și doilea președinte al Statelor Unite

Notează propriul citat

Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Unii dintre eroii Bibliei aveau și ei proprii eroi. Este posibil ca Petru să-l fi admirat pe David, iar Pavel, pe Avraam. Acești oameni obișnuiți aveau momente mari de credință, în care riscu-

rile asumate păreau ceva necugetat. Și noi ne gândim, uneori, că a avea credință înseamnă a fi în stare să faci un sacrificiu mare, asemenea lui Daniel, care a fost aruncat în groapa cu lei, asemenea lui Moise, care a trecut prin Marea Roșie, sau asemenea lui Ilie pe muntele Carmel. Acestea pot fi etichetate drept momente ale credinței pentru bancnota de o sută. Însă poate fi descurajator când vezi că în viața ta nu există asemenea momente mărețe.

Dacă vei studia cu atenție viața eroilor credinței, vei descoperi mai mult decât acel sacrificiu important și bine cunoscut. În realitate, marile lor momente sunt clădite din momente mai mici. Poate că Dumnezeu vrea să ducem bancnota de o sută de lei la bancă și să o schimbăm în două mii de monede de câte 5 bani. Nu este greu să faci zilnic un pas de credință cât pentru 5 bani. Roagă-te împreună cu cineva aflat în strâmtoare. Cere-ți scuze față de o persoană căreia i-ai greșit mai demult. Vizitează un vecin de stradă și povestește-i despre un lucru pe care l-a făcut Dumnezeu pentru tine. Renunță la ceva ce îți dorești mult pentru a ajuta pe cineva care are o problemă mai serioasă. Riscă numai câte 5 bani odată. Apoi, când vin momentele cele mari, reacția ta de credință va fi la fel de curajoasă.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ 2 Cronici 20,20

„A doua zi, au pornit dis-de-dimineată spre pustia Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a venit și a zis: ‘Ascultați-mă, Iuda și locuitorii Ierusalimului! Încredeți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, și veți fi întăriți; încredeți-vă în prorocii Lui și veți izbuti.’”

➤ Matei 8,5-10

„Pe când intra Isus în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, care-L ruga și-L zicea: ‘Doamne, robul meu zace în casă slăbănog și se chinuie cumplit’. Isus i-a zis: ‘Am să vin și să-l tămăduiesc’. ‘Doamne’, a răspuns sutașul, ‘nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu; ci zi numai un cuvânt și robul meu va fi tămăduit. Căci și eu sunt om sub stăpânire; am sub mine ostași și zic unuia: «Du-te!» și se duce; altuia: «Vino!» și vine; și robului meu: «Fă cutare lucru!»

și-l face'. Când a auzit Isus aceste vorbe, S-a mirat și a zis celor ce veneau după El: 'Adevărat vă spun că nici în Israel n-am găsit o credință așa de mare'."

➤ **Matei 9,1,2**

"Isus S-a suit într-o corabie, a trecut marea și a venit în cetatea Sa. Și iată că l-au adus un slăbănog care zăcea într-un pat. Isus le-a văzut credința și a zis slăbănogului: 'Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!'"

➤ **Matei 9,20-22**

"Și iată: o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge, a venit pe dinapoi și s-a atins de poala hainei Lui. Căci își zicea ea: 'Numai să mă pot atinge de haina Lui și mă voi tămădui'. Isus S-a întors, a văzut-o și i-a zis: 'Îndrăznește, fiică! Credința ta te-a tămăduit'. Și s-a tămăduit femeia chiar în ceasul acela."

➤ **Evrei 12,1-3**

"Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul, care ne înfășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-l era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. Uitați-vă cu luare-aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre."

➤ **Evrei 11,1,2**

"Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd. Pentru că prin aceasta cei din vechime au căpătat o bună mărturie."

➤ (Mai mult: Marcu 11,22.23)

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Te-ai întrebat vreodată dacă ai suficientă credință? Te-ai rugat vreodată pentru mai multă credință? Ce așteptări ai avut? Să simți

mai multă încredere? Să simți căldură în inimă? Să primești un curaj supranatural pentru un salt în credință?

Uneori, când cer mai multă credință, oamenii pierd din vedere ce înseamnă aceasta. A crede înseamnă a face tot ce dorește Dumnezeu de la tine fără să te poți bizui pe dovezi fizice care să îți explice de ce. Îți amintești de tatăl care l-a rugat pe Isus să alunge demonul din fiul său? „Dacă poți face ceva, fie-Ți milă de noi și ajută-ne.” „Dacă poți?” l-a întrebat Isus. „Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede”. „Îndată tatăl copilului a strigat cu lacrimi: 'Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!'" (Evrei 9,22-24)

Omul acela simte că, poate, nu are suficientă credință. Însă face exact ceea ce trebuie: își aduce fiul la Isus. Marele moment al credinței sale este acela în care recunoaște că nu poate face multe, însă Dumnezeu poate. Uneori, ne dorim mai multă credință, când am avea nevoie să ne exersăm credința mărunta cât un grăunte de muștar. Dumnezeu nu le încredințează oamenilor calupuri de credință. El le cere să exercite atât cât au. Atunci când avem lupte de dus, același Isus răbdător, care l-a ajutat pe tatăl acesta, ne va ajuta și pe noi. Dumnezeu va face multe lucruri pentru noi. Însă El nu va crede în locul nostru. Acesta este exercițiul nostru ca temă pentru acasă, pentru care Duhul Sfânt ne oferă ajutor.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Alege dintre eroii credinței (capitolul 11 din Evrei) trei oameni pe care îi admiri și notează-le numele în prima coloană. În a doua coloană, notează numele unor persoane pe care le cunoști astăzi și care îți amintesc de eroii credinței, precum și motivul pentru care le-ai ales. În a treia coloană, scrie ce ai putea face în această săptămână pentru a-ți exersa credința. (Fii cât mai concret.)

<i>Eroi ai credinței</i> (Evrei 11)	<i>Eroi de astăzi</i>	<i>Credința mea</i> (pentru săptămâna următoare)
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

Creștinul și banii

Totul se reduce la bani

1 Pregătire

A. Sursa

Matei 6,24

„Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona (banilor, NIV).”

Hagai 2,8

„Al Meu este argintul și al Meu este aurul, zice Domnul oștirilor.”

Eclesiastul 5,10

„Cine iubește argintul nu se satură niciodată de argint, și cine iubește bogăția multă nu trage folos din ea. Și aceasta este o deșertăciune.”

Proverbe 3,9

„Cinstește pe Domnul cu averile tale și cu cele dintâi roade din tot venitul tău.”

(Vezi pasaje suplimentare din materialul de studiu pentru elevi.)

B. Ce trebuie să se spună despre subiectul „Creștinul și banii”

Știați că, în Statele Unite, copiii dețin controlul a peste o sută de miliarde de dolari din puterea de cumpărare? Totuși 60% dintre cei care intră în adolescență nu știu care este deosebirea între bani lichizi, cecuri și cărți de credit. Adulții au obligația de a-i învăța pe tineri cum să gestioneze banii. Managementul creștin al banilor presupune mai mult decât a trăi fără datorii. El se bazează pe concepția că suntem ființe create și tot ce suntem și avem provine de la Dumnezeu.

Prin urmare, este esențial ca și copiii, încă de mici, să înțeleagă faptul că nu este rău să fii bogat, dar că nu este tragic nici să nu ai bogății. Ceea ce contează este atitudinea față de bani, indiferent că aceștia ne stau sau nu la dispoziție.

C. Încotro ne îndreptăm cu subiectul „Creștinul și banii”

Ca urmare a acestei lecții, am dori ca elevii:

1. Să învețe că toate bunurile lor, inclusiv banii, sunt de la Dumnezeu și îi aparțin.
2. Să își analizeze atitudinea față de bani.
3. Să deprindă tehnici de gestionare a banilor.

D. Materiale necesare

Introducere

Activitatea A: Coli de hârtie, pixuri.

Activitatea B: Tabla de scris sau o coală mare de hârtie.

Conexiuni

Biblie, materialul de studiu pentru elevi.

Aplicație

Exemplare ale materialului de la pagina 82, creioane.

2 O punte de legătură

A. Ce știm deja

Pe parcursul celor zece minute în care se adună elevii:

- 1) Întrebați-i ce verset au ales să învețe de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Dați-le ocazia de a spune textul din memorie.

- 2) Oferiți-le ocazia de a se autocita, folosind ce au scris la secțiunea pentru luni a lecției. Întrebați-i care sunt pasajele care nu reflectă viața creștinului. Totuși citatele de această natură nu apar în fiecare lecție.
- 3) Recapitulați răspunsurile pe care le-au dat la scenariul propus la secțiunea pentru duminică a lecției. Discutați asupra unor răspunsuri cât mai variate, încheind cu gânduri de la secțiunea „Ce trebuie să se spună despre...”, din studiul trecut pentru instructori. Dacă aveți un colectiv mare, invitați niște adulți care să parcurgă această secțiune în grupe mai mici de elevi.

B. Alte elemente ale Școlii de Sabat

- Cântare.
- Momentul veștilor misionare.
- Raportul Școlii de Sabat.

3

Introducere

Notă: Construiți-vă propriul program, folosind opțiunile din categoriile următoare: Introducere, Conexiuni, Aplicație și Încheiere. Nu uitați că elevii au nevoie de interacțiune (să participe activ și în raport unii cu alții) și de studierea Cuvântului lui Dumnezeu. La un moment dat, faceți trimitere la materialul din broșura lor.

A. Activitate introductivă

Pe locuri

Împărțiți coli albe de hârtie – câte una pentru fiecare elev.

Fiți gata

Spuneți: **Gândiți-vă la o persoană pe care o admirați și o respectați. Poate fi cineva pe care îl cunoaște în mod personal, o celebritate sau un personaj dintr-o carte sau dintr-un film.**

Start

Spuneți: **Notați numele persoanei pe foaie. Sub nume, enumerați ce apreciați mai mult la această persoană. Acordați-le cinci minute pentru întocmirea listei. Spuneți: Acum parcurgeți lista și notați cu „a” punctele care constituie:**

1. realizări de prim rang (lucruri pe care le-a obținut: serviciu, renume, bani etc.);
 2. daruri (lucrurile cu care l-a înzestrat Dumnezeu: înfățișare plăcută, inteligență etc.);
 3. capacități (lucruri pe care le-au deprins: să organizeze, să construiască, să inventeze etc.).
- Apoi, notați „A” lângă lucrurile care descriu atitudinea pozitivă a persoanei: dispoziția de a ajuta, bunătatea, generozitatea, optimismul etc.
- Notă:** Cele mai multe puncte de pe listă vor fi din categoria „a”. Puține vor fi din categoria atitudinilor. Spuneți: **Când li se cere să facă exercițiul acesta, adulții notează pe listă mai mult calități care țin de atitudine.**

Concluzie

Întrebați: **De ce credeți că adulții urmăresc mai mult atitudinea, iar copiii se uită la ceea ce are omul?** (Ceea ce considerăm a fi important se schimbă odată cu înaintarea în vârstă, atât în vârsta spirituală, cât și în cea fizică. Este important să vă amintiți de acest lucru atunci când primiți sfaturi de la adulți!) **Ce este atitudinea?** (Un sentiment care se exteriorizează prin fapte.) **Cum se exprimă atitudinea?** (În principal, prin limbajul trupului și prin comportament.) **Ce presupune o atitudine asupra finanțelor?** (Ce faci cu banii pe care îi ai. Cum descriu oamenii relația ta cu banii: ești zgârcit, maniac în cumpărături, lacom etc.) Spuneți: **Isus a subliniat că banii în sine nu sunt răi. Este nevoie să fim atenți la atitudinea pe care o avem față de ei.** Invitați un voluntar să citească 1 Timotei 6,10. („Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.”)

B. Activitate introductivă

Pe locuri

Notați pe o coală mare de hârtie sau pe tabla de scris:

- Doar necesități, nu lux.
- Numai ce îmi pot permite.
- Nimic peste 30 lei.
- Doar ce este mai bun.

- Egal cu ce aștept de la această persoană.
- Ceea ce consider că este corect, indiferent de cost.

Fiti gata

Împărțiți clasa în grupe de maximum cinci elevi. Spuneți: **Imaginați-vă că îi ajutați pe părinți să cumpere daruri pentru o ocazie de sărbătoare. Aveți acces la bugetul familiei, la conturile de economii și la cartea de credit. Pe care dintre criteriile notate pe tablă v-ați baza alegerea darurilor? În grupe, discutați situația și stabiliți motivele alegerii voastre.** Apoi, grupele să prezinte ce au lucrat.

Start

Întrebați: **Care a fost principalul aspect pe care l-ați luat în considerare?** (Banii și relațiile; pentru persoana pe care o îndrăgești, dorești să cumperi ce este mai bun.) Spuneți: **Cineva** (Alexis de Tocqueville) **a spus: „Dragostea de avere se află la baza faptelor tuturor americanilor”. Când credeți că a fost făcută această afirmație – în jurul cărui an? (1830!)** Întrebați: **Vă surprinde acest lucru?** Spuneți: **Banii au constituit o preocupare dintotdeauna – peste tot, nu doar în America. Din nefericire, multe lucruri din lume au început să se măsoare în bani. Dați nume de lucruri care sunt măsurate prin bani.** (Faimă, educație, casă, influență, autoritate, respect etc.)

Concluzie

Invitați pe cineva să citească Iacov 5,1-6. Întrebați: **Cum vă simțiți când citiți acest pasaj? Ce vă determină să doriți să faceți? De ce este pornit Iacov împotriva oamenilor bogați? Credeți că Iacov condamnă bogăția sau abuzul în starea de bogăție? Cum poate cineva să evite acest fel de abuz? Conform lui Iacov, care ar trebui să fie rolul atitudinii și al priorităților în privința banilor?**

C. Ilustrație introductivă

În propriile cuvinte, relatați următoarea povestire:

În folclorul indian, se vorbește despre un bărbier. Nu era un bărbier oarecare – el era însuși bărbierul împăratului. În fiecare săptămână, se

ducea de la căsuța lui la palat, pentru a-i aranja părul împăratului. Era un bărbier cinstit. Lucra numai pentru împărat. În fiecare săptămână, prima o răsplată generoasă din partea acestuia.

Într-o zi, întorcându-se acasă de la palat, bărbierul a auzit un glas care îl întreba: „Nu ai vrea multe, multe urcioare cu aur?” A încercat să ignore ceea ce credea că este doar imaginația lui. Totuși, din ce în ce mai insistent, glasul îl întreba: „Nu ai vrea multe, multe urcioare cu aur?” În cele din urmă, bărbierul nu a mai rezistat. Vedenii cu tot ce și-ar fi putut cumpăra i-au început gândirea și el a strigat pentru glasul misterios: „Da! Da! Vreau multe, multe urcioare cu aur!”

Entuziasmat, bărbierul a alergat spre casă. Acolo îl așteptau șapte vase înalte. Primul era plin cu aur, la fel și al doilea, al treilea, al patrulea, al cincilea, al șaselea..., dar nu și al șaptelea. Ultimul vas era gol! „O, dacă n-aș fi alergat pe drum!” se vaită bărbierul. „Trebuia să las mai mult timp, pentru ca toate vasele să fie umplute. Am alergat de nerăbdare și acum am un vas gol. Trebuie să fac în așa fel încât să fie umplut și acesta.”

Atunci, bărbierul a început să accepte și alți clienți. Lucra de zor toată ziua, însă vasul nu se umplea. I-a cerut chiar împăratului o mărire de salariu, iar acesta, generos, i-a acordat-o. Însă vasul tot nu se umplea. După câteva luni, el a mai cerut o mărire de salariu. De data aceasta, împăratul i-a spus:

– Ce mai faci? Încă încerci să umpli și al șaptelea vas?

Surprins că împăratul îi știa problema, dar ușurat că nu mai era necesar să păstreze secretul, el i-a povestit acestuia despre zilele sale lungi și despre nopțile nedormite.

– Lăcomia ți-a vorbit în ziua aceea, i-a spus împăratul. Nu ți-am dat eu mereu tot ce aveai nevoie? Nu îți mai trebuie altcineva dacă mă ai pe mine. Acum, du-te și confruntă-te cu fiara aceasta. Dă-i înapoi vasele cu aur și îți vei recăpăta traiul dinainte.

Concluzie

Întrebați: **Ce atitudini prezentate în povestire l-au corupt pe bărbier?** (Lăcomia, egoismul, tănuirea, lipsa de fidelitate etc.) Spuneți: **Tot ce a dus la înrăutățirea situației bărbierului a fost atitudinea sa. Nu era nimic rău în vasele cu aur.**

Relația bărbierului cu banii era nepotrivită. Imaginați-vă cum s-ar fi sfârșit povestirea, dacă bărbierul s-ar fi mulțumit cu cele șase vase cu aur, concentrându-și atenția pe binecuvântările aduse de acestea lui, familiei și vecinilor săi și slujirii împăratului. Ce viață îndestulătoare ar fi avut ca om bogat și drept! Chiar și azi, există milionari care trăiesc confortabil, fericiți și în armonie cu Dumnezeu. Nu există o regulă care să spună că nu poți fi bogat, fericit și mântuit în același timp. Numai din pricina naturii noastre egoiste, șansele sunt împotriva acestei împliniri.

4

Conexiuni

A. Conexiunea cu Împărăția

Întrebați: **Aveți idee câte texte despre bani există în Biblie?** (Peste o mie.) Spuneți: **Asta înseamnă de două ori mai multe decât cele cinci sute de texte despre rugăciune și decât cele mai puțin de cinci sute, despre credință. Șaisprezece dintre cele treizeci și opt de parabole vorbesc despre bani. În Matei, Marcu, Luca și Ioan, unul la fiecare zece versete este despre bani!**

Întrebați: **De ce credeți că Isus a vorbit atât de mult despre bani și despre atitudinea noastră cu privire la ei?** (Din două motive: Modul în care administrăm banii afectează relația noastră cu Dumnezeu – și nu putem sluji decât unui stăpân.)

Spuneți: **Misiunea lui Isus a fost aceea de a veni pe pământ și a ne mântui. Prin urmare, a fost nevoie să sublinieze care sunt lucrurile care Îl împiedică să facă acest lucru pentru noi. DRAGOSTEA DE BANI era în fruntea listei. Isus știe că viața noastră gravitează în jurul banilor – să-i câștigăm, să-i cheltuim, să-i economisim, să-i dăruim, să ne gândim la ei! El știe că tot ce răpește prea mult din timpul nostru intră în concurență cu El. Isus este interesat de atitudinea noastră față de bani.**

B. Conexiunea cu ilustrația lecției

Din timp, invitați pe cineva să citească sau să relateze povestirea de la secțiunea pentru Sabat a lecției, din materialul pentru elevi.

Prezentați următoarele în propriile cuvinte: Iată câteva citate ale unor oameni bogați din toată lumea:

- „Am făcut multe milioane, dar ele nu mi-au adus fericirea.” – John W. Rockefeller
- „Grija pentru două miliarde de dolari este suficientă pentru a uide pe oricine. Nu este nicio plăcere în asta.” – W. H. Vanderbilt
- „Sunt cel mai nenorocit om de pe pământ.” – John Jacobs Astor
- „Eram mai fericit pe vremea când eram mecanic.” – Henry Ford
- „Milionarii zâmbesc arareori.” – Andrew Carnegie

Comparați aceste citate cu ceea ce a spus Tim Forneris (ilustrația din materialul pentru elevi) când lumea a crezut că este nebun pentru că renunță la ceva ce valorează milioane de dolari:

- „Viața înseamnă mai mult decât bani... Unele posesiuni sunt de neprețuit.”

C. Conexiunea cu viața

Prezentați următoarele în propriile cuvinte:

Spună cine ce-o vrea, toți avem nevoie de bani. O viață normală pe pământ necesită bani. Din nefericire, aceiași bani necesari vieții pot stoarce spiritualitatea din noi, dacă nu ne controlăm atitudinea față de ei. De aceea aveți și voi nevoie să vă dezvoltați încă de pe acum atitudinea și îndemânarea, pentru ca banii să nu vă înrobească.

Cum se face asta? Păi, este foarte simplu. Mai întâi, gândiți-vă că totul îi aparține lui Dumnezeu. Deci nu sunt banii voștri, sau televizorul vostru, sau casa voastră. Toate sunt ale lui Dumnezeu. Apoi, predați-l lui Dumnezeu controlul asupra vieții voastre. Dăruți-l totul Lui. Cereți-l sfatul. Cercetați dacă în Cuvântul Său găsiți aprobare pentru planurile voastre. Și, în cele din urmă, dedicați-l totul – inclusiv pe voi înșivă – lui Dumnezeu.

O ultimă ilustrație: Se povestește că, în secolul XII, niște bărbați au plecat de acasă într-un război sfânt pentru Dumnezeu și pentru țara lor. Fiind evlavioși, au fost „botezați” înainte de a pași pe câmpul de luptă. Pe când intrau în apă,

mulți dintre ei și-au ținut sabia deasupra capului, pentru a arăta că Isus nu deținea controlul asupra acestora. Ei au simțit că acest act le asigura libertatea de a-și folosi săbiile după bunul plac. Uneori, ne purtăm și noi la fel cu banii sau cu alte lucruri pe care le considerăm importante. Suntem dispuși să îi dedicăm aproape totul – chiar și viața – lui Dumnezeu, cu excepția unor lucruri speciale.

5 Aplicație

A. Activitate aplicativă

Invitați-i pe elevi să completeze exercițiul de la pagina 82.

Concluzie

Cereți-le elevilor să spună ce schimbări s-ar produce în viața lor de acasă, dacă ar pune în practică unele dintre aceste idei de economisire.

B. Întrebări aplicative

1. Care sunt câteva dintre drepturile voastre asupra banilor de care dispuneți? Care sunt unele dintre responsabilități?
2. Dacă ați primi câte 25 lei pentru fiecare faptă bună pe care i-ați făcut-o cuiva săptămâna trecută și dacă ar trebui să plătiți tot atât pentru fiecare faptă bună pe care altcineva a făcut-o față de voi, ați ieși în câștig sau în pierdere?
3. În ce privințe credeți că dorește Dumnezeu să deveniți mai generoși cu banii, cu timpul și cu energia voastră?
4. Imaginați-vă că Isus ar locui și astăzi pe pământ. Descrieți cum ar arăta viața Sa – serviciul, casa, mașina etc.

6 Încheiere

Rezumat

În propriile cuvinte, concluzionați cu următoarele idei:

A înțelege și a învăța cum să practici o gestionare biblică a banilor nu este ceva ce puteți învăța într-o singură lecție la Școala de Sabat. Dacă vă interesează acest subiect, cereți-i pastorului sau părinților să vă procure un material ajutător.

Primul pas pe care îl puteți face este cu voi înșivă. Citiți ce spune Biblia despre relația cu Dumnezeu și cu banii, pentru a vă contura o atitudine față de resursele pecuniare. Atitudinea determină alegerile pe care le faceți. În orice situație, acordați-I întâietate lui Dumnezeu și folosiți banii – și celelalte resurse –, cu gândul că totul provine de la El și Îi aparține.

- C** Cunoaște principiile biblice cu privire la bani.
- R** Recunoaște că Dumnezeu este sursa oricărui bun.
- E** Elaborează o listă cu tot ce deții, cu toate lucrurile pe care le consideri de valoare.
- D** Dăruiește-I totul lui Dumnezeu.
- E** Exersează încrederea și testează făgăduința că Dumnezeu va avea grijă de tine.

Pentru Lecția 9

Acest material este necesar pentru secțiunea *Aplicație*.

Idei de economisire

Atunci când încerci să strângi un fond și să realizezi ceva cu niște bani, gândește-te pe termen lung. Gândește-te care sunt avantajele urmării planului pe care ți-l faci pentru un timp mai lung. Știai că te costă cu 80% mai mult să mănânci într-un fast-food „cu prețuri rezonabile”, decât să mănânci ceva pregătit acasă? De exemplu, poate că nu ți se pare mult să cheltuiești 7,5 lei pentru pauza de masă. Dar,

dacă mănânci la cantină de acești bani, cinci zile pe săptămână, ajungi să cheltuiești 1.950 lei într-un an! Probabil că te-ar costa pe sfert dacă ți-ai pregăti mâncarea acasă.

Cu gândul avantajului pe termen lung, caută soluții și discută despre ele cu părinții. Poate că, împreună, puteți lua niște hotărâri financiare pozitive. Lista de mai jos a fost începută, pentru a te ajuta.

1. Evită lucrurile „de marcă” și cumpără de la reduceri din sezonul trecut.
2. Fă mai mult sport (de exemplu, joacă baschet) și evită cinemaul.
3. Renunță la abonamentele pentru reviste care nu-ți folosesc prea mult.
4. Cumpără obiecte electronice cu utilități care chiar îți folosesc, nu dintre cele mai sofisticate.
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____
12. _____
13. _____
14. _____
15. _____

Creștinul și banii

Totul ține de bani

(Aceasta este o ilustrare. Numai o ilustrare. Ce legătură crezi că are cu textele biblice din materialul de studiu?)

Tim Forneris. El este tipul acela norocos, despre care mulți cred că i s-a demonstrat prostia. Norocos pentru că a prins mingea în a șaizeci și doua lovitură a lui Mark MacGwire, exact în momentul înscrierii unui record, mingea fiind estimată la un milion de dolari. (Pentru cea de-a șaptesprezecea lovitură, mingea respectivă s-a vândut mai târziu pentru trei milioane de dolari.) Prostie întruchipată, pentru că, în loc să o păstreze, Tim i-a înapoiat mingea lui McGwire.

Recunoscându-i „gestul onorabil”, revista *Time* l-a folosit pe Forneris ca un exemplu negativ de gestionare a banilor („Personal Time: Your Money”, *Time*, 8 februarie 1999). Conform standardelor lumii, el s-a purtat impulsiv și necugetat. La urma urmei, ar fi avut dreptul de a păstra mingea. Și cui nu i-ar folosi un milion de dolari?

Răspunsul lui Forner la acest articol a inclus următoarea declarație: „Viața înseamnă mai mult decât bani... Unele posesii sunt de neprețuit” („Letter”, *Time*, 22 martie 1999).

Banii reprezintă o unitate de măsură în lumea noastră: cât avem determină cine suntem. Totul ține de bani! Oare?

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤

1. Duminică

Întrebare

➤ Ai auzit vreodată pe cineva spunând: „Banii nu înseamnă totul”? Reacția ta se aseamănă probabil cu a celorlalți (care o recunosc):

„Ei na! Bineînțeles că sunt totul”. Gândește-te la multe ocazii în care le-ai cerut ceva părinților, iar ei ți-au răspuns: „Nu ne permitem acum”. Ți-ai dorit vreodată să ai suficienți bani pentru a obține ce aveai nevoie, ce visai sau ce ți-ar fi adus bucurie?

➤ Banii nu sunt ceva rău. Dragostea de bani este rea. Care este deosebirea? Care este punctul în care banii depășesc linia de demarcație dintre binecuvântare și blestem? Care crezi că este legătură dintre bani și fericire? Le poți avea pe amândouă? Sau ai de ales ori una, ori alta?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

➤ „Măsoară-ți averea nu în lucrurile pe care le ai, ci în lucrurile pentru care nu ai accepta bani.” – Necunoscut

➤ „Există două feluri în care creștinul își poate considera banii: 'Cât din bani să folosesc pentru Dumnezeu?' și 'Cât din banii lui Dumnezeu să folosesc pentru mine?'” – W. Graham Scroggie, autor britanic și cercetător al Bibliei, din secolul XX

➤ „Adevărata măsură a averii noastre este cât am valora noi dacă am pierde toți banii.” – J. H. Jowett, pastor și autor englez din secolul XX

➤ „Dumnezeu a împărțit palma în degete, ca să poată curge printre ele banii.” – Martin Luther, lider german al Reformei, secolul XVI

- „Atunci când Îi oferim lui Dumnezeu, noi doar ne retragem mâna de pe ceea ce Îi aparține.” – Croft M. Pentz, pastor și autor american contemporan
- „Banii se aseamănă cu gunoiul de grajd: sunt fără valoare dacă nu-i împrăștii.” – Corey Granville, în „Bull”, 2000
- „Oamenii care au bani nu au nevoie de oameni.” – Alex P. Keaton, în „Family Ties”, 1982
- „Pe câine îl dreszi cu mâncare. Pe om îl cumperi cu bani.” – Hajime Saitoh, în „Rurouni Kenshin”, 2000

**Notează propriul citat
Ce spun eu...**

- _____
- _____
- _____

3. Marți

Ce importantă are pentru mine?

- Modul în care îți gestionezi banii reflectă relația ta cu Dumnezeu. Probabil că acum nu ți se pare mare lucru, pentru că nici nu ai cine știe ce numai al tău. Și, în plus, nici nu ai un serviciu sau facturi de plătit, nu-i așa? Atunci de ce să înveți despre bani? Motivul este foarte simplu: dacă începi din timp, vei avea un avantaj în confruntarea cu o problemă care le dă de furcă adulților: gestionarea banilor le afectează relația cu Isus.

Așadar, acordă-i și acestei lecții o șansă. Dacă nu din alt motiv, măcar păstrează-ți mintea deschisă și încearcă exercițiul de vineri timp de șase luni, înainte de a trage concluzia că subiectul acesta este total irelevant. De acord?

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

- **1 Cronici 29,11**
„Ale Tale sunt, Doamne, mărirea, puterea și măreția, veșnicia și slava, căci tot ce este în cer și pe pământ este al Tău; a Ta este domnia, căci Tu Te înalți ca un stăpân, mai presus de orice!

➤ **Deuteronom 10,14**

„Iată, ale Domnului, Dumnezeului tău, sunt cerurile și cerurile cerurilor, pământul și tot ce cuprinde el.”

➤ **2 Corinteni 8,12**

„Pentru că, dacă este bunăvoință, darul este primit, avându-se în vedere ce are cineva, nu ce nu are.”

➤ **Proverbe 28,27**

„Cine dă săracului nu duce lipsă, dar cine închide ochii este încărcat cu blesteme.”

➤ **Romani 12,6-8**

„Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat: cine are darul prorociei, să-l întrebuințeze după măsura credinței lui. Cine este chemat la o slujbă, să se țină de slujba lui. Cine învață pe alții, să se țină de învățătură. Cine îmbărbătează pe alții, să se țină de îmbărbătare. Cine dă, să dea cu inimă largă.”

➤ **Eclesiastul 5,19**

„Dar, dacă a dat Dumnezeu cuiva avere și bogății și i-a îngăduit să mănânce din ele, să-și ia partea lui din ele și să se bucure în mijlocul muncii lui, acesta este un dar de la Dumnezeu.”

➤ **1 Cronici 29,12**

„De la Tine vin bogăția și slava, Tu stăpânești peste tot, în mâna Ta sunt tăria și puterea, și mâna Ta poate să mărească și să întărească toate lucrurile.”

➤ **Filipeni 4,19**

„Și Dumnezeul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos.”

➤ **Luca 16,11**

„Deci, dacă n-ați fost credincioși în bogățiile nedrepte, cine vă va încredința adevăratele bogății?”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

- A trăi în Împărăția lui Dumnezeu înseamnă a trăi în prezența Lui (vezi Evrei 4,13). Te motivează aceasta să-ți schimbi modul de a acționa

și de a-ți cheltui banii? Când înțelegi că Dumnezeu este stăpân peste toate, atunci și hotărârile legate de cheltuirea banilor devin decizii spirituale. Nu vei mai urmări ce pot face banii pentru tine. În schimb, vei percepe banii ca pe o binecuvântare din care poți oferi și tu pentru ceilalți, pentru biserica lui Dumnezeu și pentru tine însuși.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Așadar, săptămâna aceasta ai învățat despre bani. Poate te gândești că ar fi momentul să trecem la partea aplicativă. Însă tu ești doar un puști și nu ai o slujbă sau venituri. Cel mai bun loc de unde să începi este sursa banilor: aceas-ta fiind, probabil, la părinții, bunicii, unchii tăi etc. Acum gândește-te la banii pe care îi primești și fă-ți un plan pentru a găsi o modalitate de a fi responsabil încă de pe acum, astfel încât să nu ajungi mai târziu să ai probleme cu cărțile de credit sau cu datoriile.

Poți vorbi despre următorul exemplu de plan cu cel care este sursa ta de bani. Folosește planul Sarei așa cum este sau modifică-l, pentru a se potrivi mai bine cu situația ta. Oricum, hotărăște-te să te ții de el.

Planul financiar al Sarei

Sara are 12 ani, iar donatorul ei îi oferă săptămânal o sumă egală cu vârsta ei. Deci, fiindcă are 12 ani, primește 12 lei, adică 48 lei pe lună. Sara și donatorul ei au stabilit că el se va ocupa de hainele, educația și hrana ei, stabilind o limită pentru fiecare aspect.

Pentru banii de buzunar, au stabilit că aceștia vor fi folosiți după cum urmează, fiind împărțiți în plicuri speciale. Lucrul acesta o ajută pe Sara să nu „împrumute” de la o categorie pentru a supli-menta o alta. La fiecare câteva luni, donatorul ei îi depune economiile într-un cont bancar. Când plicul pentru familie se îngroașă, ea îi tratează pe cei dragi cu înghețată sau pizza! Sara a strâns bani în plicul pentru misiune timp de doi ani și acum poate ajuta o fată din Bosnia să meargă timp de un an la școală prin ADRA!

Zecime	10%
Misiune	5%
Daruri	5%
Economii	10%
Familie	20%
Daruri pentru alții	10%
Cheltuieli personale	40%

După ce tu și donatorul tău întocmiți un plan de care sunteți mulțumiți, pune-l în practică timp de șase luni. Te vei simți bine să știi că ai o ase-menea relație de „parteneriat” cu Dumnezeu, care îți oferă tot ce ai și încă ceva pe deasupra.

A vorbi cu tact

Tactica tactului

1 Pregătire

A. Sursa

Proverbe 16,24

„Cuvintele prietenoase sunt ca un fagure de miere, dulci pentru suflet și sănătoase pentru oase.”

1 Corinteni 9,22

„Am fost slab cu cei slabi, ca să câștig pe cei slabi.”

(Mai mult: 2 Samuel 12,1-14; Estera 4,9-17; 5,1-8; 7; 1 Regi 12,1-6; Ioan 4,1-26.39,42.)

„Nu tăiați prin nerăbdare nodul dificultăților, făcând astfel lucrurile fără speranță. Lăsați pe Dumnezeu să descurce, în locul vostru, firele încurcate. El este destul de înțelept să rezolve complicațiile din viața voastră. El are iscusință și tact. Noi nu putem să vedem totdeauna planurile Lui; trebuie să așteptăm cu răbdare desfășurarea lor, și nu să le stricăm și să le nimicim. El ni le va descoperi atunci când va crede de cuviință.” (*Mărturii*, vol. 5, pag. 348, în original)

„Dacă un om are tact, este harnic și plin de entuziasm, va avea succes în afacerile trecătoare și aceleași calități, consacrate lucrării lui Dumnezeu, se vor dovedi de o îndoită eficiență; căci puterea divină va fi combinată cu efortul omenesc. Cele mai bune planuri, în probleme temporare sau spirituale, se vor dovedi un eșec dacă executarea lor este încredințată unor mâini fără experiență și incapabile.”

(*Mărturii*, vol. 5, pag. 276, în original)

(Vezi pasajele suplimentare din materialul de studiu pentru elevi.)

B. Ce trebuie să se spună despre „A vorbi cu tact”

Comunicarea face parte din ceea ce suntem și, din acest motiv, modalitatea în care comunicăm este semnificativă – este mijlocul prin care relaționăm și ne deschidem față de alții. În fiecare dintre noi, există ceva care, uneori, pare ciudat în mijlocul unei relații, dar, printr-o comunicare atentă, se poate înlătura acest disconfort. Tactul nostru sau lipsa de tact determină dacă interacțiunea noastră cu o altă persoană este constructivă pentru aceasta sau distructivă.

Nu este de mirare că Biblia are multe de spus despre puterea cuvântului. Se povestește despre oameni înțelepți care au vorbit cu tact și despre oameni nesăbuiți care au dovedit lipsă de tact. Însă poate că ocazia cea mai solicitantă de a vorbi cu tact este aceea în care vorbim cu alții despre credința noastră. Și în această privință există exemple biblice.

Putem exersa o atitudine de tact, gândindu-ne la ceea ce spunem și la modul în care aceasta îi afectează pe alții. Și, dacă relaționăm mai bine cu ceilalți, devenind prieteni, putem avea o influență mai bună asupra lor, pentru Dumnezeu.

C. Încotro ne îndreptăm cu subiectul „A vorbi cu tact”

Ca urmare a acestei lecții, am dori ca elevii:

1. Să aprecieze importanța unei bune comunicări, mai ales a cuvintelor bine alese.
2. Să distingă între povestiri biblice despre tact sau despre lipsa de tact.
3. Să ia în considerare modul lor de a reacționa în situațiile practice ale vieții.

D. Materiale necesare

Introducere

Activitatea A: Bilete de hârtie, câte unul pentru fiecare elev, creioane sau pixuri, un vas.

Activitatea B: Dicționar, tabla de scris.

Conexiuni

Coli de hârtie, creioane sau pixuri, Biblii, materialul de studiu pentru elevi, tabla de scris (opțional).

2 O punte de legătură

A. Ce știm deja

Pe parcursul celor zece minute în care se adună elevii:

- 1) Întrebați-i ce verset au ales să învețe de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Dați-le ocazia de a spune textul din memorie.
- 2) Oferiți-le ocazia de a se autocita, folosind ce au scris la secțiunea pentru luni a lecției. Întrebați-i care sunt pasajele care nu reflectă viața creștinului. Totuși citatele de această natură nu apar în fiecare lecție.
- 3) Recapitulați răspunsurile pe care le-au dat la scenariul propus la secțiunea pentru duminică a lecției. Discutați asupra unor răspunsuri cât mai variate, încheind cu gânduri de la secțiunea „Ce trebuie să se spună despre...”, din studiul trecut pentru instructori.

Dacă aveți un colectiv mare, invitați niște adulți care să parcurgă această secțiune în grupe mai mici de elevi.

B. Alte elemente ale Școlii de Sabat

- Cântare.
- Momentul veștilor misionare.
- Raportul Școlii de Sabat.

3 Introducere

Notă: Construiți-vă propriul program, folosind opțiunile din categoriile următoare: Introducere, Conexiuni, Aplicație și Încheiere. Nu uitați că elevii au nevoie de interacțiune (să participe activ și în raport unii cu alții) și de studierea Cuvântului lui Dumnezeu. La un moment dat, faceți trimitere la materialul din broșura lor.

A. Activitate introductivă

Pe locuri

Biblia spune: „Cuvintele prietenoase sunt ca un fagure de miere, dulci pentru suflet și sănătoase pentru oase” (Proverbe 16,24). Este ușor să-i spunem ceva drăguț cuiva, pentru a-i înveseli ziua, dar cât de des o facem? Această activitate are scopul de a-i face pe elevi să recunoască ocaziile care le stau la dispoziție și cât de ușor este să încurajeze pe cineva, simțindu-se ei înșiși mai bine după aceea.

Fiți gata

Pe măsură ce elevii intră în clasă, cereți-i fiecăruia să-și scrie numele pe o parte a unui bilet, apoi să-l pună în vas. Întrebați-i dacă ar fi dispuși să înveselească pe cineva în cazul în care li s-ar ivi ocazia. Dacă primiți un răspuns pozitiv, spuneți-le că e cazul să-și ia rolul în serios, fiindcă le veți oferi ocazia.

Start

Cereți-le elevilor să extragă la întâmplare un bilet din vas. Dacă este propriul nume, să îl pună înapoi în vas și să mai încerce. Spuneți-le să noteze pe partea albă a biletului ceva drăguț despre persoana cu numele respectiv. Poate fi un compliment despre ce știe să facă bine, o trăsătură de caracter sau chiar ceva despre hainele sale. Dacă aveți o grupă mică, pot fi mai multe persoane care să complimenteze sau să încurajeze pe fiecare. După aceea, strângeți biletele și înapoiati-le celor cu numele respective. În felul acesta, fiecare elev ar trebui să primească un mesaj pozitiv.

Concluzie

Întrebați: **Cât de importante sunt cuvintele într-o prietenie?** (Cuvintele bine alese pot fi

deosebit de încurajatoare.) **Cum v-ați simțit citind un mesaj frumos despre voi?** (Bine.) **Cât de ușor sau de greu este să faci un compliment?** (Depinde de cât de bine o cunoști pe acea persoană, însă nu ar trebui să fie prea greu.) **Credeți că rostim suficient de des cuvinte de încurajare?** (Am putea să o facem mai des.)

B. Activitate introductivă

Pe locuri

Această activitate îi va familiariza pe elevi cu posibilitatea de a-și folosi tactul în viața de zi cu zi și le va testa înțelegerea pe care o au asupra cuvântului însuși.

Fiți gata

Consultați unul sau două dicționare pentru o definiție a cuvântului „tact”. Pregătiți tabla.

Start

Cereți-le elevilor să explice ce înțeleg ei prin „tact”. Primiți întâi mai multe răspunsuri, apoi citiți definiția dicționarului și comparați. Întrebați: **Ce sugerează cuvântul: ceva pozitiv sau negativ?** După răspunsuri, cereți-le elevilor să enumere locuri de muncă în care, în mod curent, este nevoie de tact. După fiecare sugestie, elevii să prezinte o situație în care un astfel de angajat ar avea nevoie de tact. Probabil că printre primele sugestii se va număra un post de tip relații cu clienții. Încurajați-i pe elevi să se gândească mai departe, la orice serviciu care implică relații interumane, fie între angajați, fie între angajat și client sau pacient.

Concluzie

Întrebați: **Credeți că ați fi capabili să ocupați un loc de muncă unde este necesar foarte mult tact?** (Răspunsurile sunt individuale.) **Tactul se aplică doar la lucru sau la situații de la locul de muncă?** (Nu, este relevant pentru toate relațiile noastre: oricând avem de a face cu oamenii.) **Atunci cum ați putea defini mai simplu tactul?** (Primiți răspunsuri variate.)

C. Ilustrație introductivă

În propriile cuvinte, relatați următoarea povestire:

Nu de mult, un ziar a descris ținuta unui tânăr care a intrat într-o sală locală de judecată. Izbitor era faptul că purta o jachetă Michael Schumacher, pe care era inscripționat și un logo Ferrari. Poate că nu era alegerea cea mai potrivită pentru un proces. Se afla acolo pentru că încălcase limita de viteză de mai multe ori. Carnetul i-a fost suspendat pentru patru ani. Zilele sale de vitezmanie au ajuns, cel puțin temporar, la o pauză. Ne putem întreba dacă nu cumva pedeapsa ar fi putut fi mai ușoară dacă el ar fi purtat un alt fel de jachetă în ziua respectivă.

Concluzie

Întrebați: **În ce ocazii ținuta vestimentară are influență asupra modului în care suntem tratați?** (Primiți răspunsuri variate și arătați că modul în care ne îmbrăcăm este o cale de comunicare despre cine suntem și ce este important pentru noi, ca în povestirea anterioară.) **În ce alte aspecte ale vieții noastre poate juca tactul vreun rol?** (Vorbire, relații, familie, biserică, prezentarea lui Dumnezeu etc.)

4

Conexiuni

A. Conexiunea cu Împărăția

Prezentați următoarele idei în propriile cuvinte:

Împărțiți clasa în patru grupe și fiecare să citească despre un personaj biblic: Natan (2 Samuel 12,1-14); Estera (Estera 4,9-17; 5,1-8; 7); Roboam (1 Regi 12,1-16); Isus (Ioan 4,1-26.39-42). Grupele să răspundă la următoarele întrebări:

- Despre ce este pasajul vostru? Răspundeți în două fraze.
- Personajul principal dă vreo dovadă de tact?
- Care ar fi putut fi deznodământul dacă personajul ar fi manifestat mai mult sau mai puțin tact?
- Ce lucru putem învăța despre tact din această povestire?
- Cum se armonizează faptele acestui personaj cu planul lui Dumnezeu pentru oameni?

După câteva minute de lucru pe grupe, câte un reprezentant să prezinte în clasă concluziile. Discutați care sunt asemănările și deosebirile dintre povestiri.

B. Conexiunea cu ilustrația lecției

Din timp, invitați pe cineva să citească sau să relateze povestirea de la secțiunea pentru Sabat din materialul de studiu pentru elevi.

Împărțiți clasa în două grupe. Puteți așeza o masă între ele, pentru a reprezenta personajele din ilustrația lecției. Fiecare grupă va primi un rol: prima, rolul primului bărbat, a doua, rolul tovarășului de călătorie. La momentele potrivite din povestire, anunțați o pauză și cereți-i fiecărei grupe să răspundă la următoarele întrebări: Cum se simte personajul vostru la momentul acesta? I-ați spune ceva celuilalt? Dacă da, ce și cum i-ați spune? Cum ar fi de folos tactul la momentul acesta?

Pot fi unele discuții în cadrul grupelor. Aordați-le timp și primiți reacțiile diferite. La deznădămint, întrebați cum ar fi putut fiecare personaj să amelioreze sau să degenereze situația.

C. Conexiunea cu viața

Prezentați următoarele idei în propriile cuvinte:

Poate că cea mai delicată relație pentru creștini este aceea cu oamenii care știu ceva despre creștinism, dar care nu au ales să-L urmeze pe Dumnezeu. În relația cu cei mai puțin convinși de creștinism, nu este ușor să abordezi un astfel de subiect. În calitate de creștini, suntem îndemnați să transmitem vestea dragostei lui Dumnezeu oricui și credem că este cel mai important lucru în viață. Dar cum să procedăm pentru a nu-i îndepărta pe oameni, pierzându-le prietenia?

Întrebați: **Este important să folosim tact atunci când le vorbim altora despre Dumnezeu sau este suficient să le spunem verde în față ceea ce știm că este corect?** (Tactul este important pentru construirea unei relații în care putem transmite dragostea lui Dumnezeu.) **Cum putem promova creștinismul fără a lăsa impresia că „ținem o predică”? Alcătuți pe tablă o listă cu idei.** (De exemplu: rugăciunea, dispoziția de a răspunde la întrebări atunci când ne sunt adresate, ridicarea unor întrebări discrete, dar

interesate despre convingerile celuilalt, invitarea sa într-un grup de prieteni din biserică, trăirea unei vieți autentice, care să demonstreze valoarea convingerilor noastre.)

Faceți referire la 1 Corinteni 9,22 și la povestirea despre Pavel, de la secțiunea „Ce importanță are pentru mine?”, din materialul pentru elevi. Întrebați: **Ce rol a avut tactul în demersul lui Pavel de predicare a Evangheliei?** (El a făcut tot ce era necesar pentru a-i face pe oameni să asculte. Un aspect a fost să manifeste respect față de convingerile și experiența celorlalți. Cu tact, el s-a aflat în măsură de a vorbi ulterior despre convingerile și experiența sa.)

5 Aplicație

A. Activitate aplicativă

Pregătiți în clasă o zonă circulabilă. Stabiliți în aceasta un loc numit „Păstrează tăcerea” și un altul „Spune-o pe șleau”. Între ele, va fi zona „Vorbește cu tact”, iar trecerea de la o zonă la alta va ilustra variația într-o măsură mai mică sau mai mare. Elevii să se ridice în picioare și, pentru fiecare dintre scenarii, să se mute în locul care li se pare adecvat. După fiecare situație prezentată, acordați timp pentru ca elevii să-și illustreze poziția.

Situații:

1. Ești baby-sitter pentru un copil de patru ani. Ai privit în altă parte doar o clipă și acum vezi cum copilul se îndreaptă spre strada intens circulată.
2. Profesorul ți-a notat greșit un răspuns din lucrare și crezi că ar fi trebuit să ți-l puncteze corect.
3. Lucrezi cu jumătate de normă la un magazin local. I-ai spus șefului că nu poți lucra sâmbăta, dar ești planificat pentru weekendul următor.
4. Te afli în vizită la un prieten și el intenționează să pună o casetă cu un film la care știi că nu e bine să te uiți.
5. Un prieten a încetat să mai vină la biserică și nu mai pare interesat de nimic legat de Dumnezeu.

6. La casa de marcat, vânzătoarea ocupată nu ți-a dat tot restul.
7. Unchiul îți spune în gura mare că religia este o glumă în care numai oamenii înguști la minte mai cred.
8. Călătorești cu avionul, cu trenul sau cu autocarul, iar persoana așezată lângă tine te întreabă unde mergi. Tu mergi într-o tabără organizată de biserică.

Concluzie

Întrebați: **Există răspunsuri bune și răspunsuri rele într-un asemenea exercițiu?** (Probabil că da, în unele situații.) **De ce există răspunsuri variate?** (Factorii includ: personalitatea, imaginarea diferită a situației, convingeri diferite.) **Ce factori ar putea influența răspunsurile în aceste situații?** (Cât de bine îi cunoaștem pe oameni, cât de public este locul unde are loc întâmplarea, ce miză există pentru noi și pentru ceilalți.)

B. Subiecte aplicative

1. Este tactul important în relațiile cu prietenii și cu familia? De ce?
2. Cum putem ști când să vorbim deschis împotriva unui lucru rău și când să păstrăm tăcerea pentru a nu produce neazuri?
3. Există o demarcație între a vorbi cu tact și a fi considerat mincinos? Explicați.

4. Întrucât creștinii au, în general, păreri solide despre bine și rău, este acesta un motiv pentru mai mult sau mai puțin tact? De ce?
5. Este greșit să-i spui cuiva că greșește? De ce? Sunt relevante circumstanțele?
6. Cum putem pune tactul în practică?

6

Încheiere

Rezumat

În propriile cuvinte, concluzionați cu următoarele idei:

Modul în care comunicăm dictează cum relaționăm cu lumea din jurul nostru și cu Dumnezeu. Este important pentru dezvoltarea noastră personală și spirituală să învățăm să comunicăm eficient. A ști când să vorbești și când să păstrezi tăcerea, a-i încuraja pe oameni în mod diferit și a le vorbi despre dragostea lui Dumnezeu, toate acestea pot constitui adevărate încercări. Manifestarea sincerității cu tact, după exemplul multor personaje biblice, trebuie să fie un aspect al creșterii în viața de creștin. În ultimă instanță, a avea tact înseamnă a-i permite dragostei lui Dumnezeu să se reverse în conversațiile și în viața noastră.

Vorbește cu tact

Tactica tactului

(Aceasta este o ilustrare. Numai o ilustrare. Ce legătură crezi că are cu textele biblice din materialul de studiu?)

Ce situație ciudată! Un om așteaptă într-un aeroport aglomerat și, făcându-i-se foame, își cumpără o pungă cu pateuri. Vede o masă, își pune punga pe masă, apoi simte că îi este sete și se hotărăște să își cumpere ceva de băut. Se întoarce la vânzător, cumpără băutura, revine la masă și observă că, la masa lui, s-a așezat altcineva. Este aglomerație, așa că nu îl deranjează să împartă masa cu cineva.

Omul întinde mâna și se servește din punga cu pateuri. Nou-venitul se uită la el, îi zâmbește și se servește și el din aceeași pungă.

Călătorul nostru rămâne cam șocat: un străin se servește din porția sa, fără ca măcar să-i ceară. Îi aruncă o privire mai acră și începe să citească ziarul.

După câteva secunde, întinde iar mâna la pungă, iar străinul la fel. Călătorul are cuvintele pe vârful limbii, însă tocmai atunci se aude un anunț, iar vizitatorul nerușinat se ridică în picioare. Înainte de a pleca, mai întinde o dată mâna la pungă. La ultima bucată, o rupe pe din două și îi dă omului nostru, rămas perplex, jumătate, zâmbindu-i plin de candoare. Acesta rămâne la masă uluit de îndrăzneala colegului de masă.

După un scurt timp, este anunțat și zborul lui. Își ridică haina și vede sub ea o pungă cu pateuri. Atunci îi pică fisa și pricepe că necunoscutul era cu totul nevinovat. El însuși se servise din punga celuiilalt.

Ce părere ai de povestea aceasta? Ce s-ar fi întâmplat dacă ar fi ripostat? Tu cum ai fi reacționat? – Adaptare după Philip Baker, „Doughnuts”, *Austrian Stories for the Heart*, pag. 86, 87

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

1. Duminică

Iată părerea mea

➤ Niște colegi de școală se iau de un elev nou-venit. Își bat joc de felul cum se îmbracă, de tunsoarea și de forma corpului său. Tu observi cât de rău se simte noul elev. Deși vrei să-l ajuți, nu spui nimic. Dar, în pauza de masă, stând alături de colegii răutăcioși, începi să te simți incomod.

Crezi că trebuie să vorbești? De ce? Să-ți exprimi sentimentele, spunându-le colegilor că greșesc, sau există o soluție mai plină de tact?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

➤ „Nu te mulțumi și nu fi de acord cu tot ce se spune. Crede cu încetineală și fii grabnic să spui ce este adevărat.” – Un pustnic

➤ „Una dintre principalele cauze pentru toate necazurile de astăzi din lume este aceea că oamenii vorbesc prea mult și ascultă prea puțin. Ei acționează impulsiv, fără să gândească. Eu încerc mereu să gândesc înainte de a vorbi.” – Margaret Chase Smith, politician american din secolul XX

➤ „Problema pisicilor este că nu au niciun pic de tact.” – P. G. Wodehouse, umorist englez din secolul XX

➤ „Tactul este de aur, nu tăcerea.” – Samuel Butler, autor englez din secolul XX

➤ „Isus a pus în lucrarea Sa bucurie și tact.” – Ellen White, scriitoare inspirată din secolul XIX și cofondatoarea unei confesiuni

➤ „Dacă l-ar avea (tactul născut din iubire), ar ști să spună cuvântul potrivit și să facă lucrul potrivit la timpul și locul potrivit.” – Ellen White, scriitoare inspirată din secolul XIX și cofondatoarea unei confesiuni

Notează propriul citat

Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Toate relațiile sunt construite pe comunicare. De aceea cum și ce comunicăm au un impact semnificativ asupra naturii relațiilor noastre. Nu este de mirare că Biblia are multe de spus despre acest subiect. Mai multe pasaje biblice indică puterea pe care vorbirea o are asupra vieții personale și a celor din jur.

Așadar, chiar înainte de a vorbi, avem nevoie să ne întrebăm: Ar trebui să spun ceva? Cum va reacționa celălalt? Să vorbesc chiar dacă el se va simți deranjat?

Deși nu recunoaștem mereu, în fiecare zi facem alegeri despre cum să comunicăm.

Cuvântul „tact” poate fi folosit pentru situația în care le spunem oamenilor ceea ce doresc să audă, astfel încât să acționeze așa cum dorim noi. Însă tactul inteligent și sincer este important pentru o bună comunicare. Uneori ne simțim ciudat în relaționarea cu ceilalți. Tactul poate netezi asperitățile și pentru unii, și pentru ceilalți. El face parte dintr-o relație eficientă și poate contribui la legarea unei prietenii de calitate.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ Estera 4,14

„Căci, dacă vei tăcea acum, ajutorul și izbăvirea vor veni din altă parte pentru iudei, iar tu și casa tatălui tău veți pieri. Și cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?”

➤ Psalmi 34,12,13

„Cine este omul care dorește viața și vrea să aibă parte de zile fericite? Ferește-ți limba de rău și buzele de cuvinte înșelătoare!”

➤ Proverbe 10,19

„Cine vorbește mult nu se poate să nu păcătuiască, dar cel ce-și ține buzele este un om chibzuit.”

➤ Proverbe 15,1

„Un răspuns blând potolește mânia, dar o vorbă aspră ațâță mânia.”

➤ Proverbe 17,28

„Chiar și un prost ar trece de înțelept dacă ar tăcea, și de priceput, dacă și-ar ține gura.”

➤ Ecclesiastul 3,1-7

„Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui... Tăcerea își are vremea ei, și vorbirea își are vremea ei.”

➤ Iacov 1,19

„Știți bine lucrul acesta, preaiubiții mei frați! Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, zăbavnic la mânie.”

➤ Iacov 3,2

„Toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit și poate să-și țină în frâu tot trupul.”

Și...

➤ „Unde ar trebui să fie exercitate tactul cel mai mare și iscusința cea mai puternică, dacă nu asupra acelor lucruri care sunt nepieritoare, durând cât veșnicia? Fraților, dezvoltați talentul vostru în direcția slujirii Domnului;

manifestați același tact și aceeași iscusință în lucrarea de zidirea a cauzei Domnului Hristos, cum faceți în lucrările și în acțiunile voastre lumești.” (*Mărturii*, vol. 5, pag. 425, în original)

➤ „În lucrarea de salvare a sufletelor este nevoie de înțelepciune și de mult tact. Mântuitorul nu Se abținea niciodată să spună adevărul, dar îl rostea întotdeauna cu iubire. În relația Sa cu alții, El exercita cel mai mare tact și era întotdeauna bun și atent.” (*Slujitorii Evangheliei*, pag. 117, în original)

➤ (Mai mult: *Hristos, Lumina lumii*, „La fântâna lui Iacob”, pag. 183-195, în original; *Faptele apostolilor*, „Berea și Atena”, pag. 231-242, în original)

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Una dintre cele mai frumoase povestiri despre relaționarea creștinului cu oamenii este aceea despre Pavel aflat în vizită la Atena (Fapte 17,16-34). Când a fost invitat să vorbească în adunarea fruntașilor cetății, el a făcut referire la lucrurile cunoscute de ei – altarul închinat „unui Dumnezeu necunoscut” și poezia locală. Decât să condamne idolii cetății, Pavel a folosit aceste aspecte pentru a le prezenta ascultătorilor săi pe Dumnezeu pe care el îl cunoștea, reușind astfel să le vorbească și despre Isus.

În orice aspect al vieții noastre – dar poate mai mult în a-L prezenta pe Isus prietenilor noștri – avem nevoie de tact. Noi avem de exersat acest tact pentru a ne apropia mai mult de cei din jurul nostru. Și, după relația noastră cu Dumnezeu, relațiile cu ceilalți sunt cele mai importante aspecte ale vieții. De ce să nu încercăm acest tact?

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Unul dintre cele mai dificile aspecte ale exersării tactului este să știi când să vorbești și când să taci, iar, dacă vorbești, să știi ce să spui. Isus ne-a învățat să facem pentru alții ce am dori

să ni se facă nouă (Matei 7,12). Așadar, o soluție de a răspunde la aceste întrebări poate fi aceea de a lua în considerare cum ne-ar plăcea să fim noi tratați în situația respectivă.

Gândește-te la următoarele situații:

1. Te afli la un dineu cu etichetă și ți-a rămas ceva mare și verde între dinți. Ți-ar plăcea să-ți spună un prieten lucrul acesta?

☐ Da

☐ Nu

Dacă da, cum sugerezi să te atenționeze?

2. Te-ai purtat astfel cu un prieten într-o situație asemănătoare? Explică.

3. Leși în oraș cu prietenii și te-ai îmbrăcat cu ceva ce lor li se pare caraghios. Ți-ar plăcea să-ți spună un prieten ceva despre asta?

☐ Da

☐ Nu

Dacă da, cum sugerezi să te atenționeze?

4. Te-ai purtat astfel cu un prieten într-o situație asemănătoare? Explică.

5. Gândește-te tu însuși la câteva situații și pune-ți singur întrebările corespunzătoare.

Cum ne exprimăm sentimentele

Sus, jos și de jur împrejur

1 Pregătire

A. Sursa

Matei 7,12

„Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta sunt cuprinse Legea și Proorocii.”

Ioan 15,11

„V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină.”

1 Samuel 6,14

„David juca din răputeri înaintea Domnului și era încins cu efodul de in subțire.”

Efeseni 4,26-32

„Mâniați-vă și nu păcătuți.” Să n-apună soarele peste mânia voastră și să nu dați prilej Diavolului... Niciun cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud. Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluit pentru ziua răscumpărării. Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.”

Ioan 2,13-15

„Paștele iudeilor erau aproape; și Isus S-a suit la Ierusalim. În Templu a găsit pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei și pe schimbătorii de bani șezând jos. A făcut un bici de ștreanguri și i-a

scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii; a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele.”

Matei 26,38

„Isus le-a zis atunci: ‘Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine’.”

Psalmi 6,6.7

„Nu mai pot gemând! În fiecare noapte îmi stropesc așternutul și-mi scald patul în lacrimi. Mi s-a supt fața de întristare și am îmbătrânit din pricina tuturor celor ce mă prigonesc.”

Psalmi 66,1.2

„Înălțați lui Dumnezeu strigăte de bucurie, toți locuitorii pământului. Cântați slavă Numelui Său, măriți slava Lui prin laudele voastre.”

B. Ce trebuie să se spună despre „Cum ne exprimăm sentimentele”

Juniorii trăiesc într-o lume cu sentimente puternice și, adesea, ei nu știu cum să și le exprime într-un mod adecvat. Ei pot primi mesaje amestecate din partea familiei, a presei și a bisericii, mesaje despre cum să și exprime sentimentele. În special băieților li se spune: „Băieții mari nu plâng” și, în mod direct sau indirect, li se transmite că nu se cade ca bărbatul să și exprime sentimentele – cu excepția, poate, a mâniei! Fetelor li se spune că nu este feminin să se înfurie sau să arate mânie, chiar dacă au motive pentru aceasta. Atât băieților, cât și fetelor, li se mai spune că nu este potrivit pentru creștini să și exprime sentimentele negative: „Dacă te simți

descurajat, atunci înseamnă că ai făcut greșeli în umblarea ta cu Domnul!” Desigur, există chiar și în biserică discuții despre cum să ne manifestăm sentimentele pozitive. Oare este potrivit să aplaudăm sau să dansăm de bucurie în biserică?

Nu este de mirare că tinerii sunt cuprinși de confuzie și nu știu să se exprime. Studiul din această săptămână subliniază faptul că este normal pentru creștini atât să simtă, cât și să exprime emoții. Modul în care ne manifestăm variază de la om la om și de la o cultură la alta, însă trebuie să ne ghidăm mereu atât de loialitatea față de Dumnezeu, cât și de considerația pentru ceilalți – regula de aur se aplică și la exprimarea sentimentelor, pe lângă celelalte aspecte ale comportamentului creștin.

C. Încotro ne îndreptăm cu subiectul „Cum ne exprimăm sentimentele”

Ca urmare a acestei lecții, am dori ca elevii:

1. Să exploreze modalitățile prin care scriitorii Bibliei și-au exprimat sentimentele și îndemnul pe care ni le-au lăsat cu privire la subiectul acesta.
2. Să discute despre cum se încadrează sentimentele și exprimarea lor în „imaginea de ansamblu” a vieții creștine.
3. Să își dezvolte propria părere despre când și cum să își exprime sentimentele într-un mod adecvat.

D. Materiale necesare

Introducere

Activitatea A: Patru coli mari de poster, articole de papetărie, decupaje din reviste.

Activitatea B: Un cub din carton, marker.

Conexiuni

Biblia, materialul de studiu pentru elevi.

Aplicație

Materialul de la pagina 98.

2 O punte de legătură

A. Ce știm deja

Pe parcursul celor zece minute în care se adună elevii:

- 1) Întrebați-i ce verset au ales să învețe de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Dați-le ocazia de a spune textul din memorie.
- 2) Oferiți-le ocazia de a se autocita, folosind ce au scris la secțiunea pentru luni a lecției. Întrebați-i care sunt pasajele care nu reflectă viața creștinului. Totuși citatele de această natură nu apar în fiecare lecție.
- 3) Recapitulați răspunsurile pe care le-au dat la scenariul propus la secțiunea pentru duminică a lecției. Discutați asupra unor răspunsuri cât mai variate, încheind cu gânduri de la secțiunea „Ce trebuie să se spună despre...”, din studiul trecut pentru instructori.

Dacă aveți un colectiv mare, invitați niște adulți care să parcurgă această secțiune în grupe mai mici de elevi.

B. Alte elemente ale Școlii de Sabat

- Cântare.
- Momentul veștilor misionare.
- Raportul Școlii de Sabat.

3 Introducere

Notă: Construiți-vă propriul program, folosind opțiunile din categoriile următoare: Introducere, Conexiuni, Aplicație și Încheiere. Nu uitați că elevii au nevoie de interacțiune (să participe activ și în raport unii cu alții) și de studierea Cuvântului lui Dumnezeu. La un moment dat, faceți trimitere la materialul din broșura lor.

A. Activitate introductivă

Pe locuri

Puneți la dispoziție colile mari de hârtie, articolele de papetărie și decupajele pentru colaj. Împărțiți colectivul în patru grupe și fiecare să primească o coală de poster.

Fiți gata

Cereți-le să creeze o ilustrație care să reprezinte următoarele sentimente: bucurie, teamă, durere, mânie. (Dacă aveți un colectiv foarte mare, alcațuiți grupe mai mici. La același tip de poster vor lucra mai multe grupe.)

Start

Acordați cincisprezece minute pentru ilustrarea sentimentului. Apoi grupele să prezinte în clasă ce au lucrat.

Concluzie

Întrebați: **Ce fel de imagini vizuale ați ales pentru ilustrarea diferitelor sentimente? De ce? Uitându-vă la ce au lucrat colegii, credeți că imaginile folosite de ei au aceeași semnificație pentru voi ca și pentru grupa autoare? Toți simțim toate aceste sentimente, însă cum diferă ele de la o persoană la alta? De ce un singur lucru îl poate înfuria pe unul, în timp ce pe un altul îl întristează?**

B. Activitate introductivă**Pe locuri**

Confecționați din timp un cub de carton cu latura de 30 cm. Pe fiecare fațetă, scrieți unul dintre următoarele cuvinte: fericit, trist, speriat, supărat, rușinat, liniștit.

Fiți gata

Așezați-vă toți în cerc, iar dumneavoastră aruncați cubul cuiva.

Start

Cel care îl prinde va citi cuvântul care se află pe fațeta superioară, dinspre el, și va spune ce s-a întâmplat ultima oară când s-a simțit așa. Apoi va arunca altcuiva, care nu a luat cuvântul încă. Încurajați-i pe toți să participe, dar nu forțați pe nimeni! Dacă aveți o grupă mică, opriți-vă după ce fiecare a participat de două-trei ori. Pentru o grupă mai mare, jucați până când au participat toți.

Concluzie

Întrebați: **Pentru care stare v-a fost mai ușor să dați exemple? A fost vreo stare pe care ați fi**

dorit să o evitați sau să o primiți? De ce sunt unele sentimente mai ușor de împărtășit decât altele?

C. Ilustrație introductivă

Prezentați următoarele situații și cereți-le elevilor să voteze cu degetul mare în sus sau în jos dacă fiecare este o modalitate potrivită de exprimare a sentimentelor pentru un creștin.

1. George a avut o discuție în contradictoriu cu tata și a plecat apoi să se vadă cu un prieten. Plecând din casă, George:

- a. a trântit ușa.
- b. a alergat până la prietenul lui, pentru a se descărca de nervi.
- c. a zgâriat vopseaua de pe mașina tatălui cu cheia.
- d. a mormăit niște cuvinte nepoliticoase despre tatăl său.

2. Sara e îndrăgostită de Andrei, dar acesta i-a spus că îi place de altcineva. Sara:

- a. s-a dus acasă, s-a încuiat în camera ei și a plâns până la cină.
- b. i-a scris lui Andrei o scrisoare lungă, în care îl anunță că îl va iubi mereu.
- c. a încetat să mai iasă cu prietenii și să se amuze, preferând să stea acasă și să dea cu mopul câteva săptămâni.
- d. s-a simțit cumplit, dar nu a arătat-o în niciun fel.

3. Iulia a primit un 10 la o teză, pentru o materie la care se aștepta să rămână corigentă. A fost încântată, așa că:

- a. și-a zâmbit în sine, a îndoit foaia de teză și nu a spus nimănui.
- b. și-a invitat prietena cea mai bună să meargă la cumpărături cu ea și i-a făcut cinste cu gogoși.
- c. s-a dus la o petrecere unde niște puștani au băut bere și s-au îmbătat pentru a sărbători nota ei măreață.
- d. s-a dus acasă, a pus niște muzică și a topăit prin camera ei.

4. Prietenul cel mai bun al lui Mihnea, Dorin, l-a lăsat baltă atunci când era mai multă nevoie de el. Mihnea:

- a. s-a plâns la toată lumea cu privire la Dorin, dar față de acesta s-a arătat mios.
- b. s-a simțit supărat și dezamăgit, dar nu a arătat-o nimănui.
- c. a așteptat să se întoarcă Dorin de la școală și l-a bătut măr.
- d. i-a spus lui Dorin cât de supărat este.

4 Conexiuni

A. Conexiunea cu Împărăția

Prezentați următoarele idei în propriile cuvinte:

Dumnezeu ne-a creat cu sentimente. Uneori, avem impresia că un creștin desăvârșit nu trebuie să-și exprime sentimentele – cel puțin pe cele negative. Creștinul nu ar trebui să se simtă niciodată trist, mândru sau speriat. Ți-a lăsat cineva vreodată impresia aceasta? Biblia este plină de exemple despre oameni ai lui Dumnezeu care și-au exprimat sentimentele. Citiți câțiva psalmi. Sunt plini de plâns, mânie, răzbunare, frică și chiar de supărare față de Dumnezeu, despre care psalmistul crede că l-a abandonat. Dar psalmii sunt plini și de imagini de laudă, cântec, dănuire, sărituri și strigăte de bucurie. Se pare că oamenii timpurilor acelora nu se temeau să exprime ce simțeau!

Cum facem față sentimentelor în traiul nostru de creștini? Cum ar trebui să reacționăm atunci când suntem fericiți, supărați pe cineva, lipsiți de energie sau chiar descurajați? Dumnezeu ne dă niște îndrumări: mânia noastră, spune Biblia, nu trebuie să conducă la păcat. Cu alte cuvinte, ne putem simți mândri, dar nu trebuie să dezlănțuim mânia în răzbunare și într-un comportament care să-i rănească pe ceilalți. Exprimați-vă sentimentele triste atunci când le aveți, dar nu renunțați la speranță – Dumnezeu va deschide o porțiță de scăpare sau de rezolvare. Este normal să aveți sentimente și să le exprimați. Nu este bine însă să vă încleștați de ele, pierzându-L din vedere pe Dumnezeu sau pe alți oameni.

B. Conexiunea cu ilustrația lecției

Invitați doi voluntari să citească povestirile despre Shaira și Mihaela, de la secțiunea pentru Sabat a lecției, din materialul de studiu pentru elevi.

Concluzie

Întrebați: **Care sunt diferitele modalități prin care oameni din diverse culturi își exprimă sentimentele? Există lucruri normale de rostite sau de făcute într-o cultură, în timp ce par ciudate într-o altă cultură? Ce puteți spune despre deosebiri între indivizi? Există vreo metodă corectă de exprimare a sentimentelor? Este o metodă „mai” corectă decât alta?**

C. Conexiunea cu viața

Prezentați următoarea situație:

Totuși pare să meargă aiurea. Te-ai certat cu cel mai bun prieten, nu te mai înțelegi cu părinții, la școală se strânge coarda și notele tale nu mai strălucesc. Faptul că unul dintre prietenii tăi dă o petrecere și nu te-a invitat este ultima picătură.

Întrebați: **Cum ați reacționa? V-ați deprima? În cazul acesta ce ați face? Vă înfuriați și vă exteriorizați sentimentele într-un mod mai activ? Ce s-ar întâmpla dacă v-ați manifesta sentimentele într-un mod negativ? Cine ar avea de suferit? Ce modalități pozitive de exprimare a trăirii voastre aveți la dispoziție?**

Invitați pe cineva să citească Efeseni 4,26.27. Întrebați: **Cum vă puteți mânia fără să păcătuți? Puteți să vă exprimați sentimentele negative – tristețea, mânia, descurajarea – fără să păcătuți?**

Cereți altcuiva să citească Matei 7,12. Ce îndrumare reiese de aici pentru exprimarea sentimentelor fără a-i răni pe alții?

5 Aplicație

A. Activitate aplicativă

Împărțiți exemplare ale materialului de la pagina 98. Acordați zece minute în care elevii să lucreze individual. În loc să prezinte ce au lucrat, cereți-le să împăturească foaia și să o păstreze până la rugăciunea de încheiere, când îl veți ruga pe Dumnezeu să fie prezent în viața lor, săptămâna următoare, și să-i ajute să facă alegeri înțelepte în privința sentimentelor. Invitați-i pe elevi să își ia foaia acasă, să o păstreze în Biblie sau într-un loc în care să le aducă aminte că sentimentele sunt un dar de la Dum-

nezeu și că putem să le exprimăm în mod adecvat și creștinesc.

B. Subiecte aplicative

1. Când ar trebui creștinii să-și exprime sentimentele în mod diferit sau asemănător cu ceilalți oameni?
2. Există vreo situație în care este bine sau necesar să ne ascundem sentimentele?
3. Care este deosebirea între modul cum sunt învățate fetele să se poarte și educația primită de băieți? Credeți că este normală această deosebire?
4. În prezența cui vă exprimați în mod liber? De ce?
5. Care sentimente sunt mai dificil de suportat pentru voi? Prin ce modalități ați putea schimba reacția voastră vizavi de ele?
6. Mânia este un sentiment deosebit de dificil de trăit pentru creștini. În ce feluri este potrivit să ne exprimăm sentimentele când ne mâniem din pricina cuiva?
7. Dacă venim la biserică pentru a ne bucura și a sărbători relația noastră cu Dumnezeu, cum putem exprima aceasta? Ar trebui să simțim și să

exprimăm bucuria pentru dragostea lui Isus la fel ca bucuria pe care o avem, de exemplu, când urmărim un meci de fotbal sau un concert? De ce?

6 Încheiere

Rezumat

În propriile cuvinte, prezentați următoarele idei:

Să fii creștin nu înseamnă să te transformi într-un robot fără sentimente și nu înseamnă să te închizi în tine. De fapt, dacă cercetăm Cuvântul lui Dumnezeu, descoperim că El a hotărât cu totul altceva pentru copiii Săi! Dacă ești creștin, vei fi trist uneori. Te vei simți și speriat, și mânios. Este excelent să vorbești cu Dumnezeu despre sentimentele tale. Poți învăța și să faci alegeri bune, exprimându-ți sentimentele în feluri care să nu-i rănească pe alții. Desigur, a fi creștin înseamnă și a simți bucuria și fericirea pe care Isus le aduce în viața ta. Astfel, noi ne putem exprima bucuria împărtășind-o cu alții și înveselindu-le și lor viața!

Pentru Lecția 11

Acest material este pentru secțiunea **Aplicație**

Trenulețul de la bălci

Simți vreodată că viața ta este ca un trenuleț de la bălci? Gândește-te la câteva momente de „sus” și „jos” pe care le-ai trăit în săptămâna trecută. În desen, notează câteva puncte de „culme” și „abis” pentru trăirile tale din săptămâ-

mâna aceasta. (Poți păstra foaia fără să o arăți nimănui.)

După ce ai notat aceste trăiri, răspunde la întrebările următoare.

Este bine sau rău să experimentezi multe oscilări de felul acesta în viață?

Există momente „joase” mai ușor de suportat decât altele? Dacă da, care ți se par cele mai dificile?

Ce poți face pentru a gestiona mai bine momentele de depresie?

Cum ai putea sărbători un punct de „culme” din viața ta în această săptămână?

Cum ne exprimăm sentimentele

Vesel, trist și dintr-o parte într-alta

(Aceasta este o ilustrare. Numai o ilustrare. Ce legătură crezi că are cu textele biblice din materialul de studiu?)

Prima povestire

Sharia s-a așezat pe podeaua de lut a casei, îmbrăcată în niște zdrențe cenușii. În jurul ei, femeile din familie și vecinele s-au așezat la fel, încovoiate. Mătușa gema zgomotos. Bunica suspina, iar două dintre mătuși o mângâiau pe spate. Mama a zgâriat țărână cu unghiile și și-a presărat-o prin păr. Shaira plângea cu lacrimile până în bărbie.

Boala tatălui ei îi surprinsese pe toți. În câteva zile, nu rămăsese din el decât amintirea celui care a fost. Shaira și familia ei primeau ajutor și încurajare de la vecini și de la rude. Acum femeile din familie țineau un priveghi, povestind amintiri, plângând și bocind.

Shaira se gândea la felul cum obișnuise tata să o ia pe genunchi și să-i spună povești. Copleșită de un val de durere, și-a lăsat capul pe spate și a scos un urlat lung de suferință. Și-a lovit pieptul cu pumnii. Mama a luat-o în brațe și a început să o lege, în timp ce, în jurul lor, celelalte femei le țineau isonul cu simpatie.

A doua povestire

Mihaela stătea țeapănă pe marginea patului, dorind să plângă, dar simțind că nu are lacrimi. Ziua i se părea de acum învăluită în ceață. Slujba funerară acasă, la biserică, la cimitir... Toată ziua stătuse amorțită alături de mama, incapabilă să-și descătușeze sentimentele care o sufocau pe dinăuntru.

Auzea din bucătărie niște șoapte. Mătușa și unchiul stăteau cu mama. Mihaela și-a ațintit privirea spre poza lui tata, de pe birou. Moartea lui schimba totul, dar nimeni nu vorbea despre aceasta.

Lunile lungi în care el bolise fuseseră îngrozitoare – ore întregi în care privise cum tata se

stingea câte puțin în salonul de la spital. Mihaela își amintea cum antrenase el vara trecută echipa feminină de fotbal și cum o luase în brațe atunci când înscrisese gol.

A auzit pașii mătușii.

– Iubito, mama se va culca devreme. Are nevoie de odihnă, i-a spus mătușa Silvia.

S-a așezat lângă Mihaela, pe marginea patului, și a bătut-o ușor cu palma pe umăr.

– Știu că trebuie să te simți cumplit, scumpa mea, i-a spus ea. Dar te rog să încerci să fii cu-rajoasă pentru mama și să o ajuți cu tot ce poți. De acord?

Oamenii diferiți din culturi diferite își exprimă sentimentele în mod diferit. În vremurile biblice trecute, era numai normal ca bărbații și femeile să plângă cu glas tare atunci când erau întristați, să danseze de bucurie și să se manifeste în mod extravertit. Încă se întâmplă lucrul acesta în unele culturi de astăzi. Totuși, în țările apusene, principiul general este acela de a-ți ascunde sentimentele și a demonstra stăpânire de sine.

Este bine sau rău să îți exprimi sentimentele? Este în ordine să-ți exprimi numai sentimentele pozitive, nu și pe cele negative? Există metode acceptabile sau inacceptabile de a arăta ce simți? Mai este valabil sfatul Bibliei cu privire la sentimente în diferitele culturi de astăzi?

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

1. Duminică

Întărește-ți cunoștințele

➤ „Maturizează-te! Copiii de vârsta ta nu mai plâng!”

➤ „Nu-ți arăta supărarea. Este o atitudine copilărească. Nu lăsa pe nimeni să știe ce simți.”

➤ „Dacă te simți întristat, înseamnă că nu ești un bun creștin. Creștinii se bucură în orice situație.”

➤ „Doar pentru că ești fericit nu trebuie să sari în sus de bucurie. Poartă-te ca un om mare. Calmează-te.”

Ai primit vreodată un astfel de mesaj? Ce auzi că se spune despre exprimarea sentimentelor? Dar tu ce crezi? Cum crezi că ar trebui să își exprime un creștin sentimentele?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

➤ „Eu personal resimt o mare plăcere atunci când intru în contact cu lucrări de artă. Ele mă hrănesc cu sentimente de fericire atât de intense, încât nu le pot compara cu ceea ce trăiesc vizavi de alte domenii.” – Albert Einstein, fizician american de origine germană, din secolul XX

➤ „Omul trebuie să-și cupleze sentimentele cu ideile și convingerile. Aceasta este, probabil, singura cale de a-și crea o măsură de armonie în viață.” – Etty Hillesum, victimă a holocaustului danez

➤ „Mânia este un simptom, o metodă de a înveșmânta și a exprima sentimente prea teribile pentru a fi experimentate în mod direct – durerea, amărăciunea, suferința și, mai presus de toate, frica.” – Joan Rivers, gazdă de divertisment, contemporană americană

➤ „În viață, clipe sunt când inima ți-e plină, / Iar dacă soarta o lovește / Sau vorbe aspre-n ea aruncă / Precum o piatră ce-adâncește / Cutremurul în apa lină, / Atunci, o simți cum se revarsă / Tăcută, în al ei mister, / Iar ce s-a scurs în tina arsă / Dispare trist și efemer.” – Henry

Wadsworth Longfellow, poet american din secolul XIX

➤ „Sentimentele vin și pleacă. Sentimentele sunt înșelătoare. Garanția mea este Cuvântul lui Dumnezeu. Nu merită să crezi în nimic altceva.” – Cuvinte atribuite lui Martin Luther, conducător german al Reformei, secolul XVI

Notează propriul citat Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Dumnezeu ne-a creat cu sentimente și nu este niciodată rău să simți. Și nici nu este neapărat rău să exprimi ceea ce simți. Personalitatea proprie și cultura din jur determină modul în care ne exteriorizăm sentimentele. Biblia ne îndeamnă să fim atenți la lucrul acesta. De exemplu, este normal și natural să fii mânios, însă nu este bine să te lași stăpânit de mânie până acolo încât să pierzi controlul și să le faci rău altora sau chiar ție. Este normal să plângi și să îți exprimi durerea atunci când pierzi pe cineva drag, însă chiar în această situație nu trebuie să uiți că ai o speranță pe care cei care nu sunt creștini nu o au. Nicăieri nu spune Biblia că trebuie să ne încuiem sentimentele, apoi să aruncăm cheia.

Așadar, dacă simți că vrei să strigi de bucurie atunci când primești un 10 plus la teză, simte-te liber să o faci! Dacă, după o ceartă cu părinții, te simți atât de supărat, încât îți vine să lovești ceva, ia o pernă sau sacul de box și dă-i drumul. Dacă cineva îți rănește grav sentimentele, spune-i cu sinceritate: „Să știi că m-ai rănit. M-am simțit groaznic când mi-ai făcut asta”. Este bine să îți exprimi sentimentele, însă nu este bine să te folosești de ele ca scuză pentru a le face altora rău.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ Ioan 15,11

„V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină.”

➤ 2 Samuel 6,14

„David juca din răzputeri înaintea Domnului și era încins cu efodul de în subțire.”

➤ Efeseni 4,26-32

„Mâniați-vă și nu păcăuiți.’ Să nu apună soarele peste mânia voastră și să nu dați prilej Diavolului... Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.”

➤ Ioan 2,13-15

„Paștele iudeilor era aproape; și Isus S-a suit la Ierusalim. În Templu, a găsit pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei și pe schimbătorii de bani șezând. A făcut un bici din ștreanguri și i-a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii; a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele.”

➤ Matei 26,38

„Isus le-a zis atunci: ‘Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine’.”

➤ Psalmi 6,6.7

„Nu mai pot gemând! În fiecare noapte îmi stropesc așternutul și-mi scald patul în lacrimi. Mi s-a supt fața de întristare și a îmbătrânit din pricina tuturor celor ce mă prigonesc.”

➤ Psalmi 66,1.2

„Înălțați lui Dumnezeu strigăte de bucurie, toți locuitorii pământului. Cântați slavă Numelui Său, măriți slava Lui prin laudele voastre.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Unde este Dumnezeu atunci când te simți rănit, mânios sau trist? Uneori poți simți că Dumnezeu a dispărut și că te-a lăsat să te

descurci singur. Unul dintre lucrurile rele legate de sentimentele negative este acela că se interpun în legătura ta cu Dumnezeu. El nu pleacă nicăieri, asemenea soarelui într-o zi noroasă. Numai că nu îl vezi sau nu îl simți.

Aici intră în scenă credința. Fă-ți obiceiul de a vorbi cu Dumnezeu chiar atunci când nu te simți bine. El este lângă tine și te ascultă. El te poate ajuta să descoperi modalități pozitive de a-ți trăi sentimentele puternice. De exemplu, atunci când prietenul tău te rănește, în loc să îngheți prietenia prin tăcere, te poți duce să vorbești cu el sau, în loc să spargi un geam, mai bine alergi câțiva kilometri. Dumnezeu are întotdeauna o soluție pozitivă, o modalitate de a rezolva situația. Vorbește cu El atât în momentele dificile, cât și în clipele frumoase.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Încearcă să împărtășești cuiva din sentimentele tale. Scrie o scrisoare sau un mesaj anexat unei ilustrate și trimite-l unui prieten sau unui membru al familiei, dezvăluindu-i cum te fac să te simți acțiunile sale. Poți scrie un bilet de mulțumire pentru cineva care te-a făcut fericit, explicându-i cum ți-a înveselit viața. Dacă ai multe sentimente negative acumulate față de cineva – mânie sau durere –, îți va fi de folos să le așterni pe hârtie.

Scrie și trimite imediat un mesaj pozitiv. În funcție de situație sau de persoana implicată, s-ar putea să nu fie bine să trimiți scrisoarea încărcată de sentimente negative, însă numai faptul că le-ai așternut pe hârtie îți va fi de folos. Dacă dorești să o trimiți, sfătuiește-te mai întâi cu un adult.

După ce ai scris, ia-ți un moment în care să te rogi pentru destinatar și pentru relația ta cu acesta.

Cineva cu care să vorbești Un astfel de prieten

1 Pregătire

A. Sursa

Tit 2,3-7

„Spune că femeile în vârstă trebuie să aibă o purtare cuviincioasă, să nu fie nici cleветitoare, nici dedate la vin; să învețe pe alții ce este bine, ca să învețe pe femeile mai tinere să-și iubească bărbații și copiii; să fie cumpătate, cu viața curată, să-și vadă de treburile casei, să fie bune, supuse bărbaților lor, pentru că să nu se vorbească de rău Cuvântul lui Dumnezeu. Sfătuiește, de asemenea, pe tineri să fie cumpătați și dă-te pe tine însuți pildă de fapte bune, în toate privințele. Iar în învățătură, dă dovadă de curăție, de vrednicie.”

Psalmi 55,12-14

„Nu un vrăjmaș mă batjocorește, căci aș suferi: nu potrivnicul meu se ridică împotriva mea, căci m-aș ascunde dinaintea lui. Ci tu, pe care te socoteam una cu mine, tu, frate de cruce și prieten cu mine! Noi, care trăiam împreună într-o plăcută prietenie și ne duceam împreună cu mulțimea la Casa lui Dumnezeu!”

Proverbe 1,8

„Ascultă, fiule, învățătura tatălui tău și nu lepăda îndrumările mamei tale!”

Proverbe 27,6

„Rănilor făcute de un prieten dovedesc credincioșia lui, dar sărutările unui vrăjmaș sunt mincinoase.”

1 Petru 5,1-5

„Sfătuiesc pe prezbiterii dintre voi... păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră,

nu de silă, ci de bunăvoie, după voia lui Dumnezeu... Nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărțeală, ci făcându-vă pilde turmei... Tot așa, și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți, în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie. Căci 'Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har'.”

Proverbe 23,9

„Nu vorbi la urechea celui nebun, căci el nesocotește cuvintele tale înțelepte.”

Proverbe 1,5

„Să asculte însă și înțeleptul, și își va mări știința, și cel priceput, și va căpăta iscusință.”

B. Ce trebuie să se spună despre subiectul „Cineva cu care să vorbesc”

Juniorii au nevoie de cineva cu care să stea de vorbă. În această perioadă, prietenii pot deveni cei mai importanți oameni din viața lor. Ei se duc la prieteni cu problemele, temerile și visurile lor într-o perioadă în care ar putea alege să nu aibă încredere în părinții lor sau în alți adulți, cu toate că sondajele arată că ei încă îi consideră pe părinți drept cei mai importanți oameni din viața lor (mai importanți decât prietenii).

În timp ce este minunat să ai prieteni de încredere, iar importanța acestora nu trebuie contestată, juniorii au nevoie să înțeleagă faptul că și prietenii lor trec prin aceleași probleme ca ei și nu au discernământul și experiența necesare, pe care le au însă cei mai în vârstă. Este esențial ca ei să găsească un adult în care să aibă încredere și căruia să-i împărtășească ce îi preocupă, pentru a primi îndrumare creștină.

Pentru mulți juniori, aceasta înseamnă să stea de vorbă cu părinții. Totuși, în unele cazuri, este

mai bine pentru ei să găsească un alt membru adult al familiei, un profesor de încredere, un pastor sau un alt adult. Manifestați delicatețe față de diferitele situații familiale ale juniorilor din clasă în timp ce vorbiți despre aceasta. Nu uitați că unii copii de această vârstă sunt exploatați și abuzați de adulți „grijulii”, care îi încurajează să vorbească și să stea cu ei. De aceea este important să subliniați că orice adult în care hotărâsc să aibă încredere trebuie să fie un creștin sincer, ale cărui fapte și cuvinte să manifeste o atitudine îndreptată spre Hristos.

C. Încotro ne îndreptăm cu subiectul „Cineva cu care să vorbesc”

Ca urmare a acestei lecții, am dori ca elevii:

1. Să discute calitățile ce îi determină să aibă încredere și să se destăinuie cuiva.
2. Să ia în considerare ce fel de persoane pot avea aceste calități.
3. Să facă alegeri cu privire la persoana căreia să-i acorde încrederea lor și de la care să ceară îndrumare.

D. Materiale necesare

Introducere

Activitatea A: O pungă cu bilete albe de hârtie. Un bilet să fie marcat cu X.

Activitatea B: Muzică (opțional).

Conexiuni

Biblie, materialul de studiu pentru elevi.

Aplicație

Creioane sau pixuri, materialul de la pagina 106.

2

0 punte de legătură

A. Ce știm deja

Pe parcursul celor zece minute în care se adună elevii:

- 1) Întrebați-i ce verset au ales să învețe de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Dați-le ocazia de a spune textul din memorie.
- 2) Oferiți-le ocazia de a se autocita, folosind ce au scris la secțiunea pentru luni a lecției.

Întrebați-i care sunt pasajele care nu reflectă viața creștinului. Totuși citatele de această natură nu apar în fiecare lecție.

- 3) Recapitulați răspunsurile pe care le-au dat la scenariul propus la secțiunea pentru duminică a lecției. Discutați asupra unor răspunsuri cât mai variate, încheind cu gânduri de la secțiunea „Ce trebuie să se spună despre...”, din studiul trecut pentru instructori.

Dacă aveți un colectiv mare, invitați niște adulți care să parcurgă această secțiune în grupe mai mici de elevi.

B. Alte elemente ale Școlii de Sabat

- Cântare.
- Momentul veștilor misionare.
- Raportul Școlii de Sabat.

3

Introducere

Notă: Construiți-vă propriul program, folosind opțiunile din categoriile următoare: Introducere, Conexiuni, Aplicație și Încheiere. Nu uitați că elevii au nevoie de interacțiune (să participe activ și în raport unii cu alții) și de studierea Cuvântului lui Dumnezeu. La un moment dat, faceți trimitere la materialul din broșura lor.

A. Activitate introductivă

Pe locuri

Fiecare elev să extragă un bilet din pungă. Numai unul dintre ele este marcat cu un X. Ni-meni să nu arate conținutul biletului. Anunțați că acela care are un X pe bilet este bandit și poate ucide numai făcând cu ochiul.

Fiți gata

Elevii se așază în cerc și se uită unii la alții. Banditul încearcă „să ucidă” fără să fie depistat. Cei cărora le-a făcut cu ochiul trebuie „să moară” (părăsesc cercul, se așază deoparte). Orice jucător care are vreo suspiciune asupra cuiva îl poate denunța. Dacă cineva ghicește cine este banditul, acesta trebuie să mărturisească, și jocul ia sfârșit. Însă, dacă se înșală, acuzatorul trebuie „să moară”.

Start

Jocul continuă până la depistarea banditului. Ca variantă, elevii se pot deplasa prin sală, cu condiția să se privească unii pe alții.

Concluzie

Întrebați: **Cum v-ați simțit neștiind cine este banditul? V-a fost greu să vă uitați în ochii celorlalți știind că unul dintre ei poate fi ucigaș? Există situații în viață când nu știm în cine să avem încredere? Cum se aseamănă aceste situații cu jocul nostru?** (Crezi că cineva îți este prieten, când, de fapt, caută să îți facă rău. Eviți contactul cu oamenii, pentru că nu ai încredere în ei. Poți învăța să ai încredere în cineva, observând ce se întâmplă cu alții în prezența lui.)

B. Activitate introductivă**Pe locuri**

Cereți-le elevilor să stea în cerc.

Fiți gata

Șoptiți-i celui din dreapta dumneavoastră un text scurt din Biblie (Proverbe 23,9).

Start

Jucați telefonul fără fir. Comparați fraza finală cu textul rostit de dumneavoastră. (Dacă aveți prea puțini elevi, puteți crește gradul de dificultate al jocului punând niște muzică de fundal.)

Concluzie

Întrebați: **Cum ilustrează acest joc ce se întâmplă cu o informație sau o bârfă trecută de la unul la altul? Vi s-a întâmplat vreodată așa ceva? V-a trădat vreun prieten căruia îi dezvăluiserăți un secret? Cum v-ați simțit atunci? Ați mai avut după aceea încredere să-i spuneți secrete? Cum putem ști în cine să avem încredere când dorim să discutăm despre ceva important?**

C. Ilustrație introductivă

Prezentați următoarea situație:

Jeni îți spune că, acasă la ea, situația începe să o îngrijoreze. Tatăl ei este alcoolic și devine violent la beție. Mama ei încearcă să evite problemele ieșind cu prietenele sale și întorcându-se târziu acasă, lăsându-i pe Jeni și pe fratele mai

mic al acesteia fără protecție. Jeni caută un sfat. Dar simți că nu ești cel mai în măsură să o ajuti. Îți pare rău pentru ce i se întâmplă, dar nu știi ce să faci pentru rezolvarea problemei. Ea te întreabă: „Mă ajuti să găsesc pe cineva cu care să vorbesc?”

Întrebați: **Cum o puteți ajuta să găsească o persoană de încredere?** Invitați pe cineva să citească Proverbe 1,8. **Ce se întâmplă în cazul în care părinții nu sunt capabili să dea un sfat? Ar trebui Jeni să vorbească oricum cu ei?** Invitați pe cineva să citească 1 Petru 5,1-5. **Cum ați putea să o ajutați pe Jeni să găsească un adult creștin care să o susțină și să o ajute?**

4

Conexiuni**A. Conexiunea cu Împărăția**

Prezentați următoarele idei în propriile cuvinte:

Dumnezeu ne-a chemat să facem o lucrare specială pentru El, în calitate de agenți ai Împărăției Sale. Însă nu este nevoie să facem această lucrare singuri. Dumnezeu trimite alți oameni în viața noastră, oameni care să fie îndrumători, ajutoare și colegi de echipă pentru noi. Atunci când ne simțim confuzi, când avem nevoie de încurajare, susținere și ajutor, putem apela la aceștia. Întrebarea este: În cine să avem încredere? La cine să apelăm?

Cereți-le elevilor să vină cu idei. Amintiți-le că, înainte de toate, persoana în care își pun încrederea trebuie să fie dedicată lui Dumnezeu, un creștin care împărtășește aceleași valori. Deși este minunat să aibă prieteni apropiați, de aceeași vârstă cu ei, trebuie să nu uite că pot învăța multe de la oameni mai în vârstă și mai experimentați, oameni care au lucrat deja pentru Dumnezeu o vreme și cunosc capcanele mai bine decât ei.

Invitați pe cineva să citească Proverbe 27,6. Întrebați: **Aveți vreun prieten care să vă corecteze? Ce fel de prieten ar fi acesta? Ce fel de corecție poate oferi un prieten?** Invitați pe altcineva să citească Psalmi 55,12-14. Întrebați: **Ce fel de prieten este descris în acest pasaj? Care este deosebirea între acest tip de prieten și cel despre care am vorbit mai devreme?**

B. Conexiunea cu ilustrația lecției

Invitați pe cineva din timp să citească sau să relateze povestirea de la secțiunea pentru Sabat a lecției, din materialul de studiu pentru elevi.

Întrebați: **Ce a făcut-o pe Annie Sullivan să fie o profesoară atât de bună pentru Helen? De ce i-a răspuns Helen tocmai ei, deși nu putuse să le răspundă altora? Ar fi putut vreun adult care nu experimentase vreun handicap să o ajute pe Helen la fel de mult?** (Probabil că nu, pentru că nu ar fi știut prin ce trece ea sau cum să ajungă la ea.) **Credeți că vreun alt copil surd și orb ar fi putut să o ajute pe Helen?** (Probabil că nu: un alt copil ar fi putut simți ca ea, însă nu ar fi avut cunoștințele și capacitatea să o ajute. Probabil că s-ar fi confruntat cu aceleași probleme ca și ea.) **Ce putem extrage din această povestire despre cum să găsim un „învățător”, un mentor sau un îndrumător? Avem noi nevoie de cineva ca Annie Sullivan în viața noastră, chiar dacă nu suferim de vreun handicap? Cum putem găsi o asemenea persoană?** (Amintiți-le elevilor că ar fi ideal să o găsim pe această persoană în propria familie.)

C. Conexiunea cu viața

Întrebați: **Când aveți nevoie de sfat sau de ajutor, la cine apelați? Cum stabiliți dacă această persoană este de încredere?** Invitați voluntari să citească Proverbe 1,5 și Proverbe 23,9, fie din Biblie, fie din materialul de studiu pentru elevi. **Ce indiciu reiese din aceste texte despre cum poate fi identificată o persoană de încredere?** Invitați voluntari să citească Proverbe 1,8; 1 Petru 5,1-5; Tit 2,3-7, fie din Biblie, fie din materialul de studiu pentru elevi. **Unde putem găsi persoane mai în vârstă, care prezintă încredere și pot oferi ajutor?** (Ideal este să le găsim în familie.)

5 Aplicație

A. Activitate aplicativă

Împărțiți exemplare cu materialul de la pagina 106. Acordați-le câteva minute în care să lucreze individual. Apoi cereți-le să se grupeze câte doi-trei, astfel încât să se simtă bine în grupă și să

poată vorbi nestânjeniți. Cereți-le să prezinte între ei ce au scris (detaliile care pot fi împărtășite). Apoi invitați-i să se roage în grupe, cerându-l lui Dumnezeu ajutor pentru a alege oameni de încredere cu care să vorbească și la care să apeleze.

B. Subiecte aplicative

1. De ce credeți că tinerii recurg în atât de mare măsură la prieteni pentru sfat și susținere?
2. De ce li se pare greu, uneori, să își pună încrederea în părinți sau în alți adulți?
3. Cine v-a oferit cel mai bun sfat sau ajutor în viață? Ce o califică pe respectiva persoană să vă ajute?
4. Cum puteți ști dacă cineva, fie un prieten adolescent, fie un adult, este de încredere? Ce semne sau semnale vă indică să fiți prudenți față de cineva în care nu puteți avea încredere?
5. Vin la voi alte persoane cu problemele lor? Ce fel de persoane credeți că sunteți în măsură să ajutați și cum le puteți ajuta? Cum știți când este cazul să îi puneți pe prietenii voștri în legătură cu un adult care să le ofere ajutor?

6 Încheiere

Rezumat

În propriile cuvinte, concluzionați cu următoarele idei:

Dumnezeu nu așteaptă de la noi să răzbatem singuri prin încercările vieții. El făgăduiește să ne ajute, dar deseori ne trimite ajutor prin alți oameni. Este nevoie să ne folosim înțelepciunea și discernământul pentru a stabili cine este demn de încrederea noastră. Deși este minunat să vă puteți destăinui unor prieteni apropiați de o seamă cu voi, toți tinerii creștini au nevoie de niște creștini mai în vârstă – fie că aceștia sunt părinți, fie că sunt instructori, pastori sau au alte însărcinări –, oameni care să le fie mentori. Un mentor este cineva care te ajută în situații grele, prin care el deja a trecut, un om care îți oferă îndrumare și care se roagă pentru tine. Dacă aveți un astfel de mentor, ascultați-i sfatul. Dacă nu aveți, rugați-L pe Dumnezeu să vă ajute să cunoașteți unul.

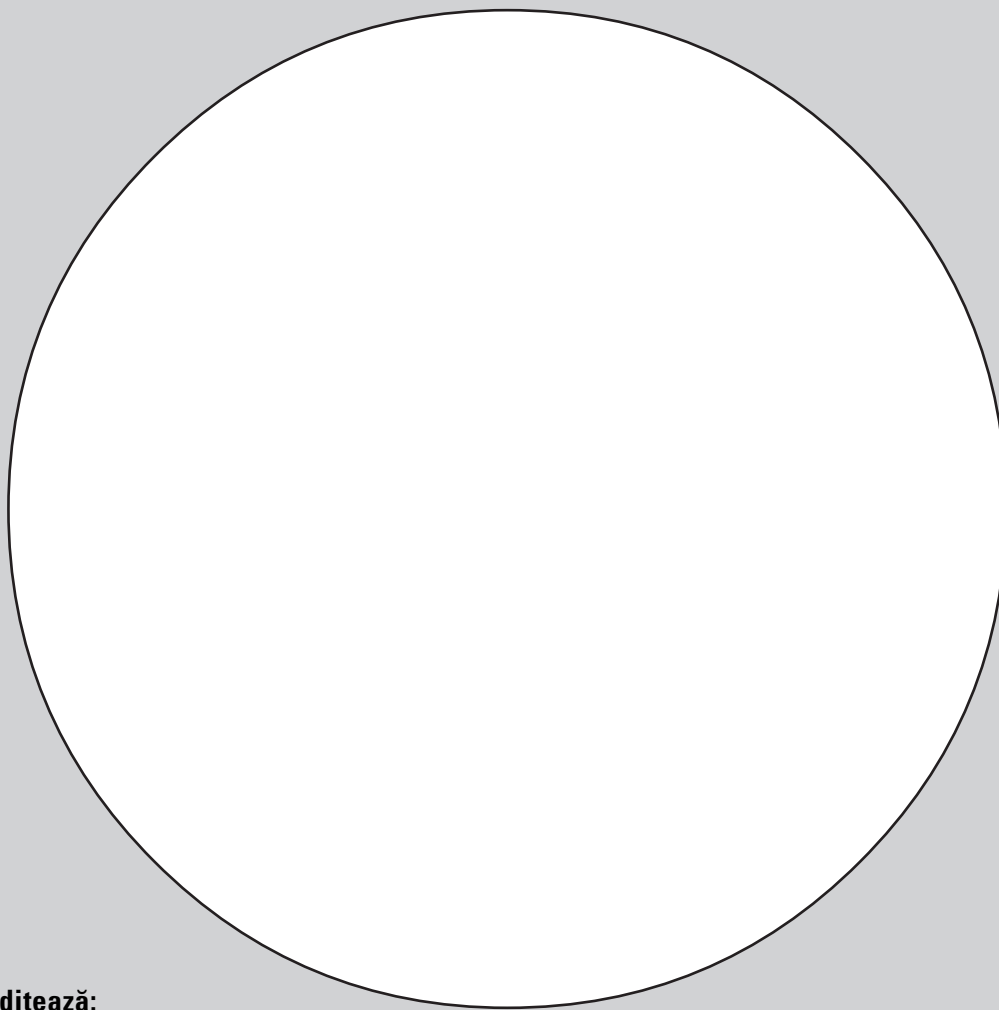
Pentru Lecția 12

Acest material este necesar pentru secțiunea *Aplicație*.

Prieteni de încredere

Instrucțiuni: În cercul de mai jos, desenează-te în centru. Apoi, în cadrul cercului, desenează și patru simboluri care să reprezinte probleme sau lucruri îngrijorătoare din viața

ta. Alături de fiecare problemă, desenează pe cineva în care ai încredere și cu care poți vorbi despre respectivul subiect.

Meditează:

1. Sunt toți acești „prietenii de încredere”, pe care i-am desemnat, colegi de vârstă mea sau sunt și oameni mai în vârstă? Dacă nu, există vreo persoană mai în vârstă pe care aș putea să o desenez în cerc?
2. Ce capacități și cunoștințe au persoanele desenate în cerc, astfel încât să mă poată ajuta?
3. Sunt prietenii mei creștini? Dacă da, acest lucru îi ajută să mă ajute mai bine? Dacă nu, există prietenii creștini pe care i-aș putea desena în cerc?
4. După ce ai meditat la întrebările de mai sus, execută modificările pe care dorești să le faci în cerc, apoi prezintă-le ce ai desenat colegilor de grupă.

Cineva cu care să vorbești

Un asemenea prieten

(Aceasta este o ilustrare. Numai o ilustrare. Ce legătură crezi că are cu textele biblice din materialul de studiu?)

Probabil că ai auzit despre Helen Keller. Ea s-a născut ca o persoană normală, un bebeluș sănătos, spre sfârșitul secolului XIX. Totuși, înainte de a împlini doi ani, o boală cumplită a lăsat-o oarbă și surdă. Incapabilă să audă, ea nu a mai reușit nici să vorbească normal. Părinții săi o iubeau mult, însă nu știau cum să comunice cu un copil surd, orb și mut, cu atât mai puțin să o disciplineze. Helen a devenit sălbatică și de nestăpânit, iar părinților le-a fost teamă că va fi nevoie să o interneze într-un azil pentru tot restul vieții.

Când Helen se apropia de vârsta de șapte ani, Annie Sullivan a devenit educatoarea ei. Annie era ea însăși tânără și avea un handicap de vedere. Deși nu era surdă ca Helen, ea își dădea seama cât de dificilă trebuia să fie viața pentru un asemenea copil. Imediat a început să încerce să o învețe pe Helen cuvinte simple, arătându-i în palmă semnele corespunzătoare literelor. Deși, la început, nu a înțeles, Helen a răspuns dragostei, rigorii și disciplinei lui Annie, care i-a descoperit un alt fel de viață.

Așa cum Helen avea să descrie mai târziu, momentul de cotitură s-a produs atunci când Annie i-a luat mâna și a lăsat să-i curgă în palmă apa de la pompă, făcându-i în același timp semnele corespunzătoare cuvântului „apă”. Pentru prima oară, Helen a înțeles că semnele și apa erau legate între ele. Astfel putea numi lucruri și învăța limbajul semnelor. De atunci înainte a învățat rapid, cerându-i educatoarei sale să o învețe și alte cuvinte.

Helen Keller a devenit prima persoană surdă și oarbă care a absolvit o universitate, continuând să aibă, ulterior, o carieră de scriitoare și prezentatoare de prelegeri. Pe drumul acesta i-a

fost alături educatoarea ei, Annie Sullivan, care i-a rămas cea mai bună prietenă, tovarășă și traducătoare, pentru că Helen nu a reușit niciodată să vorbească suficient de bine, încât să se facă înțeleasă de oamenii obișnuiți. Helen și Annie au rămas de nedespărțit până la moartea lui Annie.

Zidul de întuneric și liniște care o despărțea pe Helen de restul lumii părise imposibil de depășit. Însă nu a fost nevoie decât de o prietenă iubitoare și grijulie, de cineva care trăise pe pielea sa greutăți asemănătoare, dar care le depășise și era dispusă să o îndrume, să o învețe și să-i arate calea. Oare nu avem toți nevoie de un asemenea prieten?

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

1. Duminică

Întăla părerea mea

➤ Ai de făcut o alegere importantă. Ai fost acceptat într-o echipă sportivă renumită, din care fac parte cei mai străluciți jucători de o seamă cu tine. Dacă intri în această echipă, vei avea ocazia de a intra în competiții naționale și de a ajunge un jucător profesionist. Știi că aceasta presupune un mare sacrificiu de timp și că va trebui să renunți la alte lucruri din viața ta. În plus, este posibil să se ivească probleme legate de Sabat. Însă este o ocazie care apare o dată în viață.

➤ Începi să ceri sfaturi. Cei mai buni prieteni îți spun: „Te-ai smintit? Mergi înainte!” Profesorul preferat îți spune: „Dacă intri în echipa aceasta, pregătirea ta școlară va avea de suferit.” Pastorul îți spune: „Nu cred că este un drum potrivit pentru un creștin.” Mama și tata îți spun:

„Este o hotărâre importantă, pe care trebuie să o iei singur. Nu putem alege noi pentru tine.”

Vei asculta aceste sfaturi? Sau consideri că este o hotărâre pe care trebuie să o iei fără să ții cont de nimeni? Dacă alegi să ceri sfaturi, de unde știi în cine să ai încredere?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

➤ „Luna este un prieten cu care cei însingurați pot să vorbească.” – Carl Sandburg, autor american din secolul XX

➤ „Gloria unei prietenii nu constă în mâna întinsă, ori în zâmbetul amabil...; ea se află în inspirația spirituală care îl animă pe cel ce descoperă că există cineva care crede în el și care este dispus să-i acorde încredere prin prietenia sa.” – Ralph Waldo Emerson, eseist și poet american din secolul XIX

➤ „Este o binecuvântare pentru orice om să aibă un prieten, un suflet în care să poată avea încredere, pe cineva care îi cunoaște calitățile și defectele și care îl iubește în ciuda celor din urmă.” – Charles Kingsley, cleric și scriitor britanic din secolul XIX

➤ „Adolescenții de astăzi își admiră părinții și le primesc sfatul pentru probleme importante, precum alegerea unei cariere, deși nu la fel stau lucrurile și cu părerea mamei sau a tatălui față de gusturile lor legate de muzică sau modă.” – William Damon, director al Centrului pentru Adolescență de la Stanford University

Notează propriul citat Ce spun eu...

➤ _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Știi ce înseamnă să simți nevoia imperioasă de a vorbi cu cineva? Poate că ai probleme și simți nevoia să te descarci. Sau ai de luat o hotărâre importantă și ai nevoie să te sfătuiești cu cineva. La cine te duci?

Cei mai mulți tineri răspund: La prietenii mei. Prietenii sunt importanți, chiar esențiali. Ne place să stăm de vorbă cu prietenii. Dar sunt ei cea mai nimerită alegere atunci când avem nevoie de o ureche dispusă să asculte?

Prietenii te înțeleg, pentru că și ei au o viață asemănătoare cu a ta. Însă aceasta poate deveni o problemă. Tocmai pentru că viața lor seamănă cu a ta, perspectiva lor se poate confunda cu a ta. Atunci când încerci să găsești drumul prin pădure, este de ajutor să te urci într-un pom sau pe o înălțime de unde să ai perspectivă. Același adevăr este valabil și pentru clipele în care ai nevoie de îndrumare.

Nu renunța la prieteni și nu înceta să vorbești cu ei. Însă fii deschis față de cineva mai mare decât tine și mai experimentat – un profesor, pastorul, chiar părinții tăi –, care ar putea avea o perspectivă diferită și mai largă. Ceva nou de oferit. Ca și cum ai privi dintr-un copac.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Proverbe 1,8**

„Ascultă, fiule, învățătura tatălui tău și nu lepăda îndrumările mamei tale!”

➤ **Proverbe 27,6**

„Rănila făcute de un prieten dovedesc credințioșia lui, dar sărutările unui vrăjmaș sunt mincinoase.”

➤ **1 Petru 5,1-5**

„Sfătuiesc... păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră..., nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărțeală, ci făcându-vă pilde turmei... Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți, în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie.”

➤ **Proverbe 23,9**

„Nu vorbi la urechea celui nebun, căci el nesocotește cuvintele tale înțelepte.”

➤ **Proverbe 1,5**

„Să asculte însă și înțeleptul și își va mări știința.”

5. Joi***Ce îmi spune acest lucru?***

➤ Dumnezeu dorește să te ajute în situațiile grele din viața ta. Însă ajutorul Său nu vine întotdeauna sub forma unei viziuni sau a unui glas din cer, sau chiar a deschiderii Bibliei în dreptul pasajului potrivit! Deseori, Dumnezeu ne ajută prin alți oameni. Prietenii, părinții și conducătorii creștini ne pot ajuta să vedem mai clar atunci când noi ne aflăm în centrul problemei.

➤ Lui Dumnezeu Îi face plăcere să te ajute. Cere-I călăuzirea pentru a găsi pe cineva de încredere, cu care să poți vorbi. Când alegi pe cineva, fii atent dacă faptele și cuvintele sale contrazic Cuvântul lui Dumnezeu. Un ghid creștin va pune în practică ceea ce spune. Nu va fi desăvârșit, însă va fi sincer, nu ipocrit, dispus să-și admită greșelile.

Planul lui Dumnezeu pentru tine este să primești ajutor de la alți agenți ai Împărăției Sale. Te afli într-un antrenament care te va ajuta să devii și tu mai târziu un ajutor pentru altcineva.

6. Vineri***Cum se întâmplă?***

➤ Gândește-te la un adult pe care îl respecti. Nu la cineva perfect sau care le are pe toate, ci la o persoană onestă, căreia îi pasă de tine și care Îl iubește pe Dumnezeu. Poate fi unul dintre părinții tăi, un unchi sau o mătușă, un prieten de-al părinților, instructorul, pastorul sau altcineva din biserică.

Partea următoare ți se va părea, poate, dificilă (mai ales dacă nu ești foarte apropiat de

această persoană sau dacă ești mai timid). Du-te la persoana respectivă și spune-i: „Aș vrea să rămânem puțin împreună și să vorbim despre ceva.” Sau folosește o ocazie în care sunteți împreună și spune-i: „Uneori, am nevoie să vorbesc cu cineva mai mare despre anumite lucruri. Aș putea vorbi cu tine (dumneavoastră)?” Stabiliți o oră la care să vă întâlniți și să stați de vorbă. Cere-i să se roage pentru tine sau împreună cu tine despre ceea ce se întâmplă cu viața ta acum.

Un adult creștin de încredere, cu care să poți vorbi despre îngrijorările tale și care să îți dea sfatul potrivit, poate însemna foarte mult în găsirea unor soluții. Dacă nu ai pe nimeni cu care să poți vorbi acum, începe să faci săpături.

Mentor posibil
Nume

Ce admir la această persoană

Cum aș putea să o abordez

Mentor posibil
Nume

Ce admir la această persoană

Cum aș putea să o abordez

O chestiune de timp

Timpul zboară

1

Pregătire

A. Sursa

Psalmi 31,14.15

„Dar mă încred în Tine, Doamne, și zic: 'Tu ești Dumnezeul meu!' Soarta mea este în Mâna Ta.”

Psalmi 89,47

„Adu-ți aminte ce scurtă este viața mea și pentru ce nimic ai făcut pe toți fiii omului.”

Eclesiastul 3,1-8

„Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui. Nașterea își are vremea ei și moartea își are vremea ei; săditul își are vremea lui și smulgerea celor sădite își are vremea ei. Uciderea își are vremea ei și tămăduirea își are vremea ei; dărâmarea își are vremea ei și zidirea își are vremea ei; plânsul își are vremea lui și râsul își are vremea lui; bocitul își are vremea lui și jucatul își are vremea lui; aruncarea cu pietre își are vremea ei și strângerea pietrelor își are vremea ei; îmbrățișarea își are vremea ei și depărtarea de îmbrățișări își are vremea ei; căutarea își are vremea ei și pierderea își are vremea ei; păstrarea își are vremea ei și lepădarea își are vremea ei; ruptul își are vremea lui și cusutul își are vremea lui; tăcerea își are vremea ei și vorbirea își are vremea ei; iubitul își are vremea lui și urâțul își are vremea lui; războiul își are vremea lui și pacea își are vremea ei.”

Romani 8,18

„Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.”

Iacov 4,14.15

„Și nu știți ce va aduce ziua de mâine! Căci ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur care se arată puținel și apoi piere. Voi, dimpotrivă, ar trebui să ziceți: 'Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru'.”

(Vezi pasajele suplimentare din materialul de studiu pentru elevi.)

B. Ce trebuie să se spună despre subiectul „O chestiune de timp”

Nu putem stăpâni timpul. Timpul este un dar pe care Dumnezeu ni l-a dat tuturor. Ne-a dăruit zile, ore, minute și secunde pe care să le umplem cu lucruri care ne amintesc despre El. În lucrul cu tinerii, poate că ați auzit mai mult de o dată cuvintele: „M-am plictisit”. Atitudinea de plictiseală manifestată de tineri poate apărea din pricina unor probleme de dezvoltare, din pricina așteptărilor pe care tinerii le au atunci când intră în biserică sau pur și simplu fiindcă nu știu cum să fie creativi cu timpul lor, într-o manieră creștină și constructivă.

Lecția aceasta arată cum își pot folosi tinerii timpul pentru a se simți bine și a învăța, în activități plăcute lui Dumnezeu. Vom urmări aspectele discernământului de folosire a timpului, aspecte legate de alegerea modului de a se recrea, de a se hrăni spiritual și de a sluji. Atunci când învață valoarea timpului și faptul că pierderea acestuia poate deveni un comportament instructiv, adolescentul va simți nevoia de a căuta modalități de înnobilare sufletească atât pentru el, cât și pentru cei din biserică și din vecinătatea sa. Vom studia și cum așteaptă lumea să ne ocupăm timpul, în comparație cu paradigma creștină.

În cele din urmă, le vom oferi ocazia elevilor să devină creativi în abordarea și gestionarea timpului lor.

C. Încotro ne îndreptăm cu subiectul „O chestiune de timp”

Ca urmare a acestei lecții, am dori ca elevii:

1. Să evalueze cum își folosesc timpul, și în special orele libere, într-un mod organizat (vezi graficul).
2. Să recunoască faptul că Domnul Isus este stăpân peste timpul lor și cum se oglindește aceasta în mod practic.
3. Să facă un plan pentru gestionarea timpului lor.
4. Să vadă în timpul lor liber ocazii pentru înaintarea Împărăției lui Dumnezeu.

D. Materiale necesare

Introducere

Activitatea A: Un ceas cu secundar sau un cronometru.

Activitatea B: O pungă cu boabe de fasole uscată, două borcane goale, un cronometru, masă.

Conexiuni

Biblie, materialul de studiu pentru elevi.

Aplicație

Coli de hârtie, creioane sau pixuri.

2

O punte de legătură

A. Ce știm deja

Pe parcursul celor zece minute în care se adună elevii:

- 1) Întrebați-i ce verset au ales să învețe de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Dați-le ocazia de a spune textul din memorie.
- 2) Oferiți-le ocazia de a se autocita, folosind ce au scris la secțiunea pentru luni a lecției. Întrebați-i care sunt pasajele care nu reflectă viața creștinului. Totuși citatele de această natură nu apar în fiecare lecție.

- 3) Recapitulați răspunsurile pe care le-au dat la scenariul propus la secțiunea pentru duminică a lecției. Discutați asupra unor răspunsuri cât mai variate, încheind cu gânduri de la secțiunea „Ce trebuie să se spună despre...”, din studiul trecut pentru instructori. Dacă aveți un colectiv mare, invitați niște adulți care să parcurgă această secțiune în grupe mai mici de elevi.

B. Alte elemente ale Școlii de Sabat

- Cântare.
- Momentul veștilor misionare.
- Raportul Școlii de Sabat.

3

Introducere

Notă: Construiți-vă propriul program, folosind opțiunile din categoriile următoare: Introducere, Conexiuni, Aplicație și Încheiere. Nu uitați că elevii au nevoie de interacțiune (să participe activ și în raport unii cu alții) și de studierea Cuvântului lui Dumnezeu. La un moment dat, faceți trimitere la materialul din broșura lor.

A. Activitate introductivă

Pe locuri

La momentul potrivit, mergeți în fața clasei și cereți atenția elevilor. Nu o faceți ca de obicei. Cereți-o, pur și simplu, și așteptați. Uitați-vă la ceas, eventual.

Fiți gata

De îndată ce elevii sunt pregătiți, cereți-le ca fiecare să urmeze indicațiile pe care le dați, întocmai. Spuneți-le că este nevoie să vă asculte, apoi să execute.

Start

Toți elevii din clasă să stea absolut tăcuți și în liniște vreo două minute (120 secunde). Este o provocare pentru ei, mai ales pentru că, dacă se mișcă sau vorbesc, reluați cronometrarea. (Atenție: Nu consumați prea mult timp. Așa sunt copiii de vârsta lor – foarte activi.)

Concluzie

Întrebați: **Vi s-au părut lungi sau scurte aceste două minute?** (Li se va părea un timp lung.) **Ceați fi preferat să faceți în aceste două minute? Este adevărat că „timpul zboară” atunci când vă simțiți bine? De ce se întâmplă aceasta? Ce vi se pare mai lung: să vă jucați, poate, timp de cincisprezece minute sau să consumați același timp pentru studiu și rugăciune?**

Spuneți: **Lecția de astăzi este despre cum vă folosiți timpul și ce fel de ispravnici sunteți voi cu timpul pe care vi l-a dat Dumnezeu.**

B. Activitate introductivă**Pe locuri**

Elevii să se împartă în două grupe. Puneți pe masă boabe de fasole în două grămezi.

Fiți gata

Fiecare grupă trebuie să-și umple borcanul cât mai repede, punând în el boabele de fasole, una câte una. Au la dispoziție un singur minut.

Start

Începeți jocul. Puteți să vă jucați de mai multe ori pentru ca elevii să prindă ideea. Ei trebuie să priceapă că nu există suficient timp pentru a face tot ce este necesar ca să câștige. La fiecare joc, puteți lua deoparte niște boabe pentru a indica acest lucru. Elevii tot nu vor avea suficient timp pentru a umple borcanul.

Concluzie

Întrebați: **Cum v-ați simțit știind că nu reușiți să îndepliniți misiunea? Cum v-ați simțit văzând că iau boabe din grămadă și tot nu puteți umple borcanul? Pentru ce lucruri din viața voastră simțiți că nu aveți suficient timp? În ce loc din programul zilnic creați mai mult timp pentru lucrurile cu adevărat importante?**

C. Ilustrație introductivă

În propriile cuvinte, relațați următoarea povestire din viața unui tânăr pastor:

Știți cum este să descoperiți un nou joc video? Câte ore sunt necesare pentru a-l stăpâni bine? De cât timp aveți nevoie pentru a vă pune

la punct coordonarea ochi-mână, necesară mișcărilor corecte? Îmi amintesc că, în clasa a patra, am primit un joc video. În fiecare zi mă așezam pe scaun și exersam. Exersam ca să știu când să sar, astfel încât să nu mă înhațe aligatorii, și unde sunt nisipuri mișcătoare, care mi-ar fi sabotat jocul. Câțiva prieteni m-au vizitat de câteva ori, dar nu le-am acordat prea multă atenție, fiind concentrat la joc. După vreo trei luni, am devenit expert în joc. Nu cunoșteam pe nimeni care m-ar fi putut învinge la el. Există însă o singură problemă: nu conta. Da, aveam scorul cel mai mare și eram cel mai bun, dar cui îi păsa? Conta la ceva? Curând mi-am dat seama că, deși îi puteam învinge pe toți prietenii mei la joc, relația mea cu ei nu era mai bună pentru că nu mai eram bun la lucrurile cu adevărat importante în viață.

Concluzie

Întrebați: **Există vreo activitate din viața voastră care vă răpește prea mult timp? Care este metoda voastră preferată de a vă petrece timpul? (Toți avem o preferință.) Vă plictisiți atunci când vă uitați la televizor? De ce credeți că nu vă plictisiți? (Aceasta în cazul în care răspunsul anterior este „nu”).**

4**Conexiuni****A. Conexiunea cu Împărăția**

Prezentați următoarele idei în propriile cuvinte:

Viața lui Isus Hristos vă oferă o perspectivă interesantă asupra folosirii timpului. Niciodată nu Îl surprindem pierzând timpul. De fapt, atunci când era cel mai ocupat, El Își lua timp să se roage și să stea mai mult în legătură cu Tatăl ceresc. Este impresionant acest lucru, dacă ne gândim la misiunea Sa – aceea de a mântui lumea. Pentru noi, este important să urmărim exemplul lui Hristos.

Un alt exemplu de excelentă gestionare a timpului este cel al apostolului Pavel. El și-a folosit chiar și timpul din închisoare pentru a scrie scrisori de încurajare către bisericile pe care le ajutase să se întemeieze. Dacă citiți în Filipeni, descoperiți o persoană care, în ciuda condiției

sale aspre, a reușit să devină o binecuvântare pentru alții. În Filipeni 4,11-14, Pavel descoperă secretul său pentru a duce o viață mulțumită și împlinită. Am putea crede că un deținut ajunge să înnebunească de plictiseală, dar nu este și cazul lui Pavel. El era încântat că se afla în slujba lui Isus Hristos. De fapt, el spunea chiar că nimic nu este imposibil când te ajută Isus.

Poate că ați auzit zicala: „Oamenii plictisitori se plictisesc!” Și poate că este adevărată. Din experiența lui, descoperim că Pavel nu era nicio dată plictisit, indiferent de situația în care se afla. Este evident că Pavel dorea să fie un instrument folositor pentru Hristos și că nu dorea să piardă timpul nicidecum tocmai pentru a ajuta la înaintarea Împărăției lui Dumnezeu în această lume.

Întrebați: **Ce exemplu putem extrage din Epistola către Filipeni? Cum ne-am putea modela și noi atitudinea după exemplul lui Pavel? Ce putem face pentru a deveni o binecuvântare în viața altora? Este necesar să ne umplem fiecare minut cu scopul lui Isus pentru noi?** (Răspunsul la această întrebare este „Da”. Cu toate acestea, oamenii se sperie și au nevoie să deslușească acest concept. Desigur, orice minut din zi este al lui Hristos, dar aceasta nu înseamnă că nu ne putem bucura de viață și nu ne putem recrea. Chiar și modalitățile de recreere pot servi scopului lui Hristos pentru viața noastră.)

B. Conexiunea cu ilustrația lecției

Din timp, invitați pe cineva să citească sau să relateze povestirea de la secțiunea pentru Sabat din materialul de studiu pentru elevi.

Întrebați: **S-a aflat cineva dintre voi într-o asemenea situație? Dacă ar fi să pierdeți o oră, cu ce ați umple-o?** Din discuție, extrageți ideea numeroaselor ore pe care tinerii și le pot pierde. **Aveți vreo modalitate de a vă măsura timpul liber? Ce modalități benefice de petrecere a timpului există?** Puteți fi tentat să-i conduceți spre ideea de studiu biblic. Totuși să fim realiști: pentru juniori nu aceasta este activitatea cea mai relevantă. Încercați să-i îndrumați spre acte de slujire și dați-le niște sugestii practice.

Propuneți-le elevilor ca, în săptămâna următoare, să renunțe la metodele lor obișnuite de distracție și să își folosească timpul spre înaintarea Împărăției lui Dumnezeu. Cum pot face ei

lucrurile acestea? Aici trebuie să dați sugestii practice. De fapt, puteți planifica niște seri pentru activități, în care elevii să se implice pentru a ajuta biserica, școala sau localitatea. (Situația variază în funcție de condițiile locale.)

C. Conexiunea cu viața

Prezentați următoarea situație:

Să spunem că te întorci de la școală, îți faci temele și treaba desemnată în casă și îți mai rămâne o oră întreagă până la cină, în care poți alege să faci ce vrei. Ai atâtea variante: unele sunt benefice, altele nu sunt folositoare. Cum poți face o alegere bună? Ce poți face tu într-o oră pentru a ajuta în casă pe cineva sau la ceva? Poți fi o binecuvântare pentru cineva în ora următoare?

Elevii să urmărească textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Întrebați: **Ce principii veșnice descoperim pentru folosirea timpului? Care este cea mai bună variantă de a ne umple timpul? Este posibil ca unele activități să fie benefice doar pentru că trebuie să ieșim din casă și să ne folosim trupul și mintea în mai mare măsură, deci să fim mai creativi, în loc să fim consumatori? Ce știm noi despre cer și despre lucrurile pe care le vom face acolo?** (Acesta este un excelent punct de plecare pentru o discuție.)

5 Aplicație

A. Activitate aplicativă

Cereți-le elevilor să urmărească schema de la secțiunea pentru vineri a lecției. Dacă au completat-o deja săptămâna trecută, îndemnați-i să calculeze câte ore au petrecut în următoarele activități: teme școlare, emisiuni TV, mâncat, jocuri video, de vorbă cu familia, discuții la telefon sau pe messenger, spălat și îmbrăcat, dormit, timp cu prietenii, studiu și rugăciune, ajutor pentru alții. Cereți-le să facă totalul pentru fiecare categorie.

Dacă acum văd schema pentru prima oară, cereți-le să facă o estimare pentru săptămâna următoare sau să-și amintească din săptămâna trecută.

Concluzie

Întrebați: **Ce activitate v-a ocupat mai mult timp (în afară de orele de școală și de somn)? Ce loc ocupă pentru voi studiul și rugăciunea: mai sus sau mai jos pe listă? Dacă se spune că Dumnezeu este prietenul vostru, dar petreceți puțin timp cu El, atunci cum vă apropiați de El? Cum ați putea crea mai mult timp pentru El în programul vostru?**

B. Subiecte aplicative

1. Câte ore sunt într-o zi?
2. De ce ne cere Dumnezeu zecime?
3. Dacă există 24 de ore într-o zi, atunci 24 de minute sunt prea mult pentru Dumnezeu?
4. Încurajați-i pe elevi să-l ofere măcar 24 de minute pe zi lui Dumnezeu – acestea nu reprezintă nici măcar o zecime. Să-L pună astfel

la încercare. Întrebați dacă este cineva dispus să facă un contract în care să îi cedeze aceste minute lui Dumnezeu.

6

Încheiere**Rezumat**

În propriile cuvinte, concluzionați cu următoarele idei:

Dumnezeu ne-a dăruit 24 de ore. Invitați-L pe Dumnezeu să Se apropie de voi în 24 de minute. Cel mai de folos ar fi să dispuneți de acest timp dimineața. Uitați-vă în programul vostru și vedeți cât din timp este folosit cu înțelepciune sau în relație cu Isus Hristos.

Fiecare zi este o ocazie să faceți pași de apropiere față de El. Aceasta vă va transforma viața.

O chestiune de timp

Timpu zboară

(Aceasta este o ilustrare. Numai o ilustrare. Ce legătură crezi că are cu textele biblice din materialul de studiu?)

Primele ceasuri mecanice au fost inventate prin secolul XIV, de călugări, care căutau o modalitate de a-și ordona programul de rugăciune și datorii spirituale. Burghezii din vecinătate i-au întrebat dacă ar fi dispuși să le permită și locuitorilor din jur să se folosească de ceasurile lor. Călugării au fost de acord. Acum, după mai mult de șapte sute de ani, ceasul conduce lumea.

Trăim după ceas, dormim, mâncăm, bem, lucrăm și murim la ore din ceas. Ceasul este peste tot. Îl purtăm la mână, ne trezim cu el pe noptieră și privim cum ticăie încet în biroul de lucru. El ne măsoară zilele și devotamentul pe care i-l purtăm, accelerează pasul vieții moderne.

Mai mult decât oricând, avem nevoie să facem o pauză în supunerea noastră față de ceas și să pierdem câteva ore pe săptămână. Un poet spunea:

„Am rătăcit un ceas pe unde de izvor
Și mi-am croit un vis dintr-un simpatic nor.
Ferit de gălăgie, în liniște de-amurg,
Mi-am însăilat iar visul... și clipele se scurg.
Pierdute sunt? Probabil.
Așa cred cei străini de Domnul,
Străini de drumul-liliac și de poteca-tei,
Când braț la braț cu somnul,
Cu visele te iei.
Dar am găsit putere pentru trudirea mea
În acea simplă oră pierdută sub o stea.
Căci am aflat senin, și pace, și iubire,
Ceva între curaj și gând de mulțumire.
Așa că visul meu mi-a zămislit comoară
Dintr-o nădejde vie, simțită într-o seară.
Din ore rătăcite și clipe ce-au apus
Mi-am construit credința și am pășit mai sus.”
De ce mă aflu aici? Care este scopul vieții

mele? De ce mă port așa, și nu altfel? Ce pot învăța din greșelile mele? La asemenea întrebări nu putem răspunde decât eliberându-ne de ochiul ceasului și „risipind” niște ore în care să ne gândim la Dumnezeu, în mijlocul lumii pe care a creat-o pentru noi.

Viața înregimentată de ceas Îl înlătură pe Dumnezeu. Pentru a-L înțelege pe El și pe Fiul Său, Isus Hristos, trebuie să facem o pauză suficient de mare, în care să ne punem aceste întrebări. Socrate spunea cu secole în urmă: „Viața necercetată nu merită să fie trăită”.

De Christopher Nelson, New South Wales, Australia

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

1. Duminică

Întrebare

➤ Ce îți consumă mai mult timp într-o zi? Excludem din răspuns programul de școală, care este din oficiu. Ce faci atunci când te simți plictisit? Ți este ușor să găsești ceva de făcut? Unde îți place mai mult să îți petreci timpul? Ți place să fii cu prietenii? Petreci multe minute la telefon? Cât înseamnă prea mult timp acordat pentru ceva? Spune-ți părerea și cât consideri că este mult pentru tine. Cât timp ar fi prea mult, dacă ar fi rezervat lui Dumnezeu?

2. Luni

Întrebare

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste

afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

➤ „Să nu spui că nu ai suficient timp. Ai exact același număr de ore într-o zi, cât au avut și Helen Keller, Pasteur, Michelangelo, Maica Tereza, Leonardo da Vinci, Thomas Jefferson și Albert Einstein.” – H. Jackson Brown, autor american contemporan

➤ „Înțeleptul face dintr-odată ceea ce nebunul face de-abia la urmă. Ambii fac același lucru, numai că la momente diferite.” – Baltasar Gracian, filosof, autor și iezuit spaniol din secolul XVII

➤ „Să nu permiți niciodată zilei de ieri să îți răpească prea mult din ziua de azi.” – Will Rogers, actor și umorist american din secolul XX

➤ „Îți iubești viața? Atunci nu pierde timpul, căci din acesta este alcătuită viața.” – Benjamin Franklin, om de stat și filosof american din secolul XVIII

➤ „Această persoană iubitoare este o persoană care detestă irosirea – irosirea de timp, de potențial uman. O, cât timp irosim! Ai zice că trăim veșnic.” – Leo Buscaglia, autor și lector american contemporan

➤ „Timpul nostru îi aparține lui Dumnezeu. Fiecare clipă este a Lui și avem obligația solemnă de a o folosi spre slava Sa... Nu putem retrăi nici măcar o secundă. Singura modalitate de a ne răscumpăra timpul este să îl folosim la maximum pe cel rămas... În acela care procedează așa se produce o transformare de caracter. El devine un copil al lui Dumnezeu, un membru al familiei împărătești, un fiu al Tatălui ceresc. El devine demn de compania îngerilor.” – Ellen White, scriitoare inspirată din secolul XIX și cofondatoarea unei confesiuni

Notează propriul citat

Ce spun eu...

- _____
- _____
- _____
- _____

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Ce importanță are ce fac eu cu timpul meu? Ei bine, acesta este tot timpul de care dispui în viața aceasta pentru a realiza lucrurile pe care ți le dorești și cele pe care le dorește Dumnezeu de la tine. Atunci când pierzi timpul, pierzi și timpul lui Dumnezeu.

➤ Toți putem fi instrumente puternice pentru Împărăția lui Dumnezeu, însă este nevoie să ne facem programul de așa natură, încât să fie posibil. Trăim în continuă ocupație, astfel încât este nevoie să ne stabilim programul din timp, înainte de a ne trezi că cealaltă împărăție a scris în agenda noastră lucruri din care nu avem decât de pierdut. La sfârșitul lecției este o schiță în care poți nota cum îți petreci timpul pe parcursul săptămânii. Ai spațiu pentru trei zile, în care să dai cât mai multe detalii precise. Acest exercițiu îți poate deschide ochii dacă ești sincer cu tine însuși.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ Psalmi 31,14,15

„Dar eu mă încred în Tine, Doamne, și zic: ‘Tu ești Dumnezeul meu!’ Soarta mea este în mâna Ta.”

➤ Psalmi 89,47

„Adu-ți aminte ce scurtă este viața mea și pentru ce nimic ai făcut pe toți fiii omului.”

➤ Eclesiastul 3,1-8

„Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui. Nașterea își are vremea ei și moartea își are vremea ei; săditul își are vremea lui și smulgerea celor sădite își are vremea ei. Uciderea își are vremea ei și tămăduirea își are vremea ei; dărâmarea își are vremea ei și zidirea își are vremea ei; plânsul își are vremea lui și râsul își are vremea lui; bocitul își are vremea lui și jucatul își are vremea lui; aruncarea cu pietre își are vremea ei și strângerea pietrelor își are vremea ei; îmbrățișarea își are vremea ei și depărtarea de îmbrățișări își are vremea ei; căutarea își are vremea ei și pierderea își are vremea ei; păstrarea își are vremea ei

și lepădarea își are vremea ei; ruptul își are vremea lui și cusutul își are vremea lui; tăcerea își are vremea ei și vorbirea își are vremea ei; iubitul își are vremea lui și urâtul își are vremea lui; războiul își are vremea lui și pacea își are vremea ei.”

➤ **Romani 8,18**

„Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.”

➤ **Iacov 4,14,15**

„Și nu știți ce va aduce ziua de mâine. Căci ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur care se arată puțin și apoi piere. Voi, dimpotrivă, ar trebui să ziceți: 'Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru'.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ La momentul acesta, ar trebui să fi completat deja programul pentru o zi. Ce descoperi? Există perioade din zi în care te poți implica în activități mai productive? Ce faci cu zecimea din timp? Ai stabilit când ai putea să-l acorzi lui Dumnezeu măcar 24 de minute din cele 24 de ore pe care ți le oferă El (aceasta înseamnă mai puțin de o zecime)?

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Încearcă să urmărești și să notezi programul avut în trei zile din săptămână. Notează ce faci în fiecare oră din zi: teme, mâncat, discuții cu familia, vorbit la telefon, recreație (ce anume), spălat, dormit, plimbare cu prietenii, studiu și rugăciune, ajutor pentru cineva etc.

Timp	Ziua 1	Ziua 2	Ziua 3
7-8 a.m.	_____	_____	_____
8-9 a.m.	_____	_____	_____
9-10 a.m.	_____	_____	_____
10-11 a.m.	_____	_____	_____
11a.m.-12 p.m.	_____	_____	_____
12-1 p.m.	_____	_____	_____
1-2 p.m.	_____	_____	_____
2-3 p.m.	_____	_____	_____
3-4 p.m.	_____	_____	_____
4-5 p.m.	_____	_____	_____
5-6 p.m.	_____	_____	_____
6-7 p.m.	_____	_____	_____
7-8 p.m.	_____	_____	_____
8-9 p.m.	_____	_____	_____
9-10 p.m.	_____	_____	_____

